

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่
(พ.ศ. 2566 – 2570)

ส่วนที่ 1

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565)

1.1 ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

1.1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

ในสถานการณ์ปัจจุบันพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ยังต้องเผชิญกับภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาของจังหวัดอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาคนต่างด้าว หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาแรงงานต่างด้าวทั้งในและนอกระบบ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหา ด้านสาธารณสุข โรคระบาดติดต่อ ปัญหาการบุกรุกทำลายป่าไม้ ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสาธารณสุขภัย และปัญหาจากภัยธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อเสถียรภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา สิ่งแวดล้อม รวมถึงปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกทางความคิดของคนภายในสังคมที่เกิดจากสถานการณ์ ทางการเมือง ความขัดแย้งของกลุ่มผลประโยชน์ที่ก่อให้เกิดปัญหาความมั่นคงภายใน รวมทั้งปัญหาความมั่นคงที่ เกิดจากผลกระทบและการขยายตัวของปัญหาความไม่สงบของประเทศเพื่อนบ้านและสังคมโลกในปัจจุบัน

สถานการณ์ภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาของจังหวัดเชียงใหม่ในช่วงปี 2561-2564 เรียงตามลำดับความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย ปัญหาความมั่นคงภายในความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาการก่อ การร้ายสากล ปัญหาความมั่นคงตาม แนวชายแดน ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย ปัญหายาเสพติด ปัญหาการจัดระเบียบสังคม ปัญหาการค้า มนุษย์ ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ปัญหาสาธารณสุขภัยและภัยธรรมชาติ รวมทั้งปัญหาความขัดแย้งทาง ความคิดของคนในสังคม ซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เป็นรูปธรรมและยั่งยืน จึงมีความจำเป็นต้องได้รับความ ร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาสังคม และที่สำคัญยิ่ง คือ การสร้างภูมิคุ้มกันและปลูกฝังจิตสำนึกและสร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ มีคุณภาพ และมีความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมในอนาคต เพื่อให้ประเทศชาติมีเสถียรภาพและความ มั่นคงที่ยั่งยืนต่อไป ดังนั้น สถานการณ์ที่เป็นภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาของจังหวัดเชียงใหม่ สรุปได้ ดังนี้

1) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนา ที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่าง ๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการ ดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้อง

มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของกฎเกณฑ์ กติกา และมาตรฐานที่สูงขึ้นซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน การพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานประเทศไทย 4.0 (Smart Thailand) ทุกภาคส่วน

สภาพพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ พื้นที่ภูเขา คิดเป็นพื้นที่ประมาณร้อยละ 80 ของพื้นที่จังหวัดเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารซึ่งไม่เหมาะต่อการเพาะปลูก และพื้นที่ราบลุ่มน้ำและที่ราบเชิงเขาที่ทอดตัวตลอดแนวทิศเหนือถึงใต้ ได้แก่ ที่ราบลุ่มน้ำสาละวิน ลุ่มน้ำกก-โขง และลุ่มน้ำปิง เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมต่อการเกษตร รวมถึงมีแหล่งต้นน้ำลำธารหลายสาย อาทิ แม่น้ำปิง แม่น้ำแม่แจ่ม และแม่น้ำฝาง ที่ใช้เป็นแหล่งน้ำสำหรับการชลประทานเพื่อการเกษตร และการอุปโภคบริโภค

จังหวัดเชียงใหม่มีระบบการศึกษาที่รองรับตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษาโดยมีจำนวนสถานศึกษาทั้งสิ้นจำนวน 1,574 แห่ง ในจำนวนนี้มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนรวม 12 แห่ง มีสถาบันอาชีวศึกษาของรัฐ 8 แห่ง และสถาบันอาชีวศึกษาของเอกชน 9 แห่ง และโรงเรียนนานาชาติ 13 แห่ง แม้ว่าทุกประเทศกำลังดิ้นรนเพื่อให้เศรษฐกิจฟื้นตัวบนพื้นฐานของความมั่นคงทางการเมือง และสุขภาวะของประชาชนกับภาวะการผลิตและการตลาดที่มั่นคงแต่เดิมประเทศไทยพึ่งพาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่ส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้สู่รากหญ้าหรือชุมชนฐานรากได้ เป็นหลัก แต่เมื่อเกิดภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลกโหลยี่และนวัตกรรมที่สร้างผลกระทบอย่างรุนแรง (Technological Disruption) ภาวะโรคติดเชื้ออุบัติใหม่โรคโควิด-19 และการปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและระบบการนำข้อมูลมาใช้ในการบริหารงานโลจิสติกส์ (Digital Logistics) อันเกิดจากการพัฒนาการศึกษาแทบทุกด้านของไทย และความไม่เท่าเทียมกันของโอกาสการเรียนรู้ของไทยเมื่อเทียบกับ ประเทศกลุ่ม G-7 และการเปลี่ยนแปลงของโลก ความเปราะบางของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ติดขัดกับจำนวนและการเดินทางเข้าประเทศไทยของชาวต่างชาติ จึงต้องมาติดกับดักของข้อจำกัดของอุตสาหกรรมทำให้บริการ เนื่องด้วยภาวะโรคติดเชื้ออุบัติใหม่โรคโควิด-19 และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

ด้านโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่ง ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการขยายตัวและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง รวมทั้งมีขีดความสามารถทางการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นในเวทีสากล จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะเมืองหลักของภาคเหนือและเป็นศูนย์กลางการพาณิชย์อุตสาหกรรมและการคมนาคมในการเชื่อมต่อระหว่างเชียงใหม่กับพื้นที่อื่น ๆ ทำให้มีเส้นทางคมนาคมที่หลากหลายทั้งทางรถยนต์ รถไฟ และทางอากาศ มีทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด และเส้นทางมาตรฐานหลายสาย ทำให้การเดินทางติดต่อภายในจังหวัดเชื่อมต่อกับพื้นที่ภายนอกมีความสะดวกหลายช่องทาง ดังนั้น การคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ให้เป็นฐานการผลิตของภูมิภาค เพื่อการส่งออกสู่ตลาดโลก และศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาค ลดต้นทุนทางด้านโลจิสติกส์และเพิ่มมูลค่าจากการเป็น

ศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ส่งเสริมอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง โดยการส่งเสริมการสร้างศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ระดับภูมิภาคและเชื่อมต่อกับเครือข่ายโลจิสติกส์ของโลก

2) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเทศไทยต้องเผชิญกับความท้าทายในการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง อาทิ ปัจจัยด้านความผันผวนของเศรษฐกิจโลก กฎ ระเบียบระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันทางการค้า ทักษะความสามารถของแรงงาน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย และเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วที่ส่งผลให้ภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และภาคบริการต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายการพัฒนาของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคที่ทำให้เกิดการลงทุนจากนักลงทุนต่างประเทศมาก ซึ่งจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคต เช่น เศรษฐกิจโลก โครงสร้างประชากร เทคโนโลยี จะทำให้ประเทศไทยเผชิญความท้าทายที่มากขึ้นในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

สภาพทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพรมแดนทางบกด้านทิศเหนือติดต่อประเทศเมียนมามีจุดผ่านแดนทางบกและช่องทางภูมิประเทศหลายช่องทางที่เข้าออกได้สะดวก ประกอบกับประชาชนในประเทศเพื่อนบ้านมีความยากลำบากในการประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตและมีปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองภายในขณะเดียวกันภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมของจังหวัดเชียงใหม่กำลังประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานในบางประเภทที่แรงงานไทยไม่นิยมทำ ได้แก่ งานหนัก งานสกปรก และงานเสี่ยงภัย ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้แรงงานข้ามชาติมีการลักลอบเข้ามาขายแรงงานในจังหวัด และประเทศ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และสวัสดิการในการรักษาพยาบาลจากความเจ็บป่วย เงินประกันสังคม การเล่าเรียนของบุตร มีวัฒนธรรมประเพณีภาษาใกล้เคียงกัน รวมทั้งเส้นทางการหลบหนีเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายได้สะดวก ซึ่งนับวันจะเป็นปัญหาที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การลักลอบเข้าเมืองของแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านและประเทศรอบบ้านมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากประเทศไทยกำลังประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ จึงต้องมีการจัดการปัญหาดังกล่าว โดยต้องสร้างสมดุลในการรักษาผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับความมั่นคงของชาติ และได้กำหนดมาตรการให้แรงงานต่างด้าวต้องเข้าสู่ระบบการจดทะเบียนและการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว รวมทั้งการหาแนวทางในการติดตามการเคลื่อนย้ายของแรงงานอย่างไรก็ตามยังพบว่าปัญหาแรงงานต่างด้าวและขบวนการลักลอบขนย้ายแรงงานเข้าเมือง ยังมีอย่างต่อเนื่อง ยิ่งไปกว่านั้นแรงงานต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทยจำนวนมากยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเงื่อนไข และการเข้าสู่ระบบที่ถูกต้องส่งผลให้ใช้วิธีการลักลอบเข้าเมืองเพื่อทำงานผ่านนายหน้าหรือผ่านเครือข่ายที่อยู่ในประเทศ จนทำให้แรงงานบางส่วนถูกหลอกลวงและนำไปสู่ปัญหาการค้ามนุษย์ การกดขี่แรงงาน นอกจากนี้ยังพบว่า คนต่างด้าวบางส่วนที่เดินทางเข้ามาอย่างถูกต้อง แต่กลับมาประกอบอาชีพที่ผิดประเภทสำหรับคนต่างด้าวทำซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่อการแข่งขันของคนไทย

นอกจากนี้ การระบาดทั่วไปของโควิด-19 ในประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม 2563 ทำให้เศรษฐกิจของประเทศได้รับผลกระทบอย่างหนัก ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศคาดการณ์ว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของไทยจะหดตัวลงร้อยละ 6.7 ในปี 2563 ปรับลดจากเดิมขยายตัวร้อยละ 2.5 ทำให้รัฐบาลประกาศมาตรการช่วยเหลือหลายอย่าง รวมทั้งการกู้ยืมเงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ

การสำรวจขององค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติในเดือนมิถุนายน 2563 พบว่า อุตสาหกรรมกว่าร้อยละ 90 คาดว่าจะทำให้สูญเสียรายได้กว่าร้อยละ 50 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมามาตรการของรัฐทำให้อุตสาหกรรมรถยนต์มีดัชนีสมรรถนะการผลิต (MPI) ในเดือนเมษายน 2563 ลดลงร้อยละ 82 นับเป็นการผลิตที่ต่ำสุดตั้งแต่ปี 2530 อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบในระดับรองลงมา ได้แก่ ปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์โมลต์ และเครื่องตีมอลต์ ระบบเครื่องปรับอากาศและน้ำตาลส่วนอุตสาหกรรมที่มี MPI เพิ่มขึ้นในเดือนเมษายน 2563 ตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย เดือนเมษายน 2564 เริ่มได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดระลอกที่สามของ COVID-19 โดยส่งผลให้เครื่องใช้การบริโภคภาคเอกชนที่ตัดปัจจัยฤดูกาลออกแล้วปรับมีการลดลงจากเดือนก่อนในทุกหมวดการใช้ง่าย เนื่องจากการแพร่ระบาดระลอกที่สามของ COVID-19 และมาตรการควบคุมการระบาดที่เข้มงวดขึ้นส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลง แม้มาตรการภาครัฐจะช่วยพยุงกำลังซื้อภาคครัวเรือนได้บางส่วน เครื่องใช้การลงทุนภาคเอกชนที่ตัดปัจจัยฤดูกาลออกแล้วปรับลดลงจากเดือนก่อนตามการลงทุนหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ สอดคล้องกับความเชื่อมั่นภาคธุรกิจที่ลดลงจากผลกระทบของการแพร่ระบาดระลอกที่สาม นอกจากนี้ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศยังอยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่องจากมาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศของไทยที่ยังมีอยู่ ซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรม และภาคเกษตรกรรม โดยสาขาการผลิตที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัด ได้แก่ 1) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง 2) สาขาการขนส่งและการขายปลีกการซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ 3) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร 4) สาขาการผลิต 5) สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย 6) สาขาการศึกษา 7) สาขาการก่อสร้าง และ 8) สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคม

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานที่ท่องเที่ยวและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายมีร้านอาหาร โรงแรมบูติก รีสอร์ท และโฮมสเตย์ที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก ซึ่งเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จนทำให้เชียงใหม่กลายเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญระดับโลกในด้านสินค้าและบริการนั้น จังหวัดเชียงใหม่มีจุดแข็งในด้านสินค้าและบริการเชิงท่องเที่ยวหลายรูปแบบที่สามารถสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์เชิงวัฒนธรรม และรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายรูปแบบ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural and Traditional Tourism) บนพื้นฐานวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ และประวัติศาสตร์อันยาวนาน การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ซึ่งได้แก่ การท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นการพักผ่อนหย่อนใจ เนื่องจาก

เชียงใหม่เป็นสถานที่ที่การพักผ่อนที่ครบถ้วนทั้งในรูปแบบธรรมชาติและรูปแบบเมือง ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) ที่มีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ หรือการบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ เป็นต้น การท่องเที่ยวเชิงการศึกษา (Education Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเชิงการศึกษาเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นให้บริการแก่นักเรียน นักศึกษาชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาศึกษาที่สถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา (MICE) โดยจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็น MICE City

3) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัจจุบันพื้นที่ป่าต้นน้ำหลายแห่งถูกบุกรุกจนอยู่ในสภาพเสื่อมโทรมขั้นวิกฤติ อันเป็นผลมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของประชากรรวมถึงการขยายที่ดินทำกินการเพื่อเพาะปลูกพืชเชิงเดี่ยวบนพื้นที่ลาดชัน ขณะที่พื้นที่ที่มีอยู่อย่างจำกัดจึงต้องรุกและขยายพื้นที่ป่าออกเป็นวงกว้าง ด้วยการเผาป่าส่งผลกระทบต่อเกิดหมอกควัน โดยตัวเลขเมื่อเดือนมีนาคม 2564 ปริมาณหมอกควันของจังหวัดเชียงใหม่สูงเป็นอันดับ 1 ของโลก ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตชุมชน ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพของป่าไม้ในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีป่าหลายประเภทประกอบด้วย ป่าดิบเขา ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ป่าเต็งรังผสมป่าสนเขา และป่าแดง เป็นต้น พื้นที่ป่าไม้ ประกอบด้วย ป่าธรรมชาติ สวนป่า และป่าฟื้นฟูตามธรรมชาติ พื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดเชียงใหม่ 12,222,265.87 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 88.72 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

จังหวัดเชียงใหม่มีการเพิ่มขึ้นของประชากรมีการบุกรุกแผ้วถางเพื่อปลูกพืช ยึดครองพื้นที่เพื่อเป็นที่อยู่อาศัย หรือขายให้ต่อนายทุน การลอบตัดไม้ในเขตป่าหรือป่าสงวนเพื่อลักลอบนำมาสร้างบ้าน หรืออำพรางขายให้นายทุนในการทำเฟอร์นิเจอร์ สิ่งประดิษฐ์ไม้แกะสลัก หรือสร้างรีสอร์ต รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ หิน ดิน ขุดทรายไปขายหรือแหล่งต้นน้ำถูกบุกรุก ทำลายไม้เพิ่มขึ้น ถึงแม้หน่วยงานของรัฐจะป้องกันปราบปรามอย่างต่อเนื่อง การรณรงค์ให้ปลูกป่าเพิ่มขึ้น ไม่ให้เผาป่าล่าสัตว์ กำจัดวัชพืชเพื่อเตรียมพื้นที่ปลูก หรือเผาป่า เอาเห็ด การเผาป่ามีบทลงโทษไม่รุนแรงนัก การบังคับใช้กฎหมายหรือหาตัวผู้กระทำผิดได้ การปล่อยปละละเลยของเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่มีน้อย การปลูกจิตสำนึกให้กับราษฎร การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงโทษพิษภัยของการทำลายป่า ซึ่งส่งผลให้เกิดความแห้งแล้ง การขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเกิดน้ำท่วมดินถล่มเวลาฝนตกหนักไม่มีรากต้นไม้ดูดซับน้ำไว้ ก็เกิดภัยพิบัติต่าง ๆ ได้

นอกจากนั้น แนวโน้มประชาชนยังคงมีความต้องการพื้นที่ทำกินเพิ่มขึ้น การขยายครอบครัวการบุกรุกพื้นที่เพื่อทำการเกษตร ปลูกข้าวโพด กล้วยปลี พืชตระกูลถั่ว ประกอบกับนายทุนยังมีการกว้านซื้อที่ดินเชิงธุรกิจ การเกษตร ทำรีสอร์ต สถานที่แหล่งท่องเที่ยว และการปล่อยปละละเลยของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง คาดว่าการบุกรุกทำลายป่าไม้ น่าจะมีอยู่อย่างต่อเนื่อง แต่อาจจะไม่รุนแรงมากนัก

แหล่งน้ำและการชลประทานของจังหวัดเชียงใหม่ มีแหล่งต้นน้ำลำธารหลายสาย อาทิ แม่น้ำปิง แม่น้ำแม่แจ่ม และแม่น้ำฝาง สำหรับแหล่งน้ำที่ใช้ในการชลประทานเพื่อการเกษตรและการอุปโภค บริโภค มีทั้งแหล่งน้ำตามโครงการต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ เขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล เขื่อนแม่งวง อุดมธำรา โครงการส่งน้ำแม่แตง โครงการชลประทานขนาดเล็ก ได้แก่ ระบบส่งห้วยฝาย แม่สา นาเลา ต้นผึ้ง แม่แะ แม่ขอดนอก บ้านสันนกแล้ว และห้วย

แม่หาง และโครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริจำนวน 11 แห่ง เช่น ศูนย์ศึกษาและพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ (ดอยสะเก็ด) ฝายแม่ปาด (แม่แจ่ม) และบ้านเล็กในป่าใหญ่ ดอยคำ (เวียงแหง)

4) ด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประชากรจังหวัดเชียงใหม่ประชากร ร้อยละ 91.80 นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งได้รับอิทธิพล ความเชื่อดั้งเดิม ทางศาสนาพราหมณ์ และการนับถือผีบรรพบุรุษ นอกจากนี้ มีประชากรที่นับถือศาสนาศาสนาคริสต์ ร้อยละ 5.60 นับถือ ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 1.17 ศาสนาพราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ ร้อยละ 0.02 และนับถือศาสนา อื่น ๆ ร้อยละ 1.41 ประเพณี วัฒนธรรมของจังหวัดเชียงใหม่อยู่อย่างหลากหลาย ได้แก่ ประเพณีตานหัวหิ้งไฟพระเจ้า วัดป่ายางหลวง หรือวัดป่าแดด อำเภอแม่แจ่ม ประเพณีปอยหลวงและปอยน้อย ประเพณีปีใหม่เมือง ประเพณีสืบชะตาบ้าน ประเพณีสงกรานต์ งานสืบสานตำนานไทลื้อ ประเพณีเดินขึ้นดอยสุเทพจากลานครูบาศรีวิชัยถึงวัดพระธาตุดอยสุเทพ ประเพณีสงกรานต์ รอย พระพุทธบาทวัดพระบาทตะเมาะอำเภอดอยเต่า ประเพณีเข้าอินทขิล วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ประเพณีสืบชะตาเมือง ประตุมือง 5 ประตูละแ่งเวียง ประเพณีบุฟเพตพลี ประเพณีตานก๋วยสลาก ประเพณีออกพรรษา ประเพณีใส่บาตร เทโว ประเพณีทานผ้ากฐิน ประเพณีวันออกพรรษา ประเพณีเป็งปุด (ตักบาตรเที่ยงคืน) ประเพณีลอยกระทง ประเพณีเข้า ไสสานกรรม และงานประเพณีของดีประจำอำเภอต่าง ๆ

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานที่ท่องเที่ยวและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายการท่องเที่ยวที่สำคัญ ประการหนึ่งคือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural and Traditional Tourism) บนพื้นฐานวัฒนธรรม ประเพณีของ จังหวัดเชียงใหม่มีความเป็นเอกลักษณ์และประวัติศาสตร์อันยาวนาน จึงได้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นมาในอดีตและ ตระหนักถึงการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมของชาติร่วมกัน นอกจากนี้ ยังมีแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต อาทิ พิพิธภัณฑ์ ห้องสมุด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ โรงเรียนผู้สูงอายุ รวมทั้งมีระบบการจัดการความรู้ที่เป็นภูมิ ปัญญาท้องถิ่น อนุรักษ์ทรัพยากรพันธุกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชีวภาพใหม่กับ กระบวนการพัฒนาสินค้าชุมชนหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยค้นหาเอกลักษณ์และศักยภาพที่แท้จริงของทรัพยากร ชีวภาพภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีนวัตกรรมและมีมูลค่าสูง

5) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

การเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในส่วนของการพัฒนาทุนมนุษย์ และปัจจัยและ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างครอบคลุม ประกอบด้วย การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ควบคู่กับการปฏิรูปที่สำคัญทั้งในส่วนของการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม เพื่อให้คนอยู่ใน ‘วิถี’ การดำเนินชีวิตที่ดีและมีจิตสำนึกร่วมในการสร้างสังคมที่น่าอยู่ และมีการปฏิรูปการเรียนรู้แบบ พลิกโฉมในทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยการพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการ เปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบ บริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม กับตนเองได้อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว รวมถึงความตระหนักถึงปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย

ปฏิรูประบบเสริมสร้างความรอบรู้และจิตสำนึกทางสุขภาพ และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ การส่งต่อเด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพสู่การพัฒนาในช่วงอายุถัดไป การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูล ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างกระทรวง/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการเสริมสร้างศักยภาพการกีฬา ในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศในการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน รวมถึงการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

จังหวัดเชียงใหม่มีระบบการศึกษาที่รองรับตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยมีจำนวนสถานศึกษาทั้งสิ้น 1,574 แห่ง ในจำนวนนี้มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาตั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสิ้นจำนวน 12 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา สถาบันการพลศึกษาวิทยาลัยเขตเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยเขตล้านนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มีสถาบันอาชีวศึกษาของรัฐ จำนวน 8 แห่ง และสถาบันอาชีวศึกษาของเอกชน จำนวน 9 แห่ง โรงเรียนนานาชาติ จำนวน 13 แห่ง

นอกจากนั้น จังหวัดเชียงใหม่ยังมีสถานบริการด้านสาธารณสุขประเภทที่มีเตียงรองรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน จำนวน 48 แห่ง รวมเป็น 6,301 เตียง จำแนกเป็นประเภทบริการทั่วไป จำนวน 42 แห่งและประเภทบริการเฉพาะโรค จำนวน 6 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นสถานบริการสาธารณสุขแยกตามสังกัด ได้แก่ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 24 แห่ง สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 5 แห่ง สังกัดกระทรวงอื่น ๆ จำนวน 5 แห่ง และสังกัดเอกชน จำนวน 14 แห่ง รวมถึงสถานการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนด้านการแพทย์หรือพยาบาลที่สำคัญ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพายัพ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเชียงใหม่ รวมไปถึง ความพร้อมในด้านธุรกิจบริการสุขภาพ โดยเฉพาะการบริการทางการแพทย์ของรัฐและเอกชนที่ทันสมัย มีบุคลากรด้านการแพทย์เฉพาะทางด้านต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียง มีศักยภาพสามารถรองรับการเข้ามาใช้บริการทั้งด้านการรักษาโรคเฉพาะทางด้านทันตกรรม การนวดแผนไทยเพื่อสุขภาพ และการบริการสปาที่มีอัตลักษณ์เฉพาะที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

6) ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้มีการรวบรวมทรัพยากรที่เกี่ยวข้องได้อย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนชัดเจน ส่งผลให้สามารถปกป้องอธิปไตยและแก้ไขปัญหาความมั่นคงได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ โดยมีการประเมินขีดความสามารถของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจังและพัฒนาคน รวมถึงมีโครงสร้างยุทธโธปกรณ์ให้เหมาะสมเพียงพอและเป็นรูปธรรม สามารถเตรียมพร้อมป้องกันคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง มีการยกระดับการฝึกซ้อมให้เป็นแบบบูรณาการที่ทันสมัย มีความพร้อมนำไปปฏิบัติได้กับสถานการณ์จริง โดยมีการปฏิบัติกร่วมและการป้องกันภัยคุกคามด้านความมั่นคงกับเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

เพื่อมิให้เกิดข้อขัดแย้งหรือปัญหาเกี่ยวกับเขตแดน พร้อมทั้งมีกลไกแก้ไขปัญหาคความเห็นต่างหรือความขัดแย้งตลอดไปจนถึงการส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างหลักประกันให้ประเทศไทยก้าวไปสู่การป้องกันประเทศ

ปัจจุบันสถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ถึงแม้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจังแต่ด้วยข้อจำกัดและเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สถานการณ์ด้านความมั่นคงที่มีส่วนทำให้ปัญหายาเสพติดขยายตัวมากขึ้นส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยรวม

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ที่กำหนดคือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรมฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นประเด็นปัญหาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคงซึ่งมีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาคความเดิมที่มีอยู่ และป้องกันมิให้เกิดปัญหาใหม่ขึ้น การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มุ่งยึดแนวความคิดการแก้ไขปัญหายาเสพติดตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ คือ (1) ในพื้นที่แหล่งผลิตนอกประเทศ ให้ใช้การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อกดดันและยุติบทบาทแหล่งผลิตยาเสพติดภายนอกด้วยการอาศัยงานการข่าวการปฏิบัติการข้อมูลข่าวสารและการพัฒนาพื้นที่และชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนตามแนวชายแดน รวมไปถึงการสกัดกั้นสารตั้งต้นเคมีภัณฑ์ อุปกรณ์การผลิตและนักเคมีไม่ให้เข้าสู่แหล่งผลิต (2) สกัดกั้นการนำเข้าส่งออกยาเสพติดทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสนับสนุนการสกัดกั้นตามจุดตรวจ/จุดสกัดของเส้นทางคมนาคมและพื้นที่ตอนใน (3) การปราบปรามกลุ่มการค้ายาเสพติด โดยมุ่งเน้นการทำลายโครงสร้างการค้ายาเสพติดของผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่รัฐที่ปล่อยปละละเลยการทุจริตหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การบูรณาการข่าวการสืบสวนทางเทคโนโลยี การสืบสวนทางการเงินและสกุลเงินดิจิทัล รวมไปถึงการปราบปรามยาเสพติดในแหล่งพักเก็บยาเสพติดภายในประเทศ (4) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนตามแนวชายแดน โดยใช้กลยุทธ์ตามแนวทางการพัฒนาทางเลือกเพื่อพัฒนาพื้นที่และประชาชนตามแนวชายแดนและพื้นที่พิเศษที่มีปัญหายาเสพติดด้วยการสลายโครงสร้างปัญหาและบูรณาการการแก้ไขปัญหาคความเนื่องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดอันเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ตามแนวพระราชดำริหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และศาสตร์พระราชา ซึ่งเป็นกรอบการแก้ไขปัญหายาเสพติดและลดปัญหาเชิงโครงสร้างหรือปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกับยาเสพติดและสร้างการเป็นอาสาป้องกันการใช้ยาในทางที่ผิดในหมู่บ้านตามแนวชายแดน (5) การป้องกันยาเสพติดในแต่ละกลุ่มเป้าหมายอย่างเหมาะสมเป็นรูปธรรม โดยการปลูกฝังค่านิยมและองค์ความรู้ที่เหมาะสมอันจะส่งผลกระทบต่อความคิดและโน้มน้าวให้เกิดความเห็นพ้องอย่างถูกต้อง (6) การปรับระบบนิเวศที่เหมาะสม โดยการเสริมสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการหลีกเลี่ยงจากยาเสพติดของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย อาทิ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน และ (7) การดูแลผู้ใช้ ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด ให้เข้าถึงการบำบัดรักษาและการลดอันตรายหรือผลกระทบจากยาเสพติด โดยการคัดกรองการประเมินวินิจฉัยที่มีประสิทธิภาพกำหนดแผนการดูแลและให้การบำบัดรักษาที่เหมาะสมมีมาตรฐาน พร้อมทั้งให้การติดตามช่วยเหลือฟื้นฟูสมรรถภาพที่ครอบคลุมทุกมิติ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคเครือข่ายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถอยู่ร่วมในสังคมชุมชนได้อย่างปกติสุขและเท่าเทียม โดยมีเป้าหมาย คือ การแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการบริหารและพัฒนาประเทศ

อย่างไรก็ตาม แนวโน้มสถานการณ์การจับกุมยาเสพติดมีปริมาณของกลางที่เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นถึงการมียาเสพติดจำนวนมากที่เตรียมนำเข้าในประเทศไทย รวมทั้งพบว่ามีผู้เสพที่ผันตัวมาเป็นผู้ค้ารายย่อยมากขึ้น ทำให้เชื่อว่าการแพร่ระบาดของยาเสพติดจะมีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน สำหรับการเชื่อมโยงกันของผู้ค้าที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำอาจเป็นปัจจัยเสี่ยงให้ผู้ค้าสามารถสร้างเครือข่ายใหม่และเชื่อมโยงกันในระหว่างภูมิภาคมากขึ้น โดยยาบ้ายังเป็นยาเสพติดหลักที่แพร่ระบาดมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น นอกจากนี้ เฮโรอีนและยาไอซ์เป็นยาเสพติดที่มีแนวโน้มแพร่ระบาดมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ถึงแม้ว่าจะมีราคาสูงแต่ยังมีความต้องการของตลาดอยู่จำนวนมาก

นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่ยังคงเป็นพื้นที่ที่มีสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของยาเสพติดทั้งเป็นแหล่งลักลอบลำเลียง นำเข้า แหล่งพักยา และแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติดในทุกพื้นที่ของจังหวัด ซึ่งนับเป็นอาชญากรรมข้ามชาติประการหนึ่ง เพราะโรงงานหรือแหล่งผลิตอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านซึ่งการลักลอบลำเลียงเข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่มีการใช้ช่องทางธรรมชาติจากพื้นที่ 5 อำเภอชายแดน โดยกลุ่มผู้ลักลอบลำเลียงมีทั้งชนเผ่าชนกลุ่มน้อย จากประเทศเพื่อนบ้านและแนวตะเข็บชายแดน รวมถึง ชาวไทยพื้นราบที่มาจากทุกภูมิภาคเข้ามาลักลอบลำเลียงจากพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่เข้าไปสู่พื้นที่ตอนในของประเทศ

7) ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

การบริหารจัดการบ้านเมืองและการปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่สอดคล้องกับบริบทของไทยเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างยั่งยืนตามเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งการเป็นคนดี คนเก่ง มีความรู้ความสามารถมีคุณธรรมสูง และกล้าตัดสินใจ โดยปลูกฝังให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วมอย่างถูกต้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในบริบทของไทย ส่งเสริมให้มีคุณภาพเป็นคนดีมีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถเห็นประโยชน์ ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและของพรรคพวกเพื่อนพ้อง เสริมสร้างสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้มั่นนโยบาย แนวคิด และการบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาลไปจนถึงพัฒนาปรับปรุงให้มีกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและสร้างความสามัคคีปรองดอง การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริงเป็นรูปธรรม มีการใช้หลักธรรมาภิบาลและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและมีประสิทธิภาพ สามารถจัดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความมั่นใจได้ว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งหน่วยงานหลักและหน่วยงานรองสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบทั้งในปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนการปรับปรุงกฎหมายเพื่อพัฒนาระบบ การปกครองท้องถิ่น และการเปิดพื้นที่และโอกาสการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางของภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาควิชาการในการกำหนดยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด (ยุทธศาสตร์ชาติ, 2561)

โดยภาครัฐมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในทุกระดับ โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอายต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุก

รูปแบบ พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน และประชาชนมีส่วนร่วมในการสอดส่องและเฝ้าระวังให้ข้อมูล แจ้งเบาะแสการทุจริต และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และภาคส่วนอื่น ๆ โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ รวมถึงพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้มแข็งมีการบริหารจัดการที่คล่องตัว ยืดหยุ่น ลดขั้นตอน และกำหนดกฎระเบียบที่เอื้อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและราบรื่น สามารถพึ่งตนเองได้เต็มที่ ขณะเดียวกันภาคราชการส่วนกลางควรทำหน้าที่กำกับดูแลให้ท้องถิ่นบริหาร จัดการตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ สามารถคิดและตัดสินใจได้อย่างเต็มที่ในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างความชัดเจนในบทบาทภารกิจที่ท้องถิ่นต้องรับผิดชอบ เพิ่มขีดความสามารถให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านการเงินการคลังท้องถิ่น การแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชันและการสร้างธรรมาภิบาลในระดับท้องถิ่น (แผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม, 2559)

หากมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องในสถานการณ์สมมติที่ว่า ถ้าไม่มีปัญหาการคุกคามและผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ COVID-19 ซึ่งเป็นโรคอุบัติใหม่ หรือถ้าปัญหาการคุกคามและผลกระทบจาก COVID-19 เบบางจนสามารถควบคุมได้อย่างชัดเจน การกำหนดงบประมาณและระยะเวลาเป้าหมายที่ชัดเจนและมีมติคณะรัฐมนตรีรองรับ มีองค์ความรู้ในการพัฒนาประเทศและโดยเฉพาะกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 และเชียงใหม่ในมิติต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรมประเพณี เน้นให้มีการจัดเตรียม แผนงาน และเตรียมความพร้อม ที่จะขับเคลื่อนเมืองเก่าเชียงใหม่ เข้าสู่กระบวนการพิจารณาตามเกณฑ์มรดกโลกด้านศิลปวัฒนธรรม (ซึ่งได้ผ่านเข้าสู่กระบวนการรับรองข้อเสนอแล้วของ World Heritage Center, UNESCO ในช่วงปี 2561-2562 แล้ว)

ในภาวะการณ์สมมติที่ปลอดการคุกคามจาก COVID-19 นักวางแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว คาดการณ์ว่า จะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้าสู่จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยอัตราการเพิ่มร้อยละ 6.82 ต่อปี และนักท่องเที่ยวชาวไทยมีอัตราการเพิ่มร้อยละ 8.44 ต่อปี เฉพาะผู้โดยสารทางเครื่องบินมีอัตราเพิ่มขึ้นจาก 310,000 คนในปี 2549 เป็น 2,094,000 คน ในปี 2559 และเพิ่มจำนวนเป็น 9,890,000 คน ในปี 2561 และเพิ่มเป็น 10,630,000 คนในปลายปี 2562 (สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่, 2561 และสำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2560) และในที่สุดท้ายของการศึกษาดังกล่าวได้ คาดการณ์ว่าน่าจะเพิ่มเป็น 23,560,000 คน ในอีก 10 ปีข้างหน้า หรือในปี 2572 หากนำรายจ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชั้นดีร้อยละ 2,000 บาทต่อวันต่อคนมาคำนวณแล้ว คาดว่าจะมีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 47,120,000,000 บาทต่อปี ในกรณีที่พักเพียงคืนเดียวในจังหวัดเชียงใหม่ หากพักคนละ 2 คืน น่าจะเป็นรายได้ปีละ 94,240,000,000 บาท และคิดเป็นภาษี ร้อยละ ของ VAT จะได้ภาษีประมาณ 6,596,800,000 บาท แต่ความหวาดหวัง (Scenario) นี้กลับล้มเหลวลงอย่างสิ้นเชิงเพราะภาวะคุกคามที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงมีโจทย์สำคัญสำหรับนักวางแผนว่า เราจำเป็นต้องสร้างโจทย์ใหม่อย่างไร ในบริบทที่กำลังผันผวนยากแก่การควบคุมได้โดยฝีมือมนุษย์และรัฐบาลเราจำเป็นต้องตีความให้เข้าถึง เข้าใจและตระหนักถึงความหมายของเนื้อแท้แห่งปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำมาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างไร

1.1.2 การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดประเภทการจัดเก็บข้อมูลไว้ 6 ด้าน ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ทั้งหมด 7 ด้าน ดังนั้น การประเมินผลการนำประเด็นการพัฒนาและยุทธศาสตร์ของทั้งสองหน่วยงานซึ่งมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ในภาพรวม จึงควรแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของประเด็นการพัฒนาและยุทธศาสตร์ดังกล่าวให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เกิดมุมมองร่วม อันจะนำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นภาพเดียวกัน จึงได้จัดทำตารางเปรียบเทียบประเด็นการพัฒนาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ไว้ดังนี้

ประเภทการจัดเก็บข้อมูลไว้ 6 ด้านของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่
1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการบริหารบ้านเมืองที่ดี	5. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน 7. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน และสังคม	6. ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน
4. ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน และท่องเที่ยว	2. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. ด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	4. ด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

จากรายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมดังแสดงไว้ในตารางแสดงการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมแยกตามประเภทการจัดเก็บข้อมูลไว้ 6 ด้านของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2563 โดยสรุปผลการดำเนินงานดังกล่าวเป็น 2 รูปแบบ คือ การสรุปภาพรวมปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2563 และการสรุปแยกตามปีงบประมาณ 2561 2562 และ 2563 โดยเรียงลำดับไว้ 3 อันดับแรก ดังต่อไปนี้

ภาพรวมปีงบประมาณ พ.ศ.2561 – 2563

อันดับที่ 1 ด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
คิดเป็นร้อยละ 48.03

อันดับที่ 2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการบริหารบ้านเมืองที่ดี คิดเป็นร้อยละ 47.85

อันดับที่ 3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน และสังคม คิดเป็นร้อยละ 42.62

ปีงบประมาณ พ.ศ.2561

อันดับที่ 1 ด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
คิดเป็นร้อยละ 51.79

อันดับที่ 2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการบริหารบ้านเมืองที่ดี คิดเป็นร้อยละ 48.62

อันดับที่ 3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน และสังคม คิดเป็นร้อยละ 42.76

ปีงบประมาณ พ.ศ.2562

อันดับที่ 1 ด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
คิดเป็นร้อยละ 45.18

อันดับที่ 2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการบริหารบ้านเมืองที่ดี คิดเป็นร้อยละ 43.85

อันดับที่ 3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน และสังคม คิดเป็นร้อยละ 39.37

ปีงบประมาณ พ.ศ.2563

อันดับที่ 1 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการบริหารบ้านเมืองที่ดี คิดเป็นร้อยละ 51.77

อันดับที่ 2 ด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
คิดเป็นร้อยละ 47.30

อันดับที่ 3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน และสังคม คิดเป็นร้อยละ 46.18

จากการสรุปผลการดำเนินงานภาพรวมปีงบประมาณ พ.ศ.2561 – 2563 โครงการ/กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 211 แห่ง แยกตามประเด็นการพัฒนาของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมในด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นอันแรก รองลงมาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการบริหารบ้านเมืองที่ดี ด้านการจัดระเบียบชุมชน และสังคม ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน และท่องเที่ยว เรียงลงมาตามลำดับ

ทั้งนี้ ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมแยกตามประเด็นการพัฒนาของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2563) ที่ได้แสดงไว้ในหน้า 15 จะเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ได้กำหนดโครงการ/กิจกรรมในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน และท่องเที่ยวมากที่สุด แต่หากศึกษาจากผลการวิเคราะห์การดำเนินโครงการ/กิจกรรมจริงที่เกิดขึ้นในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2563 ปรากฏว่าได้ให้น้ำหนักในทางปฏิบัติกับการดำเนิน

โครงการ/กิจกรรมในด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการบริหารบ้านเมืองที่ดี ด้านการจัดระเบียบชุมชน และสังคม มากที่สุดและอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญในด้านการจัดระเบียบชุมชน และสังคม ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน และท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการพัฒนาครบถ้วนในทุกมิติตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมแยกตามประเภทการจัดเก็บข้อมูลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
(ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2563)

ประเภทการจัดเก็บข้อมูล	ปี 61			ปี 62			ปี 63			ปี 61-63		
	แผนที่ตั้งไว้	ดำเนินการจริง	คิดเป็นร้อยละ	แผนที่ตั้งไว้	ดำเนินการจริง	คิดเป็นร้อยละ	แผนที่ตั้งไว้	ดำเนินการจริง	คิดเป็นร้อยละ	แผนที่ตั้งไว้	ดำเนินการจริง	คิดเป็นร้อยละ
1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	21,572	4,244	19.67	24,070	3,632	15.09	20,708	3,798	18.34	66,350	11,674	17.59
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และ 3. การบริหารบ้านเมืองที่ดี	17,280	8,401	48.62	19,073	8,363	43.85	16,084	8,326	51.77	52,437	25,090	47.85
4. ด้านการจัดระเบียบชุมชน และ สังคม	4,740	2,027	42.76	5,187	2,042	39.37	4,537	2,095	46.18	14,464	6,164	42.62
5. ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน และท่องเที่ยว	21,572	4,244	19.67	24,070	3,632	15.09	20,708	3,798	18.34	66,350	11,674	17.59
6. ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	3,415	1,453	42.55	3,863	1,393	36.06	3,014	1,296	43.00	10,292	4,142	40.24
7. ด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	5,779	2,993	51.79	6,261	2,829	45.18	5,256	2,486	47.30	17,296	8,308	48.03
รวม	74,358	23,362	31.42	82,524	21,891	26.53	70,307	21,799	31.01	227,189	67,052	29.51

1.2 ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

1.2.1 ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

1) ผลลัพธ์ที่ปรากฏชัดเจน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ควรมีการพัฒนาระบบรวบรวมข้อมูล การจัดเก็บและการบริหารจัดการข้อมูลการดำเนินงานพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ทั้งระบบในภาพรวมของจังหวัด เพื่อป้องกันความเสี่ยงสูงเชิงบริหารจัดการและธรรมาภิบาล (High Risk Management and Good Governance) โดยควรมี

- การบูรณาการด้านข้อมูลกันในลักษณะ Big Data Management

- การกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน ในลักษณะที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มีหน้าที่เป็นศูนย์รวมแหล่งข้อมูลกลาง ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่จะเป็นเจ้าของข้อมูล (Data Owner) และทำหน้าที่ส่งต่อข้อมูลเข้าสู่แหล่งข้อมูลกลาง ส่วนสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ มีหน้าที่ในการจัดการข้อมูลที่ได้มาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะของการจัดการและแจกแจงเข้าสู่แหล่งหรือฐานข้อมูลแต่ละประเภทอย่างถูกต้อง เพื่อนำส่งข้อมูลเหล่านั้นแก่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ในการวิเคราะห์และจัดทำรายงานสรุปภาพรวมของทั้งจังหวัดต่อไป โดยฐานข้อมูลที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่จะต้องมี ได้แก่ ฐานของแผนยุทธศาสตร์ ฐานประเภทการพัฒนาและการจัดระบบการเข้าถึงที่เป็นปัจจุบัน ความคงเส้นคงวา (Validity) ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ความสามารถในการตรวจสอบความซ้ำซ้อน (Accuracy Double-Checking System) และการจัดการความเสี่ยงจากการทำงานพัฒนาคาบเกี่ยวกันและซ้อนทับระหว่างโครงการและงบประมาณ (Overlapping Development in Terms of Budget and Area-based Management) หรือความเสี่ยงของการขาดความต่อเนื่องและเชื่อมโยงกัน (Discontinuity and Disconnection Risk) อันเป็นตัวแปรแทรกซ้อนที่สำคัญยิ่งต่อความคุ้มค่า คุ้มทุนและประสิทธิภาพกับประสิทธิผลของการพัฒนา

ทั้งนี้ ในอนาคตอาจจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบข้อมูล ตามแนวคิดที่ว่า “เข้าถึงได้เป็นปัจจุบัน ทันสมัย และตรวจสอบได้” เพื่อให้ภาคประชาชนในฐานะผู้เสียภาษีให้แก่ภาครัฐในการนำเงินภาษีดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาโครงการต่าง ๆ ตามยุทธศาสตร์ที่หลากหลาย สามารถตรวจสอบประสิทธิผลของโครงการ และความสำเร็จของโครงการที่อยู่ในพื้นที่ของตนได้

2) จากการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการมาแล้วก่อนปี 2564 สามารถสะท้อนให้เห็นถึงผลสำเร็จของโครงการที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนในหลากหลายมิติ โดยได้รับการประเมินอยู่ในระดับมาก จำนวน 7 ยุทธศาสตร์ตามผลการประเมินเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทำให้มีการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบบริหารจัดการการคมนาคมและการขนส่งที่ได้มาตรฐาน ประชาชนได้รับความสะดวก สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง และมีการปรับปรุงซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปการทำให้ประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

ลำดับที่ 2 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 6 การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน ประชาชนมีความรัก ความสามัคคีต่อกัน สามารถรับมือกับสาธารณภัยต่าง ๆ และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ลำดับที่ 3 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การจัดกิจกรรมที่ต่อการส่งเสริม ทำนุบำรุง สืบสานศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ลำดับที่ 4 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทำให้เกิดโครงการที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา เด็กและผู้ใหญ่ได้รับการศึกษาดี เป็นที่ยอมรับ คุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นดีขึ้น

ลำดับที่ 5 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 7 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และสามารถให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลำดับที่ 6 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดมีโครงการที่ส่งเสริมประชาชน ชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ลำดับที่ 7 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ก่อให้เกิดผลพัฒนา และการแลกเปลี่ยนแปลงที่สำคัญประสบความสำเร็จ และส่งผลดีแก่ชุมชนท้องถิ่นในระดับน้อย มีผลสืบเนื่องมาจากสถานการณ์และภัยคุกคามของการระบาดโรคติดต่อเชื้ออุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ (Emerging and Re-emerging Infectious Disease) ส่งผลให้ประชาชน ผู้ประกอบการที่ประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยว การบริการไม่สามารถดำเนินกิจการได้ ทำให้ไม่มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเท่าที่ควร

1.2.2 ผลกระทบ

1) ผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในทางบวก ได้แก่

1.1) ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีความพร้อมสำหรับการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน

1.2) เกิดการส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง สาธารณภัยต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างพนัง การขุดลอกคูคลอง ลำน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วมมลพิษต่าง ๆ

1.3) เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีโอกาสในการเสนอปัญหาความต้องการ การกำหนดนโยบาย ข้อเสนอแนะและบทบัญญัติ รวมถึงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

1.4) เกิดการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ทำงานที่มุ่งเน้นประโยชน์ของประชาชน

1.5) มีการปลูกฝังจิตสำนึกบุคลากรให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การรับผิดชอบต่อส่วนรวม การพร้อมรับการตรวจสอบจากประชาชน

1.6) ทำให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจและสามารถสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

1.7) จัดกิจกรรมที่ส่งผลให้ประชาชนดำเนินชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

1.8) ทำให้ชุมชนมีความปลอดภัย และมีความสุข เกิดการพัฒนาทั้งในด้านบุคลากร การจัดหา/สนับสนุน เครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี และการพัฒนาเครือข่ายในการป้องกันและเฝ้าระวังภัยและการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ

1.9) การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งการท่องเที่ยว การบริการสุขภาพ การเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น

1.10) เกิดการส่งเสริม การเกษตร การผลิตสินค้าชุมชน

2) ผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในทางที่ควรปรับปรุงแก้ไข ได้แก่

ผู้บริหารและผู้แทนหน่วยงานส่วนท้องถิ่นมีความคิดเห็นต่อความน่าเป็นห่วงด้านคุณภาพชีวิตและสภาพการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ที่เกิดจากการดำเนินการพัฒนาที่ผ่านมาเพื่อช่วยเป็นหลักการในการเตรียมการวางแผนพัฒนาโดยเฉพาะในช่วง พ.ศ. 2565 เป็นต้นไป โดยให้ความสำคัญกับ 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ไม่มีแผนแม่บทหรือแผนร่วมที่จะประสานระหว่างหน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งภายในเขตพื้นที่ตนเองและระหว่างเขตพื้นที่ตำบลที่รับผิดชอบ

ลำดับที่ 2 ขาดการเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (Emerging and Re-emerging Infectious Disease) เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่จะรอคำสั่งปฏิบัติการในการตั้งด่านตรวจบุคคลและยานพาหนะจากหน่วยงานระดับอำเภอและจังหวัด ในการปฏิบัติงานร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัด หน่วยงานการปกครอง ทหารและตำรวจ และขาดแผนงานเชิงรุกและเชิงป้องกันที่ชัดเจน

ลำดับที่ 3 คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของบุคคลในเขตพื้นที่รอบนอกอำเภอเมืองและ เมืองบริวาร (Sub-urban areas and Suburb) ค่อนข้างจำกัดในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อการจัดการความรู้ในการดำรงชีวิตประจำวัน และการศึกษาตลอดชีวิต ยิ่งหากเทียบกับแผนยุทธศาสตร์การจัดการความรู้บนพื้นที่สูงของโครงการหลวง และสำนักวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (สวพส.) ที่ดำเนินการกับประชากรบนพื้นที่สูงแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ยังขาดแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ลักษณะดังกล่าวอยู่ สวพส. และมูลนิธิโครงการหลวงจำแนกการจัดการความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ออกเป็น 4 องค์ความรู้หลัก ได้แก่ การส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพที่เน้น ดิน น้ำและป่า การส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมการส่งเสริมอาชีพในและนอกภาคการเกษตร และการส่งเสริมการพัฒนาชุมชน โดยร่วมมือกับกรมส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต หรือกรมการศึกษานอกโรงเรียนเดิมนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปแปลงเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนให้คนบนพื้นที่สูงอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น และคิดเป็น ทำเป็นอย่างเป็นเหตุเป็นผล

ลำดับที่ 4 ขาดแผนแม่บทแบบองค์รวมที่สามารถเชื่อมต่อระหว่างแนวเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากธรรมชาติและจากการกระทำของมนุษย์ ให้เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน อากาศ ชยะของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้น

ลำดับที่ 5 ใช้จ่ายด้านสุขภาพภาครัฐมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ซึ่งอาจจะลดภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐบาลกลางได้บ้าง หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ดำเนินการด้านโครงการสุขภาพตำบล สำหรับกลุ่มเป้าหมายตามเพศ วัย ผู้สูงอายุ ผู้พิการหรืองานป้องกันเฉพาะโรคพื้นฐาน ในลักษณะกรณีตัวอย่างการดูแลผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมืองเชียงใหม่ หรือการดูแลจัดการโรงเรียน ผู้สูงอายุที่เทศบาลตำบลแม่ข่า อำเภอฝาง หรือตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด กับตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง

ลำดับที่ 6 ปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมและการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริตและการมีจิตสาธารณะ และการเตรียมการสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนที่รอพึ่งพาความช่วยเหลือจากรัฐ เป็นสำคัญ (จนกลายเป็นความเคยชิน) จากโครงการคนละครึ่ง โครงการสวัสดิการแห่งรัฐ และอื่น ๆ เป็นต้น ที่ทำให้ขัดต่อหลักการพึ่งพาตนเองตามตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.3 สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข

1.3.1 ปัญหาและอุปสรรค

จากการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในช่วงปี 2560 - 2564 ยุทธศาสตร์ที่มีระดับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และยุทธศาสตร์ที่ 7 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ส่วนยุทธศาสตร์ที่มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ปัญหาการเตรียมความพร้อมรองรับสังคมสูงวัย

จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนประชากรสูงอายุมากเป็นอันดับ 3 ของประเทศไทย เป็นจำนวน 349,755 คน คิดเป็นสัดส่วนประชากรสูงอายुर้อยละ 19.60 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 18.75 ในปี 2562 (กรมการปกครอง, 2563) ถือเป็นสังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) และจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ เมื่อสัดส่วนของประชากรอายุมากกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 20 ในการคัดกรองความสามารถในการทำกิจกรรมประจำวันของผู้สูงอายุ จำนวน 242,290 คน แบ่งเป็นผู้สูงอายุติดสังคม 235,299 คน คิดเป็นร้อยละ 97.12 ผู้สูงอายุติดบ้าน 5,534 คน คิดเป็นร้อยละ 2.28 และผู้สูงอายุติดเตียง 1,457 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 (คลังข้อมูลสุขภาพ, 2564) จากสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในภาวะที่มีการระบาดของโรคเป็นการฉุกเฉินและในวงกว้างแบบ Pandemic ผู้สูงอายุเป็นกลุ่มเสี่ยงอันตรายที่สุด และต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน จึงควรมีการปรับตัวและเตรียมพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ด้วยการเปลี่ยน “ภาวะ” ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตให้เป็น “พลัง” ที่สำคัญ ซึ่งการพัฒนาผู้สูงอายุที่มุ่งสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีพลังมีศักยภาพ ต้องดำเนินการในหลากหลายวิธีและหลากหลายกิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมรับมือกับสังคมสูงวัยจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมบนฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในชุมชน ต่อการแก้ไขปัญหาของผู้สูงอายุทุกมิติที่จะเกิดขึ้น แม้ว่าประเทศไทยได้มีการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุภายใต้แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ตั้งแต่ปี 2545 และได้มีการประกาศพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 เพื่อให้การคุ้มครอง ส่งเสริม สนับสนุน ผู้สูงอายุตามสิทธิที่พึงได้รับ แต่การดำเนินงานด้านผู้สูงอายุที่ผ่านมายังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน เพื่อพัฒนาระบบรองรับสังคมสูงวัยที่มีคุณภาพ ข้อมูลในการทำงานยังหลากหลายไม่เป็นข้อมูลชุดเดียวกันทั้งจังหวัด นโยบายสาธารณะเพื่อรองรับสังคมสูงวัยที่นำไปสู่การปฏิบัติในบางพื้นที่ยังไม่ชัดเจน ขาดระบบกลไกการขับเคลื่อนเพื่อรองรับสังคมสูงวัยที่เป็นองค์รวม (เศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ สภาพแวดล้อม) และขาดความเชื่อมโยงกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการจัดการระบบรองรับสังคมสูงวัยทุกมิติ ถึงแม้ว่ารัฐบาลมีนโยบายโอนถ่ายอำนาจให้ท้องถิ่นในการจัดการเกี่ยวกับผู้สูงอายุ มีแนวทางกลไกการขับเคลื่อนเพื่อรองรับสังคมสูงวัยเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ ได้แก่ กฎหมายหรือนโยบายก็ตาม ซึ่งการเตรียมความพร้อมรองรับสังคมสูงวัยในเชิงรุกนั้นไม่ควรมุ่งไปที่กลุ่มผู้สูงอายุเท่านั้นแต่ควรมองผู้สูงอายุที่เกี่ยวข้องกับสังคมโดยรวม ซึ่งนั่นคือประชากรทุกกลุ่มวัย ดังนั้น การกำหนดนโยบายเพื่อรองรับสังคมสูงวัย

ควรมีลักษณะเฉพาะในแต่ละท้องถิ่นซึ่งมาจากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์สังคมสูงวัยของแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันทั้งในเชิงบริบทและในเชิงพื้นที่ มีแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่องสู่ความยั่งยืนเพื่อรองรับสังคมสูงวัยที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน

1.3.2 การดำเนินการที่ผ่านมา

1) ขาดระบบฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบันของการพัฒนาตามประเภทงาน พื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย งบประมาณ และตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะทำให้ทั้งผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องสามารถเรียกใช้ข้อมูลได้ทันที ทั้งในระดับสำนักงานปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระดับการเข้าถึงด้วยระบบสาธารณะ

2) ขาดสมรรถนะที่เหมาะสมเพียงพอในการใช้เครื่องมือ หรือโปรแกรมที่ทันสมัยในการติดตามผลงาน ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) สำหรับทุกยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) ขาดการใช้ระบบแผนที่การจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ประยุกต์ร่วมกับระบบแผนที่ของการประปา หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในการตรวจสอบสภาพแวดล้อม ขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบความทับซ้อนของพื้นที่ที่จำเป็นต้องมีการแก้ไขปัญหาร่วมกัน เช่น คลองส่งน้ำ คลองน้ำเสีย ถนน หรือการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย เป็นต้น

4) ขาดความชัดเจนของแผนแม่บทระดับปฏิบัติการของการพัฒนาระบบป้องกันและจัดการสาธารณสุข ภัยพิบัติทางธรรมชาติ และจากพฤติกรรมของมนุษย์ระหว่างพื้นที่และหน่วยงานข้ามเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5) ควรส่งเสริมให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ควรเน้นการท่องเที่ยวชุมชน โดยหนุนเสริมกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ให้มีความเข้มแข็งตามอัตลักษณ์ของท้องถิ่น รวมถึงมีการสร้างแพลตฟอร์มในการขายสินค้าของชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่

6) ขาดความชัดเจนในการส่งเสริมประชาชนหรือชุมชนให้มีศักยภาพในด้านเทคโนโลยีมีความพร้อมทั้งเชิงรุกและเชิงรับกับการท่องเที่ยว เพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่อาจคาดได้โดยเฉพาะในสถานการณ์โรคระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-19) จึงส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อวิถีและคุณภาพชีวิตประชาชน

7) ขาดความชัดเจนในการแก้ปัญหาฝุ่นละออง อากาศเป็นพิษ และการจัดการน้ำเสียอย่างยั่งยืน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ สร้างองค์ความรู้ให้ประชาชนเห็นคุณค่าและโทษของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทางมิชอบและไม่ตระหนักรู้

8) มีการฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีล้านนาให้คนรุ่นหลังได้เห็น ได้รับรู้ แต่ยังคงขาดความชัดเจนในการบรรจุและแปลงเป็นสื่อการสอนท้องถิ่นอย่างแพร่หลายทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนควรเริ่มสอนสิ่งเหล่านี้ให้แก่เด็กตั้งแต่เยาว์วัยเพื่อปลูกฝังจิตใจให้ตระหนักเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และสามารถสืบสาน ส่งเสริมอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่

ผู้บริหารและผู้แทนหน่วยงานส่วนท้องถิ่นมีความคิดเห็นต่อระดับของปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในช่วงปี 2560-2564 ใน 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำดับที่ 2 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ลำดับที่ 3 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน

ลำดับที่ 4 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ลำดับที่ 5 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.3.3 แนวทางการแก้ไข

1) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ชุมชนที่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ควรสร้างความตระหนักให้แก่คนในชุมชนเห็นความสำคัญสิ่งแวดล้อม มีการกระจายขยะที่มีพิษและจัดหาที่ทิ้งขยะให้มากกว่าเดิม รวมไปถึงการบริหารจัดการขยะ ที่เป็นพิษให้มีความชัดเจนในการปฏิบัติร่วมกัน และส่งเสริมการคัดแยกขยะ

ปัญหาเรื่องหมอกควันและไฟป่า PM2.5 เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานจนเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจึงควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ สร้างองค์ความรู้ให้ประชาชนเห็นคุณค่าและโทษของการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยควรกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เป็นหน่วยงานหลักของจังหวัดร่วมกับทุกตำบล เพื่อส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าไม้แก่ชุมชนต้นน้ำให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น มีมาตรการควบคุมอย่างเคร่งครัดในการควบคุมไฟป่า และหมอกควัน การบุกรุกพื้นที่ป่า การลักลอบตัดไม้ การเพิ่มโครงการปลูกป่าเพื่อทดแทนป่าที่ถูกเผาทำลายไปในแต่ละที่ รวมถึงการสร้างฝายชะลอน้ำให้มากในพื้นที่ต้นน้ำ โดยการสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอ

การบริหารจัดการและการจัดสรรทรัพยากรน้ำให้มีคุณภาพ โดยการส่งเสริมและบริหารจัดการน้ำให้ชุมชนท้องถิ่นดูแลทั้งระบบ มีแหล่งกักเก็บน้ำในฤดูแล้งที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดงบประมาณสร้างฝายชุมชนและส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้

2) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

การส่งเสริมและขยายโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ให้มากขึ้นทั้งในระบบและนอกระบบ ควรถ่ายทอดองค์ความรู้ของชุมชนท้องถิ่นและการพัฒนาอาชีพ รวมถึงขยายโอกาสด้านการศึกษาตามพื้นที่ยากจนทุรกันดารและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาของเยาวชน โดยเน้นการใช้ทักษะชีวิตมากกว่าการท่องจำ

การนำไปใช้มากกว่าการท่องจำบทตำรา พัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศ และจัดสรรงบประมาณด้านการสนับสนุนพัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สูงขึ้น

สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-19) ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นทุกวัน รวมทั้งจำนวนคนยากจนเพิ่มมากขึ้นทุกพื้นที่ ควรส่งเสริมแนวทางการขจัดความยากจนและเร่งให้ความช่วยเหลือกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ควรมีโครงการสนับสนุน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านการอบรมอาชีพต่าง ๆ รวมทั้งให้ความรู้ด้านสุขภาพและสาธารณสุขอย่างทั่วถึง สนับสนุนการติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตทุกชุมชนอย่างน้อย 1 จุดต่อชุมชน

การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งสามารถจัดการสุขภาพในชุมชนได้อย่างยั่งยืนด้วยการพึ่งตนเองให้สามารถปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดจนผลักดันการสร้างนโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อรองรับสังคมสูงวัย

3) การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน

ควรสนับสนุนการจัดฝึกอบรมและทบทวนอัตรากำลังของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ให้มากขึ้นเพื่อให้ท้องถิ่นมีกำลังพลตามเป้าหมาย และเป็นกำลังหลักในการสนับสนุนการปฏิบัติงานสาธารณภัยในพื้นที่อย่างเพียงพอ โดยการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มองค์กร เครือข่ายอาสาสมัครในชุมชนทุกกลุ่ม รวมถึงการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนเข้าใจ สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการป้องกันสาธารณภัย ทั้งนี้ ควรทำข้อตกลงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อร่วมมือกันรณรงค์ป้องกัน สนับสนุนรถ ชูชีพให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขาดแคลนงบประมาณ

การจัดทำโครงการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการป้องกันสาธารณภัย นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและจัดระเบียบชุมชนและสังคม โดยการทำงานร่วมกันขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ฝ่ายป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย รวมถึงการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและพื้นที่ที่เป็นรอยต่อให้ครบถ้วน สนับสนุนการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามชุมชนให้ครอบคลุม ทุกชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดให้มีแสงสว่างภายในชุมชนให้มากขึ้น รวมถึงเตรียมความพร้อม ฝึกซ้อมและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ชุมชนอย่างรวดเร็วและทั่วถึง

4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

เนื่องจากงบประมาณที่มีจำนวนไม่เพียงพอ และนโยบายมีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามแผนงานโครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้ โดยไม่สามารถตอบสนองตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ประกอบกับพื้นที่ในจังหวัดเชียงใหม่มีระดับการพัฒนาแตกต่างกันมากในแต่ละพื้นที่ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรพิจารณาทบทวนกฎระเบียบในการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างทั่วถึงในเขตพื้นที่ทุรกันดารให้มากกว่าเดิม โดยพิจารณาถึงสภาพบริบทของพื้นที่เป็นหลัก เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ห่างไกลได้รับงบประมาณน้อยมาก และควรมีงบประมาณที่กระจายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเพียงพอและทั่วถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันใน

การพัฒนาพื้นที่เพื่อให้สามารถใช้งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรอย่างคุ้มค่าคุ้มทุน การดำเนินงานพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์และประสิทธิผลสูงสุดกับประชาชนในพื้นที่

5) การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พัฒนาภูมิปัญญาและผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ รวมไปถึงการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของพื้นที่ การท่องเที่ยวควรส่งเสริมให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เน้นการท่องเที่ยวชุมชน โดยหนุนเสริมกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ให้มีความเข้มแข็ง ตามอัตลักษณ์ของท้องถิ่นรวมถึงมีการสร้างแพลตฟอร์มในการจำหน่ายสินค้าของชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งการส่งเสริมประชาชนหรือชุมชนให้มีศักยภาพรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ โดยประชาชนควรมีศักยภาพในด้านเทคโนโลยี มีความพร้อมทั้งเชิงรุกและเชิงรับกับการท่องเที่ยวควรทำเอกสารประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของท้องถิ่นอย่างทั่วถึง โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งในระดับฐานรากและสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อไปสู่สังคมระดับใหญ่ขึ้นควรส่งเสริมให้แต่ละตำบลมีแหล่งท่องเที่ยว โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เป็นหน่วยงานหลักในการประสานกับทุกภาคส่วนในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว พัฒนาส่งเสริมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง เช่น การจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่น่าสนใจติดตามชม แผนสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวของแต่ละตำบล ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าการเกษตรให้มีราคาสูง

นอกจากนี้ ควรมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเป็นระบบศูนย์กลางให้ครอบคลุมทั้งจังหวัดในการบริหารด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว และสร้างระบบให้เป็นมาตรฐาน เช่น การเตรียมความพร้อมของร้านค้าให้มีมาตรฐาน สะอาด เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว โดยการสนับสนุนงบประมาณปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้ต่อเนื่อง โดยมีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวให้มีการใช้เทคโนโลยีมาใช้สามารถดึงดูดความสนใจในท้องถิ่น

6) การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ควรดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมองค์ความรู้ และเทคโนโลยีด้านการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลที่สม่ำเสมอแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม ยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก สร้างขวัญกำลังใจและทัศนคติที่ดีแก่บุคลากรท้องถิ่นให้พร้อมรับกับสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นได้เสมอ ดังเช่นสถานการณ์โรคระบาดในปัจจุบันนี้

7) การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

การสนับสนุนส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่ดั้งเดิมและอย่างจริงจัง ส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำแผนประชามคมแต่ละหมู่ให้เสนอของบประมาณ จัดทำโครงการเพื่อให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการด้านอนุรักษ์ประเพณี มีงบประมาณสนับสนุนทุกพื้นที่ ให้จัดกิจกรรมที่สอดคล้องแต่ละสภาพพื้นที่ รวมถึงประชาสัมพันธ์ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามให้อย่างต่อเนื่องในรูปแบบต่าง ๆ เข้ากับกลุ่มเป้าหมายที่สนใจเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รู้ถึงรากเหง้าและอัตลักษณ์ของชุมชนและอนุรักษ์และรักษา เช่น ส่งเสริมอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ หม้อดิน และหมอนวดแผนไทย การจัดหลักสูตรถ่ายทอดในโรงเรียนแต่ละพื้นที่ ควรเริ่มสอนสิ่งเหล่านี้ให้แก่เด็กตั้งแต่เยาว์วัยเพื่อปลูกฝังจิตใจเด็กให้ตระหนักเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะสามารถสืบสานได้ รวมถึงฟื้นฟูวัฒนธรรมที่กำลังจะขาดหายไปจากชุมชนก่อนที่จะไปมีวัฒนธรรมประเพณีล้านนาให้คนรุ่นหลังได้เห็นได้รับรู้

1.3.4 ข้อเสนอแนะ

ควรกำหนดให้มีการดำเนินการตามบทบาทหน้าที่และวางตำแหน่ง (Positioning Roles) ในองค์กรการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ดังนี้

1) พัฒนาระบบฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบันของการพัฒนาตามประเภทงาน พื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย การงบประมาณ และตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจังหวัดเชียงใหม่ ที่จะทำให้ทั้งผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องสามารถเรียกใช้ข้อมูลได้ทันที ทั้งในระดับสำนักงานปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระดับการเข้าถึงด้วยระบบสาธารณะ

2) เป็นหน่วยงานกลางในการประเมินและพัฒนาสมรรถนะที่เหมาะสมเพียงพอในการใช้เครื่องมือ หรือโปรแกรมที่ทันสมัยในการติดตามผลงานด้วยระบบ Information Technology รวมทั้งการใช้ระบบแผนที่ทางภูมิศาสตร์และระบบดาวเทียมมากำกับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) เป็นแกนประสานในการกำกับแผนงาน โครงการที่ข้ามเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดกันเพื่อแก้ไขปัญหาาร่วมกัน เช่น คลองส่งน้ำ คลองน้ำเสีย ถนน หรือการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การท่องเที่ยวชุมชน โดยหนุนเสริมกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ให้มีความเข้มแข็งตามอัตลักษณ์ของท้องถิ่นรวมถึงมีการสร้างรูปแบบแพลตฟอร์ม (Platform) ในการขายสินค้าของชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่

4) เป็นหน่วยงานต้นแบบและแกนประสานอย่างเป็นระบบ ด้วยการจัดทำแผนแม่บทระดับปฏิบัติการของการพัฒนาระบบป้องกันและจัดการสาธารณภัย ภัยพิบัติทางธรรมชาติและจากพฤติกรรมของมนุษย์ระหว่างพื้นที่และหน่วยงานข้ามเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5) ในช่วงปัจจุบันและอนาคตระยะกลาง ควรมีโครงการพัฒนาส่งเสริมประชาชนหรือชุมชนให้มีศักยภาพในด้านเทคโนโลยี มีความพร้อมทั้งเชิงรุกและเชิงรับกับการท่องเที่ยว เพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่อาจคาดการณ์ได้โดยเฉพาะในสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-19) จึงส่งผลกระทบต่อวิถีและคุณภาพชีวิตประชาชน การแก้ปัญหาฝุ่นละออง อากาศเป็นพิษ และการจัดการน้ำเสียอย่างยั่งยืนด้วยกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ สร้างองค์ความรู้ให้ประชาชน เห็นคุณค่าและโทษของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทางมิชอบและไม่ตระหนักรู้

6) เป็นฐานข้อมูลแห่งการเรียนรู้เชิงประวัติศาสตร์แห่งความแท้และดั้งเดิม (Authenticity and Integrity) ของเมืองเก่าเชียงใหม่ เมืองโบราณและการเชื่อมโยงประวัติศาสตร์ล้านนากับทริภูมัย และเส้นทางพญามังราย มีการฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีล้านนาให้คนรุ่นหลังได้เห็นได้รับรู้ ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนและนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ได้มีการทบทวนนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ แผนแม่บทที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนยุทธศาสตร์ภายใต้ แผนแม่บทภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) แผนพัฒนาภาค (พ. ศ. 2560 - 2565) ฉบับทบทวน แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ. ศ. 2561 - 2565) ฉบับทบทวน แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. 2561 - 2565) ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ. 2565 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ. ศ. 2561-2565) ในส่วนที่ 2 นี้คณะทำงานขอเสนอผลการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 หัวข้อหลักดังนี้

- 2.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)
- 2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)
- 2.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด
 - 2.3.1 แผนพัฒนาภาค พ.ศ. 2560 - 2565 (ฉบับทบทวน)
 - 2.3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2561 - 2565) ฉบับทบทวน ปี 2565
 - 2.3.3 แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. 2561 - 2565) ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ. 2565
 - 2.3.4 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs)

2.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ รัฐบาลจึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปีพุทธศักราช 2560 ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมายและสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ปีพุทธศักราช 2560 บัญญัติไว้ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ในแต่ละยุทธศาสตร์ มีเป้าหมายในการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่เกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

2.1.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ แนวคิด 3 ประการ ประกอบด้วย 1) ต่อยอดอดีต โดยที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ 2) ปรับปัจจุบัน ปูทางสู่อนาคต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคม และขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ 3) สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก

2.1.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการและสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยการเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง

2.1.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมมีเป้าหมายพัฒนาภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง รวมถึงพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพมีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย และสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

2.1.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยมีประเด็นในการพัฒนาเพื่อจัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

2.1.6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริต กระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส กฎหมายต้องมีความชัดเจน นำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา

กล่าวโดยสรุปยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่าง ๆ ในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลา เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย อาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และประชาสังคม ซึ่งการดำเนินงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ มีความสอดคล้องและสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ความมั่นคง ในการพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสร้างเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต เปิดระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัล (Digital) เป็นนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมในทุกมิติ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาด้วยตนเองการพึ่งตนเองอย่างมีส่วนร่วม ประกันสังคมที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการเติบโตด้วยคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีสังคมที่เติบโตอย่างยั่งยืน ฟื้นฟูความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชีวภาพ และลดมลพิษ ดิน น้ำ อากาศ และสิ่งที่เกิดจากการสร้างโดยมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ให้มีความเป็นธรรมนำสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสมรรถนะที่สูง มีระบบธรรมาภิบาล

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่จำเป็นต้องมีความสอดคล้องและตอบสนองเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอย่างน้อย 3 ประเด็น คือ

1) การสร้างพลังทางสังคม การบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพของภาครัฐ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนานวัตกรรม ประเด็นพลังทางสังคม เน้นการเปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายในการร่วมคิดวางแผนดำเนินการติดตามประเมินผลและจัดการปัญหาและความต้องการ และการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชน ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และจัดการตนเองได้อย่างมีคุณภาพ

2) ประเด็นการบริการประชาชน ให้เกิดการรับรู้อย่างมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ให้การพัฒนาบริการประชาชน มีระบบฐานข้อมูลที่ให้บริการประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน การบริหารการจัดการเงิน การคลัง ปรับสมดุลของการดำเนินงานของภาครัฐให้เป็นไปอย่างรวดเร็วถูกต้องและเป็นธรรม มีการพัฒนาระบบบริหารงานของรัฐพัฒนาประสิทธิภาพและสมรรถนะของบุคลากรของรัฐ ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของการพัฒนาท้องถิ่นได้

3) ประเด็นการวิจัย พัฒนานวัตกรรม ให้สามารถสนับสนุนการศึกษาการจัดการความรู้ด้วยนวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในเชิงศิลปะวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น บูรณาการกับองค์ความรู้ที่ทันสมัยที่สามารถทำให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ทั้งด้านการผลิต การแปรรูปและการตลาดอย่างครบวงจร สามารถดำรงชีวิตอย่างพึ่งพาตนเองได้ตามหลักพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง

นอกจากนั้น ยังมีแผนแม่บทเฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอันเป็นผลมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ปีพุทธศักราช 2564 – 2565 ที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการเตรียมความพร้อมในการเยียวยาช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบ ฟื้นฟูกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมให้เข้าสู่ภาวะปกติ มีเป้าหมายสำคัญ คือ “คนสามารถยังชีพอยู่ได้มีงานทำ กลุ่มเปราะบางได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง สร้างอาชีพและกระจาย รายได้สู่ท้องถิ่น เศรษฐกิจประเทศฟื้นตัวเข้าสู่ภาวะปกติ และมีการวางรากฐานเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่” โดยควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษในระยะ 2 ปีข้างหน้า เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการฟื้นฟูและขับเคลื่อนประเทศให้สามารถ “ลี้มแล้ว ลูกไว หรือ Resilience” โดยได้ระบุประเด็นการพัฒนา 4 ประการ

- 1) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากภายในประเทศ (Local Economy)
- 2) การยกระดับขีดความสามารถของประเทศเพื่อรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว (Future Growth)

3) การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของคนให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (Human Capital)

4) การปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการฟื้นฟูและพัฒนาประเทศ (Enabling Factors) ให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่จะส่งผลกระทบต่อศักยภาพของประเทศ

นอกจากนี้ รัฐบาลยังกำหนดให้มีการจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศ เป็นแผนระดับที่ 2 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2560 ที่จะสนับสนุนต่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ทุกหน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่จะต้องดำเนินการปฏิรูปประเทศให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชน แม้ว่าแผนการปฏิรูปประเทศฉบับปรับปรุงตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564 จะต้องดำเนินการทั้งหมด 13 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุขด้านสื่อสารมวลชนเทคโนโลยีสารสนเทศด้านสังคมด้านพลังงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบด้านการศึกษาและด้านวัฒนธรรมกีฬาแรงงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ อาจจะมีแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องแบบบูรณาการ เกี่ยวกับทั้ง 13 หัวข้อ ได้แก่ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสังคม ด้านพลังงาน ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม กีฬาแรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นหลัก ส่วนด้านอื่นนั้นคงที่เกี่ยวข้อแบบบูรณาการไปด้วย ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจเน้นจุดสัมพันธ์กับแผนปฏิรูปประเทศที่ได้กล่าวข้างต้น ในที่นี้ ขอนำเอาบางส่วนที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา เช่น

1) แผนปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ ที่มีเป้าหมายยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม ลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ สร้างมูลค่าของการเกษตรให้สูงขึ้น การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก การพัฒนาคนเพื่อเป็นพลังงานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งจะก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรภาคการท่องเที่ยวจากผู้ประกอบการรายย่อย มีรายได้เพิ่มขึ้นมาจะกระตุ้นเศรษฐกิจของท้องถิ่นได้เป็นอย่างดีในภาวะปกติและภาวะผิดปกติ

2) แผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการรักษาดูแลฟื้นฟูอย่างเป็นระบบมีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน และเกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ ลดความขัดแย้งของการพัฒนาที่ใช้ฐานทรัพยากรธรรมชาติ บรรเทาผลกระทบและลดภัยพิบัติทางสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างน้อย 3 กิจกรรมคือ เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้หรือพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ของตนเองเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่นอกเขตชลประทาน จัดการให้เกิดพื้นที่สีเขียวเพิ่มมากขึ้น ลดมลพิษทางอากาศทางน้ำขยะการจัดการสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิตของชุมชนและสัตว์ ภายใต้ระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

3) แผนปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข จัดบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพโดยทั่วถึง มีมาตรฐานสูงขึ้น ไม่ว่าจะอยู่ในภาวะฉุกเฉิน รวมถึงโรคระบาดระดับชาติและโรคอุบัติใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดูแลผู้ป่วยและประชาชน การป้องกันและการรักษา ระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุทั้งการบริการ การรักษาพยาบาลที่บ้านและชุมชน การดูแลสุขภาพตนเองในระบบสุขภาพปฐมภูมิเชิงนวัตกรรมของชุมชน

4) แผนปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่จะต้องนำมาใช้ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โดยเน้นการใช้และเพิ่มพื้นที่ดิจิทัล เพื่อการสื่อสารอย่างมีจรรยาบรรณ สร้างโอกาสการเรียนรู้ให้แก่ประชาชนสามารถจัดการความรู้ผ่านระบบดิจิทัลได้ เน้นระบบการศึกษาในและนอกโรงเรียน และการศึกษาทางไกลเป็นสิ่งสำคัญในการให้ความรู้แก่ประชาชนทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตและอาชีพ จัดทำระบบฐานข้อมูลที่สามารถบริหารงาน เป็นศูนย์กลางแห่งการบริหารงานระบบข้อมูลของจังหวัดได้ มีคลังข้อมูลข่าวสารเพื่อประชาสัมพันธ์เชิงลบและการบริหารจัดการการกำกับดูแลสื่อออนไลน์และยกระดับความตระหนักรู้ต่อข้อมูลข่าวสารเพื่อเตรียมความพร้อมประชาชนให้พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

5) แผนปฏิรูปประเทศด้านสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ควรมีระบบการส่งเสริมการออม เพื่อสร้างหลักประกันรายได้แก่ประชาชนกลุ่มแรงงานทั้งในและนอกระบบ มีฐานข้อมูลทางสังคมและคลังความรู้ในระดับพื้นที่ระดับฐานข้อมูล (Database) สามารถนำมาใช้ในการจัดเก็บภาษีจากสวัสดิการและสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตรงกับความต้องการและปัญหาของกลุ่มเป้าหมาย มีระบบการดูแลคนพิการคนที่ต้องการกลไกที่เอื้อต่อการเกิดชุมชนที่สามารถจัดการตนเองได้อย่างมีคุณภาพ

6) แผนปฏิรูปประเทศด้านพลังงาน เน้นการใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และคุ้มค่า สร้างความรู้ความตระหนักรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องถึงการใช้พลังงานที่สะอาด

7) แผนปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบให้มีมาตรการควบคุมกำกับติดตามและการบริหารจัดการของหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างซื่อสัตย์สุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจกรรมที่ดีอย่างแท้จริง หรือส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต มีกระบวนการดำเนินงานที่ยุติธรรมที่รวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ ประกาศกันการทุจริตเชิงนโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่

8) แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เน้นการยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในชุมชนต่าง ๆ ไม่ว่าจะบนพื้นที่สูงหรือที่ราบ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยคุณภาพของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย วัยแรงงาน และผู้สูงอายุ จะจัดการศึกษาผู้ใหญ่ เน้นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนศูนย์การเรียนรู้ฐานสมรรถนะตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาทักษะ ตามนโยบายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้ง 17 ข้อเป้าหมาย (17 SDGs) การจัดการศึกษานั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้การสนับสนุนแก่ผู้เรียนทุกกลุ่มได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ปรับตัวได้ต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตที่สามารถแก้ปัญหาในเชิงวิกฤติปรับตัวสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวินัยด้วยนิสัยที่ใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

9) แผนปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เน้นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจฐานวัฒนธรรม มีความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อพัฒนาสุขภาพที่แข็งแรง ให้ประชาชนเป็นคนดีคนเก่งและมีคุณภาพ พร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา และสุขภาวะที่ดี โดยสามารถสร้างรายได้จากศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสิ่งแวดล้อม มาใช้ในการเพิ่มมูลค่าในเชิงการท่องเที่ยวหรือการเพิ่มผลิตภาพ

2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564)

กรอบหลักของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งมั่นสู่การเปลี่ยนแปลงผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ รวมถึงเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ 5 ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีและอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

2.2.1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

2.2.2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

2.2.3 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

2.2.4 ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่ม

ประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

2.2.5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน เน้นการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ

2.2.6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย เร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ

2.2.7 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ มุ่งเน้นการลดการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ

2.2.8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

2.2.9 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม โดยพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

2.2.10 ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาค อนุภูมิภาคอาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

1) การบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณและมีระบบมีค้ำกัน และการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี มุ่งเน้นการพัฒนาคนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์

2) มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม

3) ประเทศไทยมีเอกราช โดยการดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ ประชาชนปราศจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม รวมถึงความมั่นคงทางด้านพลังงาน อาหาร และน้ำ

4) เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ จิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม

5) การใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาคเอกชนและประชาชน มุ่งเสริมสร้างกลไกพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้น ทั้งกลไกที่เป็นกฎระเบียบต่าง ๆ และกลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในทุกระดับให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์

กล่าวโดยสรุปแล้วแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2560-2564) น่าจะสอดคล้องกับการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ได้แก่ การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานราก

2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ได้แก่ การเสริมสร้างฐานการผลิตนอกและในภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน ยกกระตือรือร้นการผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการตลาด เสริมสร้างศักยภาพสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร

3) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ บริหารจัดการน้ำและการส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ได้แก่ การปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสมและเกิดความคุ้มค่า

การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

เนื่องจากรัฐบาลยังไม่ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) คณะทำงานจึงวิเคราะห์แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในระยะต่อไป ท่ามกลางแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระดับโลก การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ได้ส่งผลให้สถานการณ์ของประเทศไทย อาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่ทำให้ประเทศไทยมีความเปราะบางยิ่งขึ้น โดยหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน จะเป็นเหตุให้ประเทศไทยไม่สามารถก้าวตามโลกได้อย่างเท่าทัน ซึ่งการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) เป็นแผนระดับปฏิบัติการในช่วง 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการร่างกรอบการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ยังคงน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ ที่ไม่ว่าประเทศไทยและประชาคมโลกยังต้องเผชิญกับสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) และโครงสร้างในประเทศที่ยังคงมีข้อจำกัดภายในที่รอการปรับปรุงแก้ไขในหลายมิติ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564)

ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ประเทศไทยจะยังคงเผชิญกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลก การทบทวนบริบทการพัฒนาประเทศในกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ฉายภาพแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) ที่สำคัญและคาดว่าจะมีผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศใน

อนาคต 2) สรุปสาระสำคัญของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในหลากหลายมิติ และ 3) ทบทวนสถานะของการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านความมั่นคง ความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้าง การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รวมถึงนำเสนอ ผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงระดับโลกและผลกระทบจากวิกฤตเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ที่มีต่อ ประเทศไทย เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาประเทศ การพลิกโฉมประเทศไทย (Thailand's Transformation) ในระยะ แผนพัฒนา ฉบับที่ 13 จึงมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่าง ยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” โดยกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มีสาระสำคัญโดยสังเขปต่อไปนี้

1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy) โดยเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี การท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและความยั่งยืน กิจกรรมหลากหลายกระจายรายได้ใส่สิ่งแวดล้อม การผลิตและส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ยกกระดานการแพทย์ ให้ทันสมัยและทั่วถึงเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพมูลค่าสูง โครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกเชื่อมโยง กับภูมิภาคอย่างไร้รอยต่อ และส่งเสริมการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย บริการดิจิทัลและดิจิทัลคอนเทนต์ เติบโตรวดเร็ว

2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค เสริมสร้างศักยภาพธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) วิชากิจ ชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและตลาดสมัยใหม่ พื้นที่และเมืองมี ความเจริญทันสมัยและน่าอยู่ ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม ประชาชน สามารถขยับสถานะและได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสม

3) วิถีชีวิตยั่งยืน (Eco-friendly Living) เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยของเสีย ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นพลังงานหมุนเวียน ลดความเสี่ยงจากธรรมชาติใช้มาตรการเชิงพื้นที่และ เทคโนโลยีในการรับมือจากภัยธรรมชาติ และ

4) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศไทย (Key Enablers for Thailand's Transformation) กำลังคนมีสมรรถนะสูงตบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต ระบบการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงานมีคุณภาพ คนทุกช่วงวัยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ภาครัฐมีสมรรถภาพสูงและทันสมัยอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

2.3.1 แผนพัฒนาภาค พ.ศ. 2560-2565 (ฉบับทบทวน)

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น มีการฟื้นฟูสืบสานและสร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการ โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบการผลิตเพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ ในเชิงภูมิศาสตร์แล้วภาคเหนือมีศักยภาพในการขยายการค้าการลงทุน และบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจในกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง และสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและองค์ความรู้ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มีศักยภาพและโอกาสเพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ได้เสนอแนวทางการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ สู่การปฏิบัติการ คณะทำงานได้แนวทางการแปลงยุทธศาสตร์ดังกล่าว ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้การขับเคลื่อนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม มีการกำหนดพื้นที่เป้าหมาย สาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมืองเกิดผลสัมฤทธิ์และสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ 2) เชื่อมโยงห่วงโซ่คุณค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3) ดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้ และ 4) แก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำ ป่าต้นน้ำ และปัญหาหมอกควัน

กระบวนการแปลงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 สู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่เน้นการสร้าง ความเข้าใจและสร้างความร่วมมือกับทุกหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องให้สามารถนำแนวคิด เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาของแผนฯ ไปกำหนดกลยุทธ์และแผนงานโครงการในระดับปฏิบัติ เป็นการแปลงเป้าประสงค์ และทิศทางการพัฒนาสู่เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาระยะ 5 ปีแรก (พ.ศ. 2560-2564) ของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เพื่อเป็นกรอบการจัดทำแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ในเชิงนโยบาย กระทรวง กรม นำยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มาวิเคราะห์ ความเกี่ยวข้องกับภารกิจเพื่อจัดทำแผนกระทรวง กรม จังหวัด และกลุ่มจังหวัด นำยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มาเชื่อมโยงลงสู่แผนพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัด มีการจัดทำแผนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ในเชิงพื้นที่ ชุมชน ท้องถิ่น รวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนมาเป็นแผนพัฒนา จัดลำดับความสำคัญปัญหาและความต้องการในพื้นที่ เป็นการเชื่อมโยงแผนชุมชน

และท้องถิ่นไปสู่แผนพัฒนาจังหวัด จากนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับตั้งแต่ในระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัด โดยแผนพัฒนาภาค (พ.ศ. 2560-2565) ฉบับทบทวนมียุทธศาสตร์ การพัฒนา ดังนี้

2.3.1.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้าง มูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูง ด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม โดยมีแนวทางในการพัฒนา 1) พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม 2) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง

2.3.1.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค โดยมีแนวทางในการพัฒนา

1) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดนให้ สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่ง ย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก- ตะวันตก

2) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทาง เศรษฐกิจเทียบเท่าเมืองขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติและมีความน่าอยู่

3) พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) และเมืองในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ

4) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือเข้าถึงข้อมูลทุติยภูมิการ ดำเนินธุรกิจระดับภูมิภาค และสากล

5) พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่ม ประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC

2.3.1.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกฐานะเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1) พัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัย ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

2) สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ

3) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเชื่อมโยงกับ อุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และแปรรูปชีวมวล

4) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิต และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

5) สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) 6) พัฒนาช่องทางตลาดออนไลน์และระบบโลจิสติกส์สำหรับสินค้าเกษตรจากชุมชน พัฒนานวัตกรรมสำหรับการสร้างระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตรจากชุมชน และ 7) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง

2.3.1.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกย่องทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ โดยมีแนวทางในการพัฒนา ได้แก่

- 1) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน
- 2) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจเทียบเท่าเมืองขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติ
- 3) พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) และเมืองในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน และ
- 4) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล ภาวะเปรียบเทียบสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการเกี่ยวกัน บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย

2.3.1.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหาร จัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการพัฒนา

- 1) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ 8 จังหวัด ภาคเหนือตอนบน
- 2) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค
- 3) แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก

2.3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวนปี 2565

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน มีเป้าหมายการพัฒนา คือ “พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง” กรอบแนวคิดของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 พ.ศ. 2561-2565 (ฉบับทบทวนปี 2565) ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายสำคัญอื่น ๆ ของรัฐบาล ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1, 2564) มีประเด็นการพัฒนาดังนี้

- 2.3.2.1 ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่ วัตถุประสงค์เพื่อ
- 1) สร้างการเชื่อมโยงธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการสู่ท้องถิ่น 2) ยกย่องการผลิตและการสร้างมูลค่าแก่สินค้าและ

บริการท้องถิ่น โดยผสมผสานภูมิปัญญาและเทคโนโลยีนวัตกรรม 3) สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และ 4) เพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination) โดยมีแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง 4 จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) ยกกระตือรือร้นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 รวมถึงเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า

2.3.2.2 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง 4 จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) โดยยกกระตือรือร้นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนา หัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 รวมถึงเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า โดยมีแนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง (NTFV) อุตสาหกรรมสุขภาพความงาม สมุนไพร และหัตถอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน 1 ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ล้านนาผสานเทคโนโลยี นวัตกรรม (High Touch High Value) ตลอดห่วงโซ่คุณค่า เพื่อตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและ AEC บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา

2.3.2.3 ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์ วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ 2) ยกกระตือรือร้นการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐาน และ 3) สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตผลการเกษตร ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร โดยส่งเสริมการเกษตรต้นทาง และเกษตรแปรรูปในพื้นที่ (NTFV) ของผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญและโดดเด่นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 โดยการพัฒนาวัตุดิบการเกษตรแบบหมุนเวียน รวมถึงการพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อยกระดับมาตรฐานของสินค้าเกษตร สร้างโอกาสในการจำหน่ายเพื่อการเชื่อมโยงธุรกิจการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.3.2.4 ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน วัตถุประสงค์เพื่อ 1) สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้นหรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน และ 2) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน โดยส่งเสริมการเกษตรและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยกกระตือรือร้นบริหารจัดการวัสดุทางการเกษตร ด้วยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการลดฝุ่นควัน (PM 2.5) พร้อมทั้งสร้างมาตรการลดการเผาทั้งรูปแบบของการส่งเสริมอาชีพและการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและอากาศบริสุทธิ์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 อย่างยั่งยืน

2.3.3 แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ. 2565

สภาพปัญหาในปัจจุบันของพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยโดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ ยังต้องเผชิญกับภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของจังหวัด และประเทศอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น เช่น ปัญหาการค้ายาเสพติด ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาแรงงานต่างด้าวทั้งในและนอกระบบ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาด้านสาธารณสุข โรคระบาดติดต่อ โรคระบาด การบุกรุกทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสาธารณสุข และภัยธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อเสถียรภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา สิ่งแวดล้อม รวมถึงปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกทางความคิดของคนภายในสังคมที่เกิดจากสถานการณ์ด้านการเมือง ความขัดแย้งของกลุ่มผลประโยชน์ที่ก่อให้เกิดปัญหาความมั่นคงภายใน จึงมีความจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาสังคม และที่สำคัญยิ่งคือ การสร้างภูมิคุ้มกันและปลูกฝังจิตสำนึก สร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และมีความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมในอนาคตเพื่อให้ประเทศชาติมีเสถียรภาพและความมั่นคงที่ยั่งยืนสืบต่อไป แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. 2564 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง” (City of Life and Prosperity) เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในระดับโลก โดยมีแผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) ประกอบด้วยประเด็นการพัฒนา 6 ประเด็น (กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่, 2561) ได้แก่

2.3.3.1 ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าเชื่อมโยงธรรมชาติและวัฒนธรรม สุขภาพ และเศรษฐกิจท้องถิ่น มีแนวทางการพัฒนา คือ 1) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ 2) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่นเชื่อมโยงสู่ระดับสากล 3) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว 4) ส่งเสริมยกระดับมาตรฐานและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวบนฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และ 5) ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยว

2.3.3.2 ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การขับเคลื่อนเกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงตลอดห่วงโซ่คุณค่า และพัฒนานวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต ภายใต้ BCG Model โดยมีแนวทางในการพัฒนา คือ 1) ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ 2) ส่งเสริมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต 3) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขันธุรกิจ และ 4) ส่งเสริมและพัฒนากิจการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model)

2.3.3.3 ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การผลักดันเชียงใหม่สู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองแห่งไมซ์ เมืองแห่งสตาร์ทอัพ และเมืองนวัตกรรมการแพทย์และสุขภาพ (SMS & Medicopolis Smart City, MICE City, Startup City, Medicopolis) ให้สามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุนของภาคเหนือ โดยมีแนวทางในการพัฒนา คือ 1) พัฒนาให้เป็นเมืองแห่งนวัตกรรมการแพทย์และสุขภาพ 2) พัฒนาเมืองให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาด 3) พัฒนารัฐกิจ MICE อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยี

นวัตกรรมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ MICE และ 4) พัฒนาองค์ความรู้สร้างขีดความสามารถให้แก่ Startup, SMEs, OTOP ให้มีศักยภาพพร้อมขับเคลื่อนสู่ตลาดในและต่างประเทศ

2.3.3.4 ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาและอัตลักษณ์ล้านนา โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ 1) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและผู้ประกอบการในชุมชน 2) ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญาและอัตลักษณ์ล้านนา และ 3) ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริการด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล

2.3.3.5 ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM2.5) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการพัฒนา คือ 1) ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟูให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ 2) บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน อากาศ ขยะ และของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ 3) ส่งเสริมความเข้าใจและจิตสำนึกของชุมชนในการอนุรักษ์ หวงแหวน ลดข้อขัดแย้ง และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า 4) พัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและการเพิ่มประสิทธิภาพการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทดแทนให้เหมาะสม และ 5) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนอาชีพเพื่อลดฝุ่นควันและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2.3.3.6 ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การจัดการสาธารณสุข การสร้างความมั่นคง และยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางในการพัฒนา คือ 1) เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายใน เพื่อรับมือกับปัญหาภัยคุกคามด้วยความมั่นคงทุกรูปแบบ 2) เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน 3) ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด 4) เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน 5) เสริมสร้างความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ และ 6) ส่งเสริมการพัฒนาคนทุกช่วงวัย

2.3.4 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs)

การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนใน 12 เป้าหมาย ได้แก่

- 1) ขจัดความยากจน
- 2) ขจัดความอดอยาก
- 3) สุขภาพดีและความเป็นอยู่ที่ดีพร้อม
- 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ
- 6) สุขภาพและน้ำสะอาด
- 7) การมีพลังงานสะอาดใช้อย่างเพียงพอ
- 8) ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างบุคคล และชุมชน
- 9) พัฒนาภาคอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน
- 10) ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างบุคคล และชุมชน
- 11) สร้างให้เกิดชุมชนเมืองที่ยั่งยืน
- 12) การผลิตและการบริโภคที่รับผิดชอบ
- 17) การเสริมสร้างเครือข่ายให้บรรลุเป้าหมาย

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

อ้างอิงแหล่งที่มา: The 2030 Agenda for Sustainable Development, adopted by all United Nations Member States in 2015, provides a shared blueprint for peace and prosperity for people and the planet, now and into the future. At its heart are the 17 Sustainable Development Goals (SDGs) <https://sdgs.un.org/goals> available 17-07-2021

2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

2.4.1 วิสัยทัศน์

“ยกระดับคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจมั่นคง สังคม สิ่งแวดล้อมยั่งยืน บริการสาธารณะที่ได้มาตรฐาน”

2.4.2 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 7 ยุทธศาสตร์ (จัดตามลำดับความสำคัญ)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัย และรักษาความสงบเรียบร้อย
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

2.4.3 ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

1. คุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดได้ตามมาตรฐาน
2. การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในท้องถิ่นระหว่างสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานด้านการศึกษาในระดับพื้นที่
3. ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ
4. ลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการสาธารณะด้านการศึกษาและการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ให้มีความเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
5. ประชาชนมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะของตนเองให้มีสุขภาวะที่ดีขึ้น และมีความเป็นอยู่ดีเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

1. จำนวนสถานศึกษาในสังกัดที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานและมีทักษะของคนในศตวรรษที่ 21
2. ระดับการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานด้านการศึกษาในระดับพื้นที่ในการจัดการศึกษาในท้องถิ่น
3. สัดส่วนของประชาชนเชียงใหม่ที่ได้รับการส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21

4. ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายต่อการเข้าถึงบริการสาธารณะด้านการศึกษาและด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

5. อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดี (อายุเฉลี่ยของประชาชน)

ค่าเป้าหมาย

1. สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งมีคุณภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานและมีทักษะของคนในศตวรรษที่ 21
2. สถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานด้านการศึกษาในระดับพื้นที่มีส่วนร่วมกันเป็นภาคี/เครือข่ายในการจัดการศึกษาในทุกระดับช่วงวัย
3. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิตให้อึดต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
4. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการจัดบริการสาธารณะด้านการศึกษาและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจองค์การบริหารส่วนจังหวัด
5. คนเชียงใหม่มีสุขภาพดี และมีอายุเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 70 ปี

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้
- 1.1 พัฒนาและยกระดับโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เพื่อการเรียนรู้สู่ทักษะศตวรรษที่ 21
 - 1.2 ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเพื่อสัมมาชีพ การเสริมสร้างอัตลักษณ์และศักยภาพแก่นักเรียนให้มีพัฒนาการเกิดทักษะความรู้พร้อมออกสู่โลกชีวิตจริง การทำงานและการศึกษาต่อ
 - 1.3 ส่งเสริมศักยภาพวิชาชีพและบทบาทการจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ของครูท้องถิ่น
 - 1.4 เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการบริหารจัดการศึกษาและการนิเทศ ติดตาม จัดการความรู้/ข้อมูลการศึกษาวิจัย การประเมิน การประกันคุณภาพและพัฒนามาตรฐานการศึกษา
 - 1.5 พัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากลและนาร่องปฏิรูปการศึกษาการจับจ่ายความพร้อมทุกด้านให้กับโรงเรียนและส่งเสริมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น (SBMLD) บนฐานการมีส่วนร่วมของเครือข่ายทุกภาคส่วนทั้งในและนอกพื้นที่โรงเรียน

- กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมสุขภาวะและสุขภาพอนามัยของประชาชน ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้
- 2.1 ส่งเสริมการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21
 - 2.2 เพิ่มประสิทธิภาพในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) โดยเป็นศูนย์บริหารจัดการ 1669 ที่ส่งต่อผู้ป่วยได้ทันทั่วถึง และปรับปรุงระบบสาธารณสุขอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพ
 - 2.3 การป้องกันโรคติดต่อ ด้วยการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมสำหรับการเฝ้าระวังโรคติดต่อทุกชนิด

2.4 ส่งเสริมระบบการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกให้เป็นทางเลือกในการดูแลสุขภาพ และการสร้างอาชีพของประชาชน

2.5 พัฒนาระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าเพื่อประชาชนเชียงใหม่ให้ครอบคลุม ทัวถึง และมีคุณภาพในการบริการ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ประกอบด้วย แนวทางพัฒนาดังนี้

3.1 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพให้กับประชากรทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัยของจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ

3.2 จัดให้มีบริการศูนย์คนพิการเพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย

3.3 ส่งเสริมศักยภาพเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม

3.4 ให้การสงเคราะห์ผู้สูงอายุโดยเพิ่มคุณภาพการบริการของสถานสงเคราะห์ในหน้าที่และ อำนาจขององค์กร

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

4.1 พัฒนาอาชีพ ฝึกอบรม ส่งเสริมการมีงานทำ เสริมสร้างรายได้ชุมชนในท้องถิ่น

4.2 เสริมสร้างให้ความรู้ในกฎหมาย สิทธิและหน้าที่ของปวงชนในท้องถิ่น

4.3 ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้ชุมชน

4.4 ส่งเสริมและสร้างการเรียนรู้ของชุมชนตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและ ศาสตร์พระราชา

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

5.1 ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษา

5.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เชียงใหม่เป็นเมืองแห่งการกีฬา และสนับสนุนความเป็นเลิศด้านกีฬา สู่มีอาชีพ

5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่

5.4 ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กและ เยาวชน คนพิการ

5.5 จัดตั้งเครือข่ายการกีฬาและนันทนาการระหว่างชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน พร้อมทั้งเพิ่ม บทบาทการมีส่วนร่วม

5.6 จัดให้มีอุปกรณ์และสถานที่เพื่อการออกกำลังกายขั้นพื้นฐานระดับท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ 6 การเกษตรและอาหารปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

6.1 ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย

6.2 ส่งเสริมผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลิตผลเกษตร และอาหาร ที่ใช้เทคโนโลยีที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

1. เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการมีการพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพหรือกิจการให้มีมูลค่าสูงขึ้นทางเศรษฐกิจ และมีรายได้เพิ่มขึ้น

2. จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองหลักด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว มีอัตราการขยายตัวและเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง และเป็นเป้าหมายการท่องเที่ยวที่รู้จักในระดับสากล

3. เศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่มีความมั่นคง สามารถพึ่งตนเองได้ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในอาชีพหรือมีการประกอบกิจการมีมูลค่าสูงขึ้นทางเศรษฐกิจ และมีรายได้เพิ่มขึ้น

2. เศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่มีการเติบโตต่อเนื่อง และมีอัตราการขยายตัวที่เพิ่มขึ้น

3. เป็นจังหวัดติดอันดับความเป็นเมืองเศรษฐกิจและเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ อาเซียน ภูมิภาค และของโลก

4. อัตราการเจริญเติบโตมูลค่าเศรษฐกิจของผู้ประกอบการในระดับวิสาหกิจชุมชน OTOP และ SMEs

ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละ 5 ของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายมีศักยภาพในอาชีพหรือผลการประกอบกิจการ มีมูลค่าสูงขึ้นทางเศรษฐกิจ และมีรายได้เพิ่มขึ้น

2. จังหวัดเชียงใหม่เป็น 1 ในเมืองหลักด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวและมีแนวโน้มเติบโตเป็นค่าบวกและมีอัตราการขยายตัวหรือเติบโตทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3. อันดับ 1 ใน 4 ของเมืองเศรษฐกิจและเมืองท่องเที่ยวในระดับประเทศ และติดอันดับเมืองท่องเที่ยวระดับอาเซียน ภูมิภาค และระดับโลก

4. อัตราการเจริญเติบโตมูลค่าเศรษฐกิจของผู้ประกอบการในระดับวิสาหกิจชุมชน OTOP และ SMEs ร้อยละ 30 ของปีฐาน

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

- 1.1 ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเป็นผู้ประกอบการที่ผลิตเก่ง ขายเก่ง และบริการเป็นเลิศ
- 1.2 ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการความคิดสร้างสรรค์ และการคิดเชิงออกแบบให้กับ

ผู้ประกอบการทั่วไป

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยว ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

- 2.1 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงรุก ส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว
- 2.2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีมาตรฐานและปลอดภัย
- 2.3 พัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและรูปแบบบริการด้าน

การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

- 2.4 ส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมล้านนา

กลยุทธ์ที่ 3 การท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

3.1 ส่งเสริมให้มีรูปแบบหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงการแพทย์และบริการสุขภาพ และวัฒนธรรม

- 3.2 ส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืน

3.3 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่จากความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมด้วยสารสนเทศซึ่งขับเคลื่อนโดยชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ 4 สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

4.1 สนับสนุนพัฒนาคุณภาพผลผลิตและปรับเปลี่ยนการผลิตโดยส่งเสริมการนำเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิต และฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.2 พัฒนาศักยภาพของเกษตรกรด้วยการสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ที่จำเป็นรวมทั้งการสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันเกษตรกร

4.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อการผลิต การจำหน่าย รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่ามากขึ้น

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

- 5.1 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดแบบสร้างสรรค์
- 5.2 ส่งเสริมและสร้างการเรียนรู้ของตลาดการค้ายุคใหม่

กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากพัฒนาต่อยอด OTOP และเสริมสร้างความเข้มแข็ง SMEs ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

- 6.1 สร้างและส่งเสริมพัฒนา SMEs และวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคมให้เป็นฐานการผลิตใหม่
- 6.2 สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการจากภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้นวัตกรรมสมัยใหม่
- 6.3 พัฒนาต่อยอด OTOP สู่อุตสาหกรรม
- 6.4 เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อยเพื่อยกระดับเป็นแรงงานทักษะสูง และการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมการทำงานบูรณาการระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ อาทิ ภาคเกษตร ให้เกิดการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ
2. การบริหารจัดการไม่ให้เกิดความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสร้างระบบฐานข้อมูลและธนาคารพันธุกรรมให้มีความสำคัญกับพันธุกรรมพืชท้องถิ่นที่มีคุณค่าต่อระบบนิเวศ
3. นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุกพร้อมทั้งให้มีการบริหารจัดการเชิงพื้นที่และมีการบูรณาการทุกภาคส่วนในการตรวจสอบ ติดตาม และเฝ้าระวัง

ตัวชี้วัด

1. ระดับการทำงานแบบบูรณาการระหว่างภาคส่วนในระดับจังหวัดหรือพื้นที่ในการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ
2. ลดความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีระบบฐานข้อมูลและธนาคารพันธุกรรมให้มีความสำคัญกับพันธุกรรมท้องถิ่นที่มีคุณค่าต่อระบบนิเวศ
3. ใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุกได้เพิ่มมากขึ้น

ค่าเป้าหมาย

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่มีการทำงานแบบบูรณาการในการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ
2. การนำระบบฐานข้อมูลและธนาคารพันธุกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการไม่ให้เกิดความขัดแย้งระหว่างชุมชน กับคน และสัตว์ป่า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
3. การนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาของพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ได้เพิ่มมากขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

- 1.1 สร้างจิตสำนึก ตระหนัก อบรมให้ความรู้ ส่งเสริมความเข้าใจในอนุรักษ์
- 1.2 ป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์
- 1.3 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 2 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

- 2.1 การเพิ่มพื้นที่สีเขียว
- 2.2 เสริมสร้างความรู้การป้องกัน และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
- 2.3 ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนเพื่อลดภาวะฝุ่นละออง
- 2.4 การบริหารจัดการมลภาวะสิ่งแวดล้อม
- 2.5 หาแนวทางป้องกันโดยใช้นวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

1. พัฒนาองค์ความรู้เครื่องมือและทักษะการสร้างการเรียนรู้ในการปลูกฝังวัฒนธรรมประเพณีที่พึงประสงค์ผ่านการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ
2. สร้างความเข้มแข็งและ ฟื้นฟู ของสถาบันทางศาสนา เพื่อให้คนในสังคมมีคุณธรรม และเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณี ให้แก่ประชาชน
3. ปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน อนุรักษ์พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จของการสร้างการรับรู้ความตระหนักและการใช้สื่อเพื่อถ่ายทอดอย่างสร้างสรรค์ของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย
2. ระดับการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ที่ตั้งถามในท้องถิ่นของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย
3. จัดให้มีกิจกรรมพื้นที่มรดกทางวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น โดยส่งเสริมชุมชนให้เป็นฐาน

ค่าเป้าหมาย

1. ประชาชนกลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลของศิลปวัฒนธรรมประเพณี และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้รับ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
2. ประชาชนกลุ่มเป้าหมายในระดับพื้นที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ทุกระดับของพื้นที่
3. กิจกรรมทางมรดกวัฒนธรรม ประเพณี ของท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นโดยมีส่วนร่วมของชุมชนในแต่ละกลุ่มเป็นฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาองค์ความรู้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

- 1.1 สร้างแหล่งเรียนรู้ การถ่ายทอดเพื่อการสืบค้นภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้ทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีกลุ่มล้านนา กลุ่มชาติพันธุ์
- 1.2 ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 1.3 อบรมให้ความรู้กับกลุ่มองค์กรที่เกี่ยวข้องทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2 อนุรักษ์และส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

- 2.1 สืบสาน บูรณะ พิธีกรรม ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2.2 ส่งเสริมกิจกรรมเชิงใหม่เมืองสร้างสรรค์ สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาและสร้างสรรค์
- 2.3 การเชื่อมโยงวิถีชีวิตชุมชนกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 3 เผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

- 3.1 ประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ในแต่ละด้านได้อย่างทั่วถึง ทั้งในระดับประเทศและสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

1. พัฒนาโครงข่ายถนนเพื่อรองรับปริมาณความต้องการเดินทาง ขนส่งสินค้าระหว่างพื้นที่ และสนับสนุนการพัฒนาเมือง พื้นที่เกษตรกรรม ท่องเที่ยว อุตสาหกรรม และเชื่อมต่อกันในระบบขนส่งรูปแบบอื่น
2. บำรุงรักษาโครงข่ายถนนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีคุณภาพและความปลอดภัย เป็นระบบเสริมเชื่อมต่อการเดินทาง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางข้าม ทางเท้า และทางจักรยาน
3. พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสถานีรองรับการเดินทางของคนทุกกลุ่ม และยกระดับการพัฒนาสถานีให้เป็นศูนย์กลางการเดินทางของพื้นที่
4. นำระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ตัวชี้วัด

1. สัดส่วนปริมาณการขนส่งคมนาคมและการเดินทางของนักท่องเที่ยวมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น
2. จำนวนถนนทางหลวงท้องถิ่นในความรับผิดชอบมีคุณภาพและความปลอดภัย เป็นระบบเสริมเชื่อมต่อการเดินทาง
3. สัดส่วนการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองต่อการเดินทางของประชาชนในเมืองทั้งหมด
4. การเชื่อมต่อระบบ Application ในการบริหารจัดการระบบขนส่ง ระบบการตรวจสอบ ระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ สะดวกรวดเร็ว ทันสมัยมากขึ้น

ค่าเป้าหมาย

1. สัดส่วนปริมาณการขนส่งคมนาคมและการเดินทางของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
2. จำนวนถนนทางหลวงท้องถิ่นในความรับผิดชอบมีคุณภาพและความปลอดภัย เป็นระบบเสริมเชื่อมต่อการเดินทางไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
3. สัดส่วนการเดินทางในระบบขนส่งสาธารณะของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อการเดินทางในเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ 50
4. สนับสนุนการนำ Application มาใช้ในการบริหารจัดการระบบขนส่งในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาขนส่งทางบกและทางน้ำ ระบบขนส่งมวลชน ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้
- 1.1 เชื่อมท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เป็น “เส้นเลือดฝอยการคมนาคม” เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่
 - 1.2 กำหนดแผนพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานครบวงจร

1.3 ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมขนส่งทางบกและทางน้ำให้เกิดความสะดวก ปลอดภัย สำหรับแหล่งพื้นที่เกษตร และแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2 การเชื่อมโยงเครือข่ายระบบขนส่งมวลชน และวิศวกรรมจราจร ประกอบด้วยแนวทาง พัฒนาดังนี้

2.1 ส่งเสริม สนับสนุนในการจัดให้มีระบบขนส่งสาธารณะในจังหวัดเชียงใหม่ให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยว ด้วยระบบ Application

2.2 เชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนเชียงใหม่ให้เชื่อมต่อกันเพื่อประสิทธิภาพในการ เดินทางของประชาชน

กลยุทธ์ที่ 3 ด้านสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปการ ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

3.1 ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานเดิมที่จำเป็น

3.2 ดำเนินการขุดเจาะ เป่าล้าง บ่อบาดาล ขุดสระน้ำ ขุดลอกคลองบึง ก่อสร้างฝาย เพื่อแก้ไขปัญหาแหล่งน้ำ ทั้งน้ำอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัย และรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์

1. สนับสนุนการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมด้านการจัดการงาน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2. บูรณาการระบบการจัดการในภาวะฉุกเฉินให้จังหวัดมีมาตรฐานระบบบัญชาการเหตุการณ์ที่มี เอกภาพรองรับสาธารณภัยรูปแบบใหม่ได้ครอบคลุมทุกมิติ

3. เพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืนด้วยการพัฒนาระบบและมาตรการในการฟื้นฟูที่ดีกว่าเดิมและ ปลอดภัยกว่าเดิม เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประสบภัยอย่างทั่วถึง

4. ขับเคลื่อนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยเพิ่มขีดความสามารถ และนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5. การปรับระบบนิเวศ (สภาพแวดล้อม) ที่เหมาะสมโดยการเสริมสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการไม่เข้าไปยุ่ง เกี่ยวกับยาเสพติดของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย อาทิ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน

6. กำหนดแผนการดูแลและการบำบัดรักษาที่เหมาะสม ให้การติดตามช่วยเหลือ ครอบคลุมทุกมิติ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่ายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถอยู่ร่วมในสังคมชุมชนได้ อย่างปกติสุข

ตัวชี้วัด

1. ระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานที่ดูแลด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. การบูรณาการการจัดการในภาวะฉุกเฉินในจังหวัดมีระบบบัญชาการเหตุการณ์ที่มีมาตรฐาน
3. การวัดสถิติจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงหรือความสูญเสียจากสาธารณภัย
4. สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาขับเคลื่อนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเสพติดและการให้ความช่วยเหลือในปัจจุบัน
6. มีแผนงาน/กิจกรรม การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่ายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตหรือที่ให้ความช่วยเหลือครอบคลุมทุกมิติ

ค่าเป้าหมาย

1. กลไกการบริหารจัดการงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีประสิทธิภาพสูงขึ้นร้อยละ 70
2. การบูรณาการการจัดการงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินในระบบบัญชาการเหตุการณ์ที่มีเอกภาพครอบคลุมทุกมิติ เพื่อรองรับสาธารณภัยรูปแบบใหม่ได้ดีขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
3. เหตุการณ์ความรุนแรงหรือความสูญเสียจากสาธารณภัยลดลงร้อยละ 20 ต่อปี
4. การนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมช่วยให้การแก้ไขปัญหาทางงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรวดเร็วเพิ่มขึ้นร้อยละ 80
5. กิจกรรม/โครงการการแก้ไขปัญหาเสพติดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการให้ความช่วยเหลือสำเร็จลุล่วงร้อยละ 80
6. จำนวนแผนงาน/กิจกรรม การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่ายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตหรือที่ให้ความช่วยเหลือครอบคลุมทุกมิติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

- 1.1 อบรมให้ความรู้ กระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชน กลุ่มอาสาสมัคร องค์กรอาสาสมัคร ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
- 1.2 ส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง สาธารณภัยต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างพนังเพื่อป้องกันน้ำท่วม รวมถึงการให้ความช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัยแก่พื้นที่ประสบภัย
- 1.3 พัฒนาระบบและประสิทธิภาพในการรักษาความสงบ ปลอดภัยในชุมชนอย่างบูรณาการทั้งในด้านการพัฒนาบุคลากร การจัดหา สนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี
- 1.4 พัฒนาเครือข่ายสำหรับป้องกันและเฝ้าระวังภัยในรูปแบบต่าง ๆ และพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ 2 การป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

2.1 เสริมสร้างความร่วมมือ และเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาอบายมุข และสิ่งแวดล้อม ในการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขอย่างต่อเนื่องจริงจัง ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา สถานที่ทำงาน อย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

1. ปกป้องและสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ การยึดมั่นในระบอบการปกครองประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข วัฒนธรรมสร้างความรักและภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและชาติไทย
2. ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองในทุกระดับพร้อมกับสนับสนุนการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาชน
3. ส่งเสริมการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคประชาชน ภาคเอกชน ดำเนินการในบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ สามารถตรวจสอบการทำงานขององค์กรได้อย่างเหมาะสม
4. เน้นการให้บริการขององค์กรที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้อย่างรวดเร็ว โปร่งใส ให้เป็นภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชน โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการประชาชน
5. ปรับปรุงการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่าและได้มาตรฐานสากล มีการทำงานด้วยระบบดิจิทัล มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ใช้บริการ
6. เสริมสร้างและพัฒนาบุคลากรขององค์กรให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก และเป็นคนเก่ง มีความรู้ความสามารถในการทำงานรับใช้ประเทศชาติและประชาชนในท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

1. ดำเนินโครงการ/กิจกรรมเฉลิมพระเกียรติและพระราชกรณียกิจ กิจกรรม/โครงการส่งเสริมให้ประชาชนยึดมั่นในระบอบการปกครองประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ดำเนินกิจกรรม/โครงการ เพื่อสร้างความรักสามัคคีปรองดองของคนในท้องถิ่น ตามบทบาทอำนาจหน้าที่เพื่อบูรณาการแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพ
3. ระดับความสำเร็จในการเปิดให้ภาคส่วนอื่น ภาคประชาชน ภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการบริการสาธารณะ
4. ระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาใช้ในการให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. สัดส่วนความสำเร็จของกิจกรรม/กระบวนการที่มีความเป็นดิจิทัลในการให้บริการประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ใช้บริการ

6. จำนวนเรื่องร้องเรียน ข้อทักท้วงของหน่วยตรวจสอบ และการกระทำไม่ชอบด้วยกฎหมายระเบียบ มีสัดส่วนลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ค่าเป้าหมาย

1. สามารถดำเนินโครงการ/กิจกรรม ในด้านเฉลิมพระเกียรติและงานราชพิธีต่าง ๆ สำเร็จตามเป้าหมาย ร้อยละ 80

2. กิจกรรม/โครงการ เพื่อสร้างความรักสามัคคีปรองดองของคนในท้องถิ่น ตามบทบาทอำนาจหน้าที่ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายร้อยละ 80

3. เปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50

4. บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

5. งานบริการของภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้นร้อยละ 50 ทุกกระบวนการ

6. บุคลากรขององค์กรปฏิบัติหน้าที่เพื่อประชาชนโดยความเสมอภาค โปร่งใส มีความยุติธรรม มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก ตามหลักธรรมาภิบาล โดยกระทำผิดกฎหมาย กฎระเบียบ ลดลงร้อยละ 30

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การเสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

1.1 ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และน้อมนำ ดำเนินรอยตามศาสตร์พระราชา โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อแสดงออกถึงความรัก ชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์

1.2 สร้างจิตสำนึกของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อความเป็น อันหนึ่งอันเดียวกัน ลดความขัดแย้งทางการเมือง ตามวิถีทางประชาธิปไตยด้วยสันติวิธี

1.3 ส่งเสริม และสนับสนุนการใช้สิทธิและเสรีภาพของประชาชน ที่ได้รับการคุ้มครองตาม รัฐธรรมนูญให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

1.4 ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระบบประชาธิปไตย พร้อมทั้งยึดมั่นในคุณค่า และวัฒนธรรมประชาธิปไตย รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเองและการเคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น

กลยุทธ์ที่ 2 การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

2.1 ให้ประชาชนจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนร่วมในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งการเสนอปัญหา การตรวจสอบการบริหารราชการ การร่วมกิจกรรมหรือพัฒนาพื้นที่ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ องค์กร ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบและข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

2.2 เปิดกว้างให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาความต้องการ การกำหนด นโยบาย เสนอแนะและกำหนดบทบัญญัติ เพื่อประสานประโยชน์ของภาคส่วนต่าง ๆ ให้เสมอภาคและมีความ สมดุล

2.3 ส่งเสริมการทำกิจกรรมในลักษณะพหุภาคี ส่งเสริมและจัดให้มีระบบการควบคุมภายใน องค์กรภาครัฐตามที่กฎหมายกำหนด

กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาระบบข้าราชการและการให้บริการภาครัฐ 4.0 ประกอบด้วยแนวทางพัฒนาดังนี้

3.1 องค์กรต้องปรับตัวให้เข้ากับการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคดิจิทัล และ ตอบสนองต่อสถานการณ์ได้อย่างทันเวลา โดยต้องเป็นที่พึงของประชาชนและเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจได้

3.2 พัฒนาบุคลากรขององค์กรให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ มีการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม มีจิตบริการ สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

3.3 ให้บริการได้อย่างเบ็ดเสร็จในจุดเดียว (One Stop Service) และประชาชนสามารถใช้ บริการของภาครัฐได้ตลอดเวลาผ่านหลากหลายช่องทาง เช่น สมาร์ทโฟน เว็บไซต์ เป็นต้น

3.4 พัฒนาระบบการให้บริการขององค์กรและส่งเสริมสนับสนุนการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชน ในกิจการขององค์กร เพื่อลดภาระการลงทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ

3.5 บุคลากรขององค์กรปฏิบัติหน้าที่เพื่อประชาชนโดยความเสมอภาค โปร่งใส มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล

2.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่

คณะทำงานได้ประมวลข้อมูลจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาคสนาม การทบทวนวรรณกรรม และได้สังเคราะห์ออกมาเป็นข้อเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. 2566 – 2570) ¹ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการสำคัญที่จังหวัดเชียงใหม่จะต้องดำเนินการ (ระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว) โดยระบุพื้นที่ดำเนินการ กลุ่มเป้าหมาย การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบแผนงาน/โครงการ และแหล่งงบประมาณ รวมถึงข้อมูลตามเค้าโครงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

จากผลวิเคราะห์ดังได้กล่าวมาแล้วจากภาพมิตติการมองต่างมุมกันระหว่างผู้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ทั้ง 7 แผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ในช่วงปี 2561-2563 กับมุมมองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและผู้ใกล้ชิดกับชุมชนในระดับตำบลและอำเภอแล้ว อาจเกิดจากความแตกต่างของบทบาท หน้าที่ สภาพแวดล้อมและบริบทของงาน บริบทที่เริ่มเกิดและช่วงบริบทการแพร่กระจายของผู้ป่วยโรคดังกล่าวของคนไทยที่เปรียบเทียบกับระหว่าง จำนวนหลักร้อย (ในช่วงปี 2562-2563) ด้วยโรคอุบัติใหม่ (Covid-19) เป็นจำนวนหลักหมื่น (ในช่วงที่จัดเก็บข้อมูล คือ ต้นเดือนพฤษภาคม 2564) แต่ตัวเลขของผู้ป่วยมีจำนวนเพิ่มขึ้นถึงหลักแสนเมื่อต้นเดือนมิถุนายน 2564 และเพิ่มเป็น 300,000 คน ในช่วงกลางเดือนกรกฎาคมจนทำให้มีผู้ป่วยเพิ่มเกินจำนวนที่โรงพยาบาลทั่วประเทศสามารถรองรับได้ จึงอาจส่งผลทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ส่งแบบสอบถามกลับคืนยังคณะทำงานที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีมุมมองของการพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ในปี 2566 – 2570 ด้วยอิทธิพลของความต้องการจากภายในท้องถิ่น และจากอิทธิพลของภาวะคุกคามที่เกิดจากที่ส่งผลโดยตรงและผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และสัมพันธ์กับการจัดลำดับความ ต้องการที่เสนอแนะเน้นยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นอันดับแรก และกลุ่มรองลงมา มีจำนวน 3 แผนยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ส่วนอีก 2 แผนยุทธศาสตร์ที่อยู่ในลำดับที่ 3 เป็นกลุ่มของยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และยุทธศาสตร์การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน โดยที่ยุทธศาสตร์ที่ได้รับค่าน้ำหนักน้อยที่สุด คือ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เมื่อนำข้อมูลจากการเก็บข้อมูลจาก 211 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่มาเทียบเคียงอีกครั้งกับผลการวิเคราะห์ดังกล่าว พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้สะท้อนความรู้สึกที่พบเห็นความยากลำบากและจัดลำดับความต้องการก่อนและหลัง ที่สัมพันธ์กับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) ดังตารางที่ 2

¹ ประกอบด้วย

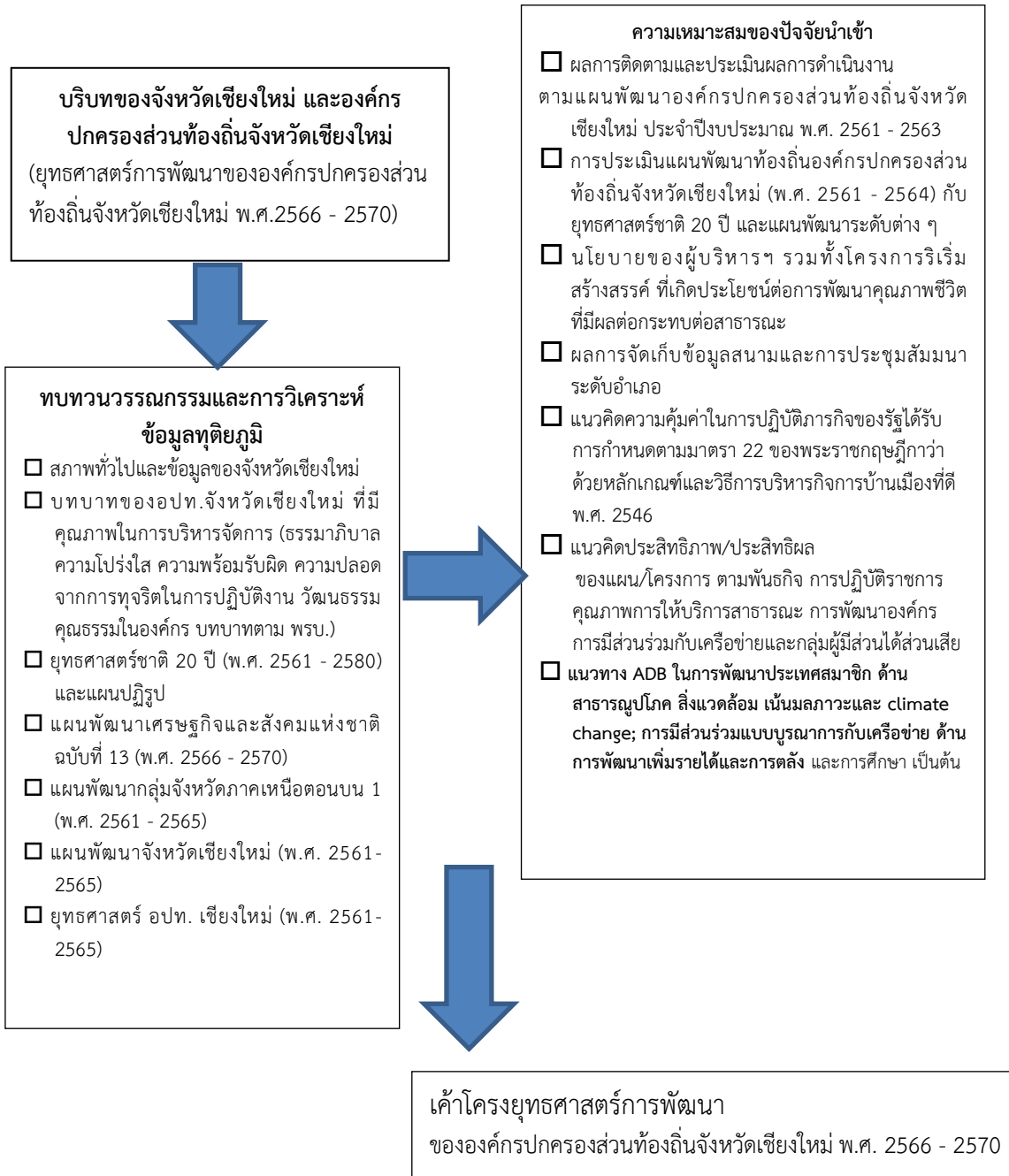
1. ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ สภาพแวดล้อม
2. ศักยภาพและความต้องการของพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่
3. ผลการวิเคราะห์ทิศทางการพัฒนาของจังหวัดเชียงใหม่
4. การกำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการสำคัญที่จังหวัดเชียงใหม่จะต้องดำเนินการ (ระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว) โดยระบุพื้นที่ดำเนินการ กลุ่มเป้าหมาย การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบแผนงาน/โครงการ และแหล่งงบประมาณเป็นต้น รวมถึงข้อมูลตามเค้าโครงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 2 จัดลำดับความต้องการก่อนและหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชน ที่สัมพันธ์กับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs)

ลำดับ	ความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่าง จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 211 แห่ง	เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)
1	การเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดการระบาดของโรคติดเชื้ออุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (Emerging and Re-emerging Infectious Disease)	1) (Goal 2,3) 2) ขจัดความอดอยาก 3) สุขภาพดีและความเป็นอยู่ที่ดี
2	คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา ด้านการประกอบอาชีพ	(Goal 4) 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ
3	การประกอบอาชีพด้านการเกษตรยังเสียเปรียบ พ่อค้าคนกลาง	(Goals 8, 11, 12) 8) ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างบุคคล และชุมชน 11) สร้างให้เกิดชุมชนเมืองที่ยั่งยืน 12) การผลิตและการบริโภคที่รับผิดชอบ
4	การจัดการค่าใช้จ่ายภาครัฐด้านปัญหา ด้านสุขภาพและการประกันด้านสุขภาพ ของประชาชน	Goal 1, 2, 3, 4, 10, 11) 1) ขจัดความยากจน 2) ขจัดความอดอยาก 3) สุขภาพดีและความเป็นอยู่ที่ดี 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ 10) ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างบุคคล และชุมชน 11) สร้างให้เกิดชุมชนเมืองที่ยั่งยืน
5	บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน อากาศ ขยะของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้น	(Goal 6, 7, 9, 11) 6) สุขภาพดีและน้ำสะอาด 7) การมีพลังงานสะอาดใช้อย่างเพียงพอ 9) พัฒนาภาคอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้าง พื้นฐานให้พร้อม 11) สร้างให้เกิดชุมชนเมืองที่ยั่งยืน
6	การเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่สังคม สูง วัยอย่างมีคุณภาพ	(Goal 2, 3, 4) 2) ขจัดความอดอยาก 3) สุขภาพดีและความเป็นอยู่ที่ดี 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ
7	ประชากรวัยแรงงานเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผล กระทบต่อศักยภาพการมีงานทำ	(Goal 8, 9, 11) 8) การมีงานทำและสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตขึ้น 9) พัฒนาภาคอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้าง พื้นฐานให้พร้อม 11) สร้างให้เกิดชุมชนเมืองที่ยั่งยืน

ฉะนั้น คณะทำงานจึงอาศัยแนวคิดและข้อมูลต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิดการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ขึ้นมากำหนดเป็น วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการสำคัญที่จังหวัดเชียงใหม่จะต้องดำเนินการ (ระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว) เค้าโครงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

2.5.1 วิสัยทัศน์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

“บำบัดทุกข์ บำรุงสุขและคุณภาพชีวิตของชาวเชียงใหม่ ด้วยการให้บริการสาธารณะ ที่มีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า”

2.5.2 พันธกิจ

1) บูรณาการหน่วยงานภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่และเครือข่ายภาคีรัฐ เอกชนและองค์กรชุมชน ทำการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เชิงสร้างสรรค์อย่างมีส่วนร่วม ด้วยคุณภาพที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม อย่างเสมอภาค และยั่งยืน

2) สร้างความมั่นคงทางด้านโภชนาการ ห่วงโซ่อุปสงค์และอุปทานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนสามารถเข้าสู่ระดับการแข่งขันทั้งภายในและต่างประเทศได้

3) ปรับปรุงระบบการใช้ประโยชน์ฐานข้อมูลพื้นฐานและทันสมัยในทุกมิติเชื่อมโยงระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยแผนแม่บทและวางระบบการบริหารงานในระดับกลุ่มจังหวัด กลุ่มภาคเหนือตอนบน กลุ่มภาคเหนือและระดับชาติ เชื่อมโยงกับภูมิภาคกลุ่มอาเซียนและระบบการตลาดและบริโภคของสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) สร้างและปรับปรุงระบบการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวเชียงใหม่ ด้วยการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า ทั้งด้านการบรรเทาสาธารณภัย การสาธารณสุขเชิงรุกและป้องกัน รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้วยแผนรองรับความเสี่ยงเชิงสาธารณะอย่างรอบคอบและเปิดเผยที่ปฏิบัติได้ทุกระดับและทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล

2.5.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี 7 ด้าน แบ่งเป็น 27 เป้าประสงค์ 69 ตัวชี้วัด 30 กลยุทธ์ ตามรายละเอียดดังนี้

- 1) ด้านพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน มี 3 เป้าประสงค์ 10 ตัวชี้วัด 3 กลยุทธ์
- 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และแหล่งน้ำ มี 4 เป้าประสงค์ 10 ตัวชี้วัด 5 กลยุทธ์
- 3) ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเรียบร้อยในชุมชน มี 2 เป้าประสงค์ 6 ตัวชี้วัด 4 กลยุทธ์
- 4) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มี 4 เป้าประสงค์ 5 ตัวชี้วัด 4 กลยุทธ์
- 5) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว มี 8 เป้าประสงค์ 18 ตัวชี้วัด 8 กลยุทธ์
- 6) ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มี 3 เป้าประสงค์ 10 ตัวชี้วัด 3 กลยุทธ์
- 7) ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มี 3 เป้าประสงค์ 10 ตัวชี้วัด 3 กลยุทธ์

2.5.4 ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ด้านพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
1.1 การบริการสาธารณสุขและส่งเสริมสุขภาพชุมชน	<p>1.1.1 ร้อยละของระดับความตระหนักรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy) การปรับตัวของชุมชนด้วยพฤติกรรมที่ถูกสุขลักษณะ</p> <p>1.1.2 ร้อยละของผู้สูงวัย คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส มีสุขภาพแข็งแรง และมีการเพิ่มทักษะเพื่อการพึ่งพาตนเองได้ทั้งทางกายภาพและทางจิตใจ</p> <p>1.1.3 ระดับประสิทธิภาพของระบบปฏิบัติการดูแลผู้สูงวัย คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส</p> <p>1.1.4 ร้อยละของผู้เข้ารับการอบรมผู้สัมผัสอาหารในตลาดชุมชนและร้านอาหารข้างถนนที่ถูกสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย²</p> <p>1.1.5 ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงระบบสุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพลดลง</p>	กลยุทธ์ที่ 1.1 การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพและการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาพชุมชน	<p>1.1.1 พัฒนาความตระหนักรู้ ชีตความสามารถในการจัดการสุขภาพตนเองของชุมชนอย่างเข้มแข็งด้านสุขภาพ (Health Literacy) ให้พึ่งพาตนเองได้</p> <p>1.1.2 ส่งเสริมการปรับตัวของชุมชนด้านพฤติกรรม การบริโภคที่ถูกสุขลักษณะและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>1.1.3 เพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในการดูแลผู้สูงวัย คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสอย่างครบวงจรให้มีสุขภาพแข็งแรงและเพิ่มทักษะการพึ่งพาตนเองได้</p> <p>1.1.4 อบรมผู้สัมผัสอาหารในตลาดชุมชนและร้านอาหารข้างถนน เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ</p>

²ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการอบรมผู้ประกอบการและผู้สัมผัสอาหาร พ.ศ. 2561 และกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ออกประกาศหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการอบรมผู้ประกอบการและผู้สัมผัสอาหารผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล พ.ศ. 2563 ในราชกิจจานุเบกษา

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
1.2 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (Smart city) และแผนเผชิญเหตุในภาวะปกติ และไม่ปกติ	1.2.1 ร้อยละของงบประมาณค่าอุปกรณ์และระบบส่งต่อทางการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) และเวชศาสตร์ป้องกัน 1.2.2 ร้อยละของการฝึกอบรมเสริมสมรรถนะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) 1.2.3 ร้อยละความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการฝึกอบรมเสริมสมรรถนะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	กลยุทธ์ที่ 1.2 การพัฒนาและสร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อการระบาดของโรคติดเชื้ออุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ	1.2.1 สำรวจและพัฒนาสมรรถนะหน่วยงานบุคลากรและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ให้ตระหนักรู้สุขภาวะที่ดี (Smart city) 1.2.2 เสริมสมรรถนะของหน่วยงานและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) พร้อมเผชิญเหตุด้านสุขภาวะในภาวะปกติ และไม่ปกติของการระบาดของโรคติดเชื้ออุบัติใหม่
1.3 ส่งเสริมระบบการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกแบบบูรณาการ	1.3.1 ร้อยละของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจากชุมชนเรื่องหมอนพื้นบ้านและแพทย์แผนไทย/แพทย์ทางเลือกชุมชน 1.3.2 ร้อยละความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อกิจกรรมส่งเสริมการผลิตและใช้สมุนไพรเชิงเวชศาสตร์ป้องกันของชุมชนอย่างมีส่วนร่วม	กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมระบบการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก และเวชศาสตร์ป้องกันของชุมชนอย่างมีส่วนร่วม	1.3.1 ส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจแก่ชุมชนเรื่องระบบการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก 1.3.2 ฝึกอบรมกลุ่มประชาชนต้นแบบด้านการนวดแผนไทย ระบบส่งต่อทางการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) และเวชศาสตร์ป้องกันในชุมชน 1.3.3 ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านสมุนไพรด้วยภูมิปัญญาและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทั้งการผลิตต้นน้ำ แปรรูปกลางน้ำและการตลาดปลายน้ำในท้องถิ่นและ Online

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และแหล่งน้ำ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
2.1 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐาน ครบวงจรภายในและระหว่างชุมชน เชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนเชียงใหม่	2.1.1 ร้อยละต่อพื้นที่ของการพัฒนาระบบการคมนาคมและระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานเชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนเชียงใหม่ 2.1.2 ร้อยละของการพัฒนาระบบการคมนาคมและระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานครบวงจรภายในและระหว่างชุมชน (เช่น เส้นทางนำผลผลิตจากสวนเกษตร ไร่นาเชื่อมถนนสายหลักในชุมชน) 2.1.3 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อการคมนาคมการขนส่งสินค้า	กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานครบวงจรภายในและระหว่างชุมชน เชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนเชียงใหม่	2.1.1 สำรวจและพัฒนา ระดับตำบลและการเชื่อมโยงข้ามตำบลและอำเภอเพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการการคมนาคมและขนส่งพัฒนาเส้นทางสู่แหล่งพื้นที่การเกษตร และการท่องเที่ยว 2.1.2 สำรวจและพัฒนาเส้นทางขนส่งสินค้า การเกษตรระหว่างสวนเกษตร ให้มีทางออกเชื่อมกับถนนสายหลักในและระหว่างชุมชนที่ได้มาตรฐานครบวงจร
2.2 พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ระบบชลประทานและแหล่งน้ำ อุบโภาค-บริโภาคสะอาด เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร และชุมชน	2.2.1 คุณภาพด้านสุขาภิบาลแหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ระบบน้ำอุบโภาคบริโภาคน้ำตามเกณฑ์มาตรฐานสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาสุขาภิบาลแหล่งน้ำทางระบายน้ำ เส้นทางและระบบน้ำเสริมการผลิตพื้นที่ทางการเกษตร	2.2.1 สำรวจและพัฒนาเพิ่มคุณภาพสุขาภิบาลและแหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ระบบน้ำอุบโภาคและสนับสนุนพื้นที่ทางการเกษตร 2.2.2 พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ระบบชลประทานและแหล่งน้ำเพื่ออุบโภาค-บริโภาคการเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชน
	2.2.2 ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อคุณภาพระบบน้ำประปา	กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาระบบน้ำประปาชุมชนให้ได้มาตรฐานทั่วถึง	2.3.1 สร้างระบบน้ำประปาบริการให้ทั่วถึงชุมชนตามหลักอนามัย
2.3 พัฒนาระบบการสื่อสาร ดิจิทัลสาธารณะ และอินเทอร์เน็ต ชุมชน	2.3.1 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อผลการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ สื่อสารดิจิทัลสาธารณะ และอินเทอร์เน็ต ชุมชน	กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาบริการสื่อสารดิจิทัลสาธารณะ (Public Digital Logistics) ชุมชนด้วยเทคโนโลยีทันสมัย	2.4.1 จัดตั้งศูนย์บริการระบบการสื่อสารดิจิทัล สาธารณะประจำชุมชนด้วยอินเทอร์เน็ตชุมชนเพื่อเร่งรัดการเติบโตทางเศรษฐกิจ การตลาดและการจัดการความรู้ (Digital Logistics)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
	2.3.2 สัดส่วนพื้นที่ของชุมชนที่ได้รับบริการสื่อสารดิจิทัลสาธารณะ (Public Digital Logistics)		2.4.2 ประสานงานกับการสื่อสารแห่งประเทศไทยและบริษัทที่ให้การสื่อสารดิจิทัลครอบคลุมพื้นที่ของชุมชนในอัตราราคาพิเศษที่สามารถลดหย่อนภาษี
2.4 จัดการให้มีระบบขนส่งมวลชนบริการกลุ่มนักเรียนและประชาชนอย่างมีส่วนร่วม	2.4.1 อัตราความคับคั่งของการจราจรในพื้นที่ชุมชนเขตเมืองลดลง 2.4.2 อัตราอุบัติเหตุทางการจราจรในพื้นที่ชุมชนเขตเมืองลดลง 2.4.3 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อระบบขนส่งมวลชนบริการกลุ่มนักเรียนและประชาชน	กลยุทธ์ที่ 2.5 จัดการระบบขนส่งมวลชน สำหรับกลุ่มนักเรียนและประชาชนอย่างมีส่วนร่วม	2.5.1 จัดการระบบขนส่งมวลชน สำหรับกลุ่มนักเรียนและประชาชนอย่างมีส่วนร่วม 2.5.2 เทศบาลนคร และเทศบาลในเขตเมือง จัดระบบขนส่งมวลชนสาธารณะแก่นักเรียนในชุมชน (เริ่มทดลองช่วงชั่วโมงเร่งด่วนก่อน เพื่อลดความคับคั่งทางจราจร อุบัติเหตุและการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเรียบร้อยในชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
3.1 ชุมชนมีความสามัคคี รับผิดชอบ อย่างสมานฉันท์ สามารถป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยทางธรรมชาติและจาก พุทธศักราช ๒๕๖๕ มนุษย์อย่างมีส่วนร่วม	3.1.1 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชน ต่อระบบการรักษาความเรียบร้อยปลอดภัย บรรเทาสาธารณภัย อย่างมีส่วนร่วม 3.1.2 จัดตั้งหน่วยอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยขึ้นในระดับตำบลและชุมชน 3.1.3 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชน ต่อ ผลการฝึกอบรมเพิ่มสมรรถนะอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย	กลยุทธ์ที่ 3.1 พัฒนาระบบ ป้องกันและรักษาความปลอดภัยอย่างมีส่วนร่วมทั้ง ด้านสาธารณภัย อุบัติภัยทางธรรมชาติและจากพฤติกรรม มนุษย์	3.1.1 ร่วมมือกับกรมบรรเทาสาธารณภัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาสมรรถนะอาสาสมัครชุมชนบรรเทาสาธารณภัย อุบัติภัยทางธรรมชาติและจากพฤติกรรม มนุษย์ 3.1.2 จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์และเครื่องมือที่ทันสมัยอย่างเหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมทั้งการเผชิญเหตุด้านบรรเทาสาธารณภัยทั้งในภาวะปกติและฉุกเฉิน เช่นอุปกรณ์การบินไร้คนขับขนาดเล็ก (Drone) เพื่อการค้นหา ติดตาม ตรวจสอบและทำระบบ Mapping ด้านอื่นๆ
3.2 ชุมชนมีส่วนร่วมกับทางราชการในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมและการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน	3.2.1 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชน ที่มีส่วนร่วมกับทางราชการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและการรักษาความปลอดภัย	กลยุทธ์ที่ 3.2 ส่งเสริมการ พัฒนาสมรรถนะหน่วยและ สมาชิกอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยระดับตำบลละชุมชน	3.2.1 การฝึกอบรมเพิ่มสมรรถนะอาสาสมัครบรรเทา สาธารณภัย
	3.2.2 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชน ที่มีต่อผลการอบรมด้านภัยพิบัติ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การรักษาความปลอดภัยในชุมชน	กลยุทธ์ที่ 3.3 ป้องกันและ แก้ไขปัญหาอาชญากรรม การรักษาความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินในชุมชน	3.2.2 อบรมชุมชนสร้างความความตระหนักรู้ด้านภัย พิบัติ ป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การรักษา ความปลอดภัยในชุมชน
	3.2.3 ระดับความพร้อมและทันสมัยที่มี ประสิทธิภาพแผนเผชิญเหตุและจัดการภัย พิบัติท้องถิ่น จากหน่วยตรวจสอบความ เสี่ยง	กลยุทธ์ที่ 3.4 แผนเผชิญเหตุ และจัดการภัยพิบัติท้องถิ่น ระดับตำบลและชุมชน	3.2.3 พัฒนาแผนเผชิญเหตุและจัดการภัยพิบัติท้องถิ่น ในภาวะป้องกันความเสี่ยง ในระหว่างเกิดเหตุ และการเยียวยาหลังเกิดเหตุ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
4.1 สร้างความตระหนักรู้ ความเข้าใจในอนุรักษ์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	4.1.1 ร้อยละของสมาชิกชุมชนระดับหัวหน้าครัวเรือนตระหนักในด้านมลภาวะทางอากาศและน้ำจากทางระบายน้ำ 4.1.2 พื้นที่ปลูกป่าในที่ดินสาธารณะและพืชเศรษฐกิจตามหัวไร่ปลายนามีสัดส่วนเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 4.1 การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.1.1 การอบรม และจัดการความรู้เพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4.1.2 ส่งเสริมและติดตามผลการปลูกป่าในพื้นที่สาธารณะที่ว่างเปล่า และปลูกต้นไม้กับพืชเศรษฐกิจตามหัวไร่ปลายนา
4.2 สร้างตระหนักรู้และป้องกันในการจัดการมลภาวะสิ่งแวดล้อม ด้านอากาศ (PM 2.5)	4.2.1 คุณภาพของอากาศมีค่ามาตรฐานต่ำกว่าเกณฑ์ PM 2.5	กลยุทธ์ที่ 4.2 จัดการเชิงป้องกันและแก้ไขมลภาวะทางอากาศและน้ำจากทางระบายน้ำให้ได้เกณฑ์มาตรฐาน	4.2.1 พัฒนาศักยภาพเกษตรกรผู้นำรุ่นใหม่ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกรด้านเกษตรอินทรีย์เพื่อลดการเผาไหม้และประหยัดค่าใช้จ่ายชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4.3 การส่งเสริมชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste Management)	4.3.1 ร้อยละของครัวเรือนมีการจัดการคัดแยกขยะด้วยหลักการ Zero Waste Management และระบบการจัดการขยะอย่างยั่งยืน	กลยุทธ์ที่ 4.3 จัดการขยะด้วยหลักการ Zero Waste Management อย่างยั่งยืน และผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Paying Principle – PPP)	4.3.1 ส่งเสริมชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste Management) ใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Paying Principle – PPP)
4.4 ส่งเสริมการสร้างสวนสาธารณะนิเวศชุมชนและการใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์เชิงสาธารณะ	4.4.1 ร้อยละของครัวเรือนในชุมชนมีความพึงพอใจต่อสวนสาธารณะและการใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์เชิงสาธารณะ	กลยุทธ์ที่ 4.4 สนับสนุนการขยายและฟื้นฟูพื้นที่ป่าชุมชนและสวนสาธารณะนิเวศชุมชนอย่างมีส่วนร่วม	4.4.1 เพิ่มสวนสาธารณะนิเวศชุมชนอย่างน้อยตำบลละ 1 แห่งต่อปีงบประมาณ 4.4.2 จัดระเบียบพื้นที่รกร้างว่างเปล่าในชุมชน ด้วยมาตรการทางสังคมอย่างมีส่วนร่วมในการใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์เชิงสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>5.1 ส่งเสริมการเกษตรและอาหารปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีทันสมัยบูรณาการกับภูมิปัญญาทั้งต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำด้วยเกษตรอินทรีย์</p>	<p>5.1.1 ร้อยละของผู้ผ่านการอบรมการเกษตรและอาหารปลอดภัยตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและประยุกต์กับดิจิทัลเทคโนโลยี</p> <p>5.1.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อส่งเสริมการเกษตรและอาหารปลอดภัยตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>5.1.3 ร้อยละของเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่รับการส่งเสริมจัดการเกษตรเชิง Smart Farming เพื่อเพิ่มเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและควบคุมกลไกการตลาดได้</p>	<p>กลยุทธ์ 5.1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาด้านการเกษตรในการผลิต แปรรูปและการตลาด</p>	<p>5.1.1 ฝึกอบรมเกษตรกร สมาชิกวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีทันสมัยบูรณาการกับภูมิปัญญาทั้งต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำด้วยเกษตรอินทรีย์</p> <p>5.1.2 ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาด้านคุณภาพ การผลิต การบรรจุหีบห่อ การตลาดและการขนส่งด้วยระบบดิจิทัลของเกษตรกรอย่างครบวงจร</p> <p>5.1.3 จัดการการเกษตรเชิง Smart Farming เพื่อเพิ่มเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy) โดยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและควบคุมกลไกการตลาดได้</p>
<p>5.2 เสริมสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเศรษฐกิจฐานราก สินค้า OTOP และ SMEs ในและนอกภาคเกษตรของชุมชน</p>	<p>5.2.1 อัตราการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมในการยกระดับการผลิตทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ</p> <p>5.2.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากและวิสาหกิจชุมชน</p> <p>5.2.3 อัตราการเพิ่มขึ้นของกลุ่มเกษตรกรที่นำเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิต แปรรูปและการตลาด</p>	<p>กลยุทธ์ 5.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก สินค้า OTOP และ SMEs</p>	<p>5.2.1 ส่งเสริมการเพิ่มทักษะความเป็นผู้ประกอบการ ท้องถิ่น ผู้ประกอบการสมัยใหม่ วิสาหกิจชุมชน เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก สินค้า OTOP และ SMEs ในและนอกภาคเกษตรของชุมชนครบวงจร</p> <p>5.2.2 ส่งเสริมการจัดตั้งและอบรมสมาชิกวิสาหกิจชุมชนยกระดับการผลิตทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำด้วยการตลาดที่ทันสมัยและการเงินแบบดิจิทัล</p> <p>5.2.3 อบรมและสนับสนุนให้เกษตรกรนำเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิต แปรรูปและการตลาด</p>

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
5.3 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน	5.3.1 ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวชุมชนและจังหวัด เพิ่มขึ้น 5.3.2 อัตราการใช้ Applications เพื่อกระตุ้นการจัดการความรู้และการตลาดการท่องเที่ยวชุมชน 5.3.3 ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อคุณภาพแหล่งการท่องเที่ยวชุมชน	กลยุทธ์ที่ 5.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนเชิงอนุรักษ์ที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนเชิงสุขภาพการแพทย์และการท่องเที่ยวชุมชน (Community-based Tourism – CBT) ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการกระจายรายได้	5.3.1 ส่งเสริมให้มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการแพทย์ เจริญเวชและศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวประเภทอื่นที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการกระจายรายได้ และพัฒนาการคมนาคมให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก 5.3.2 อบรมพัฒนาศักยภาพชุมชนจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการแพทย์ เจริญเวชและศิลปวัฒนธรรมให้เป็นศักยภาพการรองรับ(Carrying Capacity & 5As) ที่มีคุณภาพ
5.4 เพิ่มโอกาสการเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนอย่างดึงดูดใจ	5.4.1 ร้อยละของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศเข้าถึงข้อมูลเพื่อตัดสินใจและเพิ่มความสนใจ 5.4.2 ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนนักท่องเที่ยวต่อความเข้าใจด้านเมืองเก่าเชียงใหม่และแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	กลยุทธ์ที่ 5.4 ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อการเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ	5.4.1 พัฒนาสื่อผ่านระบบดิจิทัลเพื่อสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชน นักท่องเที่ยวด้านเมืองเก่าเชียงใหม่ และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มรดกโลก 5.4.2 พัฒนาสื่อผ่านระบบดิจิทัลเพื่อสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชน นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศเพื่อดึงดูดความสนใจและเข้าถึงข้อมูลเพื่อตัดสินใจ
5.5 เชื่อมโยงการท่องเที่ยวภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมินิเวศและอาชีพเพื่อสร้างรายได้ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ชุมชนแบบครบวงจร	5.5.1 ร้อยละความเข้าใจและพึงพอใจของประชาชนและบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อแนวคิดและแนวปฏิบัติผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวแนวใหม่ (New Normal Tourism Product) 5.5.2 ร้อยละความเข้าใจและพึงพอใจของประชาชนต่อการใช้ประโยชน์พืชเศรษฐกิจเสริมรายได้อย่างยั่งยืน	กลยุทธ์ที่ 5.5 สร้างมิติการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวแนวใหม่ (New Normal Tourism Product) สมัยใหม่แบบครบวงจร	5.5.1 ฝึกอบรมชุมชนและบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) ให้เกิด มิติความเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมินิเวศและอาชีพเป็นผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวแนวใหม่ (New Normal Tourism Product) เพื่อสร้างรายได้ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
			5.5.2 พัฒนาผลผลิตการท่องเที่ยวชุมชน (Community-based Tourism Product) กับพืชเศรษฐกิจด้วยระบบการผลิต การแปรรูป การตลาด การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวอย่างมีคุณภาพ พร้อมกับการอนุรักษ์ภูมินิเวศเพื่อดึงดูดความสนใจ เพื่อเพิ่มมูลค่าการกระจายรายได้ชุมชน
5.6 การจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education)	5.6.1 ร้อยละของงบประมาณการศึกษา ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของประชาชนทุกระดับทุกเพศทุกวัยให้พร้อมรับต่อการปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงของโลก 5.6.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์	กลยุทธ์ที่ 5.6 ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของประชาชนด้านความรู้และทักษะอาชีพ เพื่อปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงของโลก ด้วยการศึกษตลอดชีวิต	5.6.1 ส่งเสริมและร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่ายจัดการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับผู้ใหญ่นอกระบบโรงเรียนวัยแรงงานที่อายุ 15 ปีขึ้นไป
5.7 จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อัจฉริยะและศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิตและสังคม	5.7.1 ร้อยละของงบประมาณเพิ่มขึ้นของการดูแลผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิตและสังคม 5.7.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะและศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสทางกาย จิตและสังคม	กลยุทธ์ที่ 5.7 ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะและศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิตและสังคม	5.7.1 จัดตั้งและดำเนินการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะ ศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงอายุ (The Elderly Day Care Center) กับผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิตและสังคม เพื่อเสริมทักษะการปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงของโลก 5.7.2 จัดอบรมผู้ดูแลและจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ที่มีคุณภาพสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะ ศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงอายุ (The Elderly Day Care Center) กับผู้พิการฯ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
5.8 จัดการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ	<p>5.8.1 ร้อยละของงบประมาณการศึกษาภาคบังคับในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>5.8.2 ร้อยละของระดับการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับโรงเรียนในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>5.8.3 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากการศึกษาภาคบังคับในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>5.8 จัดการศึกษาภาคบังคับในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ</p>	<p>5.8.1 พัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>5.8.2 พัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารและคณะครูบุคลากรทุกระดับทุกด้านให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและทักษะแห่งการพึ่งพาตนเองและปรับตัวพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ของโลกได้</p>

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>6.1 พัฒนาศักยภาพของสถาบันทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อย่างเป็นรูปธรรม</p>	<p>6.1.1 ระดับความถี่ต่อปีในการส่งเสริม การศาสนาอนุรักษ์และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา</p> <p>6.1.2 จำนวนและประเภทฐานข้อมูลองค์ความรู้ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>6.1.3 จำนวนและประเภทสื่อเสมือนจริง (Virtual และ Online) ขององค์ความรู้ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>6.1.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ด้านต่อคุณภาพและการเข้าถึงฐานข้อมูล และสร้างสื่อเสมือนจริง (Virtual และ Online) เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>กลยุทธ์ที่ 6.1 อนุรักษ์สถาบันทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ยึดโยง คนท้องถิ่นอยู่ร่วมกันได้ อย่างสันติ</p>	<p>6.1.1 สร้างแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความหลากหลาย ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ทำให้คนท้องถิ่นอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ</p> <p>6.1.2 พัฒนาระบบข้อมูล และสร้างสื่อเสมือนจริง (Virtual และ Online) เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>6.1.3 ฝึกอบรมให้ความรู้ สร้างการมีส่วนร่วมและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>
<p>6.2 บูรณาการการอนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและโบราณสถาน เข้ากับการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งเชิงนิเวศ ศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>6.2.1 มีการบูรณาการการอนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและ โบราณสถานเข้ากับการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน</p> <p>6.2.2 มีการ ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยว สังคม-มานุษยวิทยาฯ</p>	<p>6.2 บูรณาการการอนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นและโบราณสถาน เข้ากับการส่งเสริมการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน</p>	<p>6.2.1 บูรณาการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งเชิงนิเวศ ศิลปวัฒนธรรม สังคม-มานุษยวิทยา และภูมิปัญญา โบราณสถาน การอนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นเชิงประวัติศาสตร์และการผจญภัยอย่างปลอดภัย (Soft Adventure Tourism)</p>

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
			6.2.2 ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยว สังคม-มานุษยวิทยา (Socio-Anthropological based Tourism) และเชิงประวัติศาสตร์และการผจญภัยอย่างปลอดภัยในชุมชน
6.3 ส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มรดกโลกที่สัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่	<p>6.3.1 มีการวิเคราะห์จัดทำแผนงานและโครงการสัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่จัดการความรู้เชิงอนุรักษ์และพัฒนาการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่</p> <p>6.3.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสื่อ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มรดกโลกของเชียงใหม่</p> <p>6.3.3 จำนวนสื่อ Online และ Applications ให้นักเรียน นักศึกษา ประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าถึงและรับรู้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>6.3.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้สื่อในและนอกระบบโรงเรียน นักท่องเที่ยวต่อสื่อด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	กลยุทธ์ที่ 6.3 จัดทำแผนงานและโครงการสัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่	<p>6.3.1 ศึกษาวิเคราะห์จัดทำแผนงานและโครงการสัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่รวมทั้งการจัดการความรู้ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>6.3.2 สร้างสื่อหลากหลายเพื่อเสริมความตระหนักรู้แก่ประชาชนในและนอกระบบโรงเรียน นักท่องเที่ยวในเนื้อหาความแท้และดั้งเดิม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มรดกโลก</p> <p>6.3.3 จัดทำสื่อเผยแพร่แบบ Online สั้นๆ และ Applications อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนในและนอกระบบโรงเรียน นักท่องเที่ยวในเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

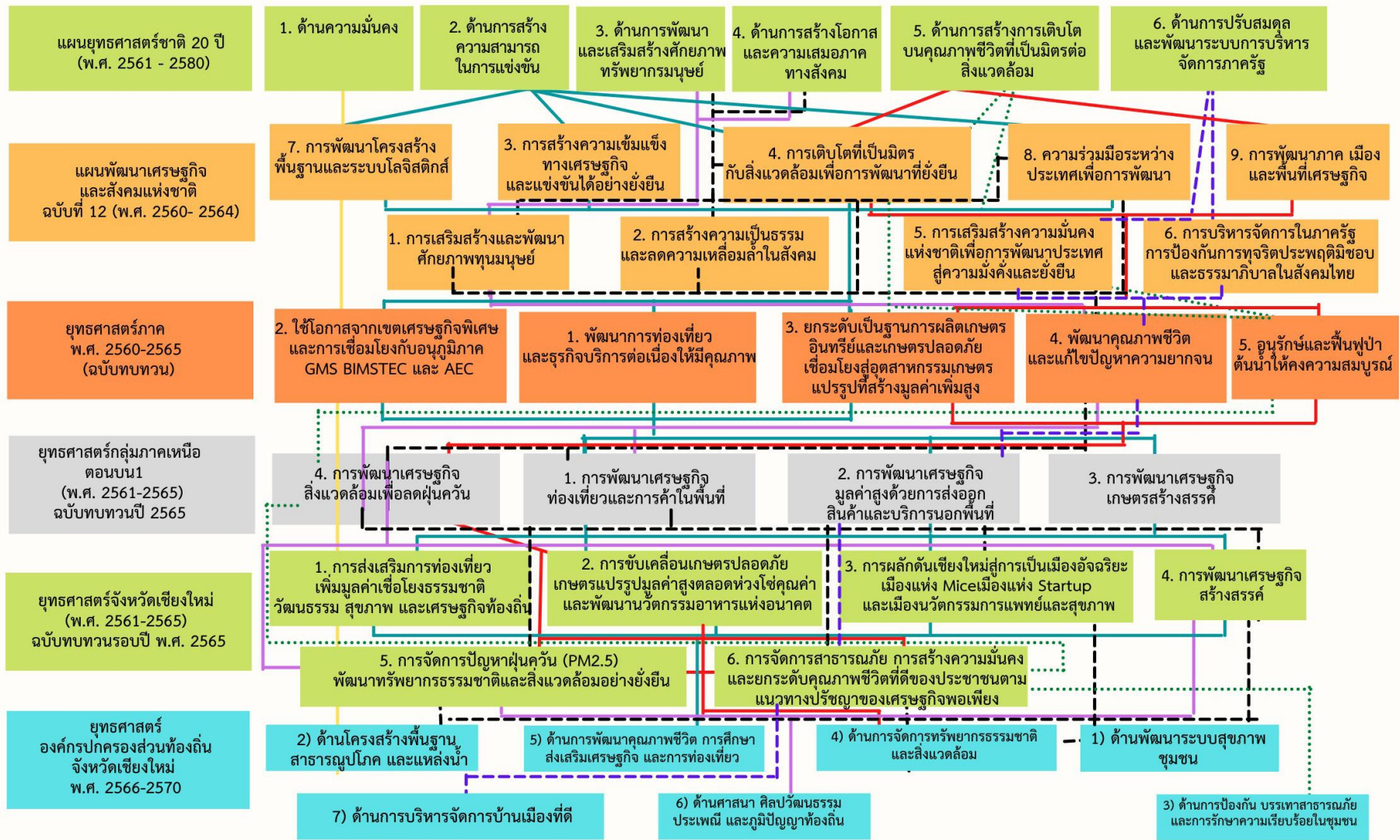
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>7.1 เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข</p>	<p>7.1.1 ร้อยละของกิจกรรมที่ประชาชนร่วมในการแสดงความจงรักภักดี</p> <p>7.1.2 ร้อยละของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง</p> <p>7.1.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือสื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมพัฒนาและลดความขัดแย้ง</p>	<p>กลยุทธ์ที่ 7.1 เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข</p>	<p>7.1.1 ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข</p> <p>7.1.2 สร้างสื่อ Online และ Offline ในการเผยแพร่พระราชกรณียกิจในพื้นที่ และรู้จักสิทธิหน้าที่พลเมืองที่ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข</p>
<p>7.2 พัฒนาสมรรถนะบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ จิตบริการ</p>	<p>7.2.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>7.2.2 อัตราการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพที่ดีของ บุคลากรรายบุคคล ราย ฝ่าย/แผนก/งานของทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>7.2.3 ร้อยละของการนำผลการติดตามประเมินผลและรายงานไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง</p> <p>7.2.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อคุณภาพชีวิต การตระหนักรู้และรักษาวินัยในการปฏิบัติงาน</p>	<p>กลยุทธ์ที่ 7.2 พัฒนาและประเมินสมรรถนะหลักและสมรรถนะของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>7.2.1 ประเมินสมรรถนะหลักและสมรรถนะของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแบบ 360 องศา เพื่อกำหนดแนวทางพัฒนาบุคลากรรายบุคคล ราย ฝ่าย/แผนก/งานของทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>7.2.2 ฝึกอบรมและจัดการความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อพัฒนาสมรรถนะบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ จิตบริการ คุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล</p> <p>7.2.3 ทบทวนและนำผลการติดตามประเมินผลและรายงานไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแผนงาน โครงการและการปฏิบัติงาน</p> <p>7.2.4 จัดโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการตระหนักรู้และรักษา วินัยในการปฏิบัติตามค่านิยมหลักของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น</p>

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>7.3 พัฒนาระบบการฐานข้อมูลกลางการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย</p>	<p>7.3.1 ระบบการฐานข้อมูลกลางการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นปัจจุบันและครอบคลุม</p> <p>7.3.2 มีระบบฐานข้อมูลร่วมเชื่อมโยงระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่</p> <p>7.3.3 มีศูนย์ประสานงานกลางรวบรวมแผนยุทธศาสตร์ฐานข้อมูลร่วมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ทุกแห่งให้เป็นฐานข้อมูลและระบบ Big Data พร้อมต่อการตรวจสอบ รายงาน และการใช้งานที่ถูกต้องด้วยข้อมูลคงเส้นคงวา</p>	<p>7.3 ปรับปรุงการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมมาใช้กับระบบการติดตามประเมินผล ตรวจสอบและรายงานผลที่ถูกต้องชัดเจน</p>	<p>7.3.1 พัฒนาระบบการฐานข้อมูลกลางการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมมาใช้กับระบบการติดตาม ประเมินผล ตรวจสอบและรายงานผลที่ถูกต้องชัดเจนรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน</p> <p>7.3.2 จัดตั้งศูนย์ประสานงานกลางรวบรวมแผนยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ทุกแห่งให้เป็นฐานข้อมูลและระบบ Big Data พร้อมต่อการตรวจสอบ รายงานและการทำงานที่ถูกต้องด้วยข้อมูลคงเส้นคงวา</p> <p>7.3.3 พัฒนาฐานข้อมูลร่วมเชื่อมโยงระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ โดยอาศัยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เป็นหน่วยประสานงานและศูนย์กลาง</p>

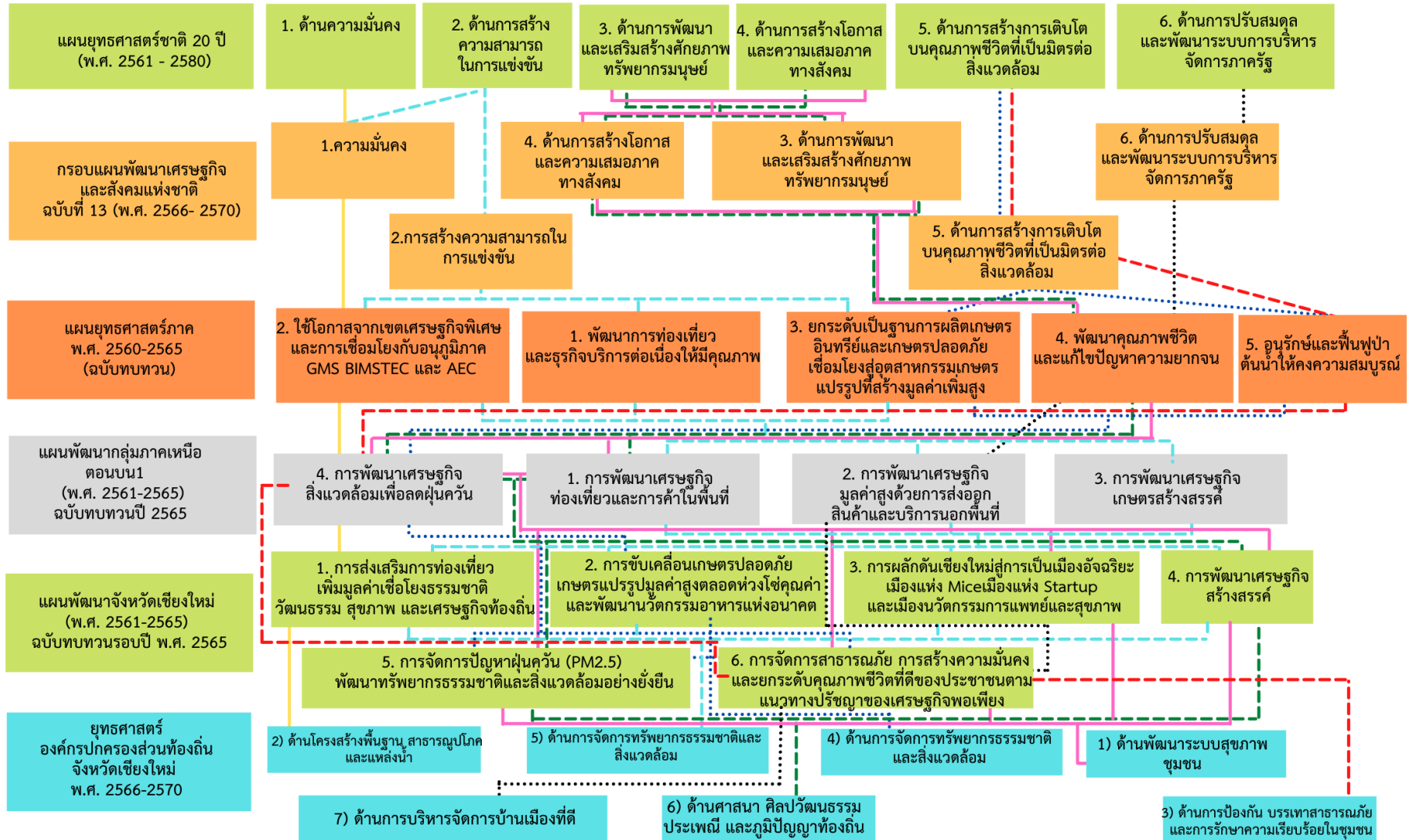
2.6 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

เนื่องจากรัฐบาลยังไม่ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2565-2570) คณะทำงานจึงได้จัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์ ออกมาเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2565-2570) มารองรับในการออกแบบเพื่อการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อประกอบการเลือกใช้ หรือปรับปรุงในระยะใกล้ ต่อไปให้เหมาะสม

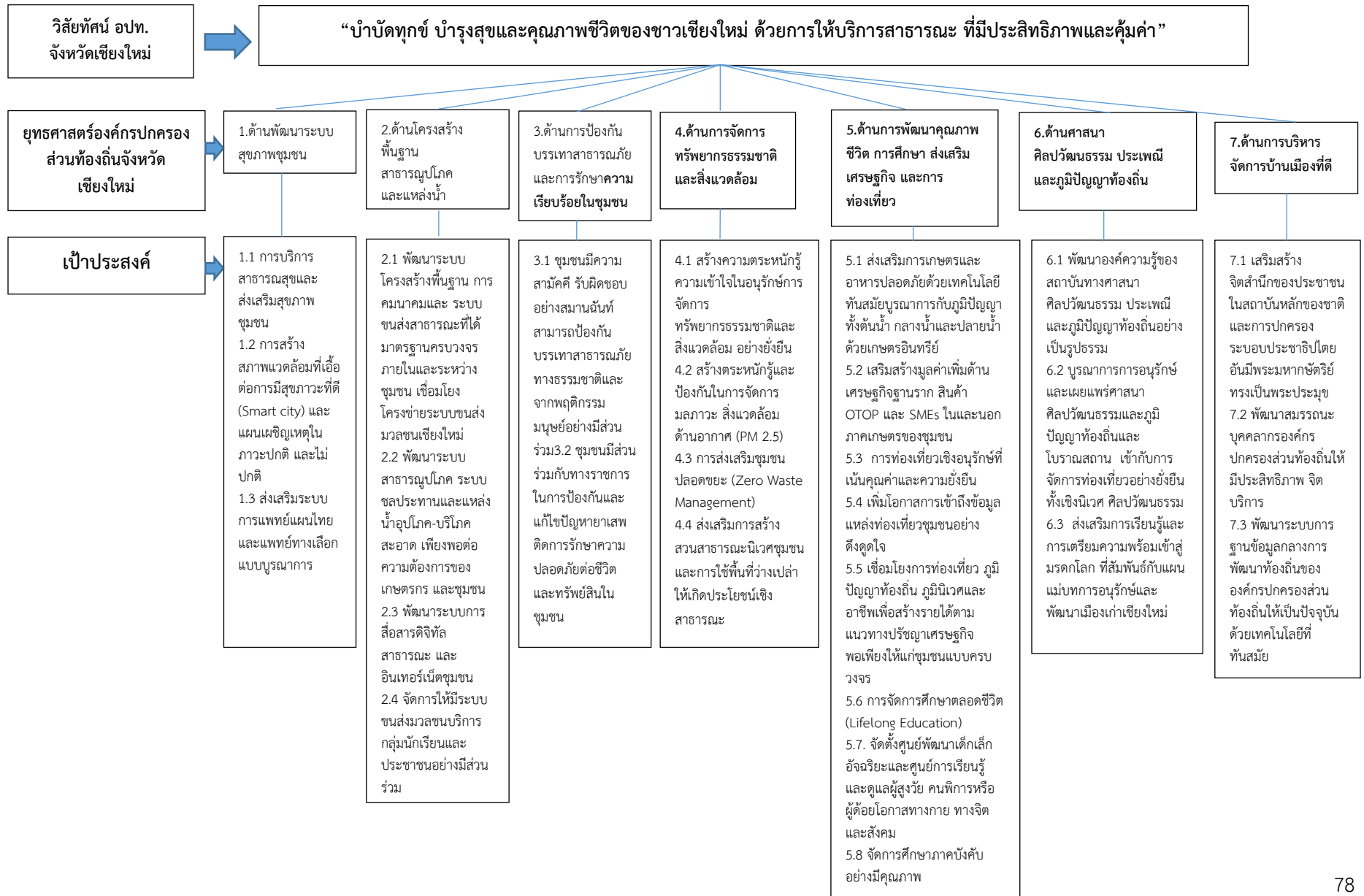
ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. 2566-2570) กับยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ

ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. 2566-2570) กับยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ

2.7 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ.2566 – 2570)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ด้านพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน

เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย เชิงยุทธศาสตร์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
1.1 การบริการสาธารณสุข และส่งเสริมสุขภาพชุมชน	1.1.1 ร้อยละของระดับความตระหนักรู้ ด้านสุขภาพ (Health Literacy) การปรับตัว ของชุมชนด้วยพฤติกรรมที่ถูกสุขลักษณะ	SDG, UNESCO	40	50	70	70	80	62
	1.1.2 ร้อยละของผู้สู้ง่าย คนพิการ และ ผู้ด้อยโอกาส มีสุขภาพแข็งแรง และมีการเพิ่ม ทักษะเพื่อการพึ่งพาตนเองได้ทั้งทางกายภาพ และทางจิตใจ	กรมอนามัย	40	50	70	70	80	62
	1.1.3 ระดับประสิทธิภาพของระบบปฏิบัติการ ดูแลผู้สู้ง่าย คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส	กรมอนามัย	80	90	80	100	100	90
	1.1.4 ร้อยละของผู้เข้ารับการอบรม ผู้สัมผัส อาหารในตลาดชุมชนและร้านอาหารข้างถนนที่ ถูกสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย	กรมอนามัย	40	60	80	100	100	76
	1.1.5 ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงระบบ สุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และปัจจัยเสี่ยงต่อ สุขภาพลดลง	SDG, UNESCO	80	90	100	100	100	94

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
1.2 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดี (Smart city) และแผนเผชิญเหตุในภาวะปกติ และไม่ปกติ	1.2.1 ร้อยละของงบประมาณค่าอุปกรณ์และระบบส่งต่อทางการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) และเวชศาสตร์ป้องกัน	กรมอนามัย	10	10	10	10	10	10
	1.2.2 ร้อยละของการฝึกอบรมเสริมสมรรถนะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	กรมอนามัย	100	100	100	100	100	100
	1.2.3 ร้อยละความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการฝึกอบรมเสริมสมรรถนะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
1.3 ส่งเสริมระบบการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกแบบบูรณาการ	1.3.1 ร้อยละของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจากชุมชนเรื่องหมอนพื้นบ้านและแพทย์แผนไทย/แพทย์ทางเลือกชุมชน	กรมการแพทย์แผนไทย	70	70	80	80	80	76
	1.3.2 ร้อยละความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อกิจกรรมส่งเสริมการผลิตและใช้สมุนไพรเชิงเวชศาสตร์ป้องกันของชุมชนอย่างมีส่วนร่วม	กรมการแพทย์แผนไทย	70	70	80	80	80	76

กลยุทธ์

1. การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพและการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาพชุมชน
2. การพัฒนาและสร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ
3. ส่งเสริมระบบการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก และเวชศาสตร์ป้องกันของชุมชนอย่างมีส่วนร่วม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และแหล่งน้ำ
เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย เชิงยุทธศาสตร์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
2.1 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานครบวงจรภายในและระหว่างชุมชน เชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชน เชียงใหม่	2.1.1 ร้อยละต่อพื้นที่ของการพัฒนาระบบการคมนาคมและระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานเชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนเชียงใหม่	กรมทางหลวงชนบท	30	40	50	60	80	50
	2.1.2 ร้อยละของการพัฒนาระบบการคมนาคมและระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานครบวงจรภายในและระหว่างชุมชน (เช่น เส้นทางนำผลผลิตจากสวนเกษตร ไร่นาเชื่อมถนนสายหลักในชุมชน)	กรมทางหลวงชนบท	30	40	50	60	80	50
	2.1.3 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อการคมนาคมการขนส่งสินค้า	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
2.2 พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ระบบชลประทานและแหล่งน้ำอุปโภค-บริโภคสะอาด เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร และชุมชน	2.2.1 คุณภาพด้านสุขาภิบาลแหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ระบบน้ำอุปโภคบริโภคน้ำตามเกณฑ์มาตรฐานสิ่งแวดล้อม	กรมอนามัย สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	30	40	50	60	80	50
	2.2.2 ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อคุณภาพระบบน้ำประปา	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
2.3 พัฒนาระบบการสื่อสาร ดิจิทัลสาธารณะ และ อินเทอร์เน็ตชุมชน	2.3.1 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชน ต่อผลการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ สื่อสารดิจิทัลสาธารณะ และอินเทอร์เน็ต ชุมชน	กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	2.3.2 สัดส่วนพื้นที่ของชุมชนที่ได้รับบริการ สื่อสารดิจิทัลสาธารณะ (Public Digital Logistics)	การสื่อสารแห่งประเทศไทย	30	40	50	60	80	50
2.4 จัดการให้มีระบบขนส่ง มวลชนบริการกลุ่มนักเรียน และประชาชน อย่างมีส่วนร่วม	2.4.1 อัตราความคับคั่ง (ความเร็วโดยเฉลี่ย ในชั่วโมงเร่งด่วน ต่อ กิโลเมตร) ของ การจราจรในพื้นที่ชุมชนเขตเมืองลดลง	กองกำกับการตำรวจจังหวัด	15	15	15	20	20	17
	2.4.2 อัตราอุบัติเหตุทางการจราจรในพื้นที่ ชุมชนเขตเมืองลดลง (ประมาณจำนวนราย ต่อปีต่อพื้นที่ ๑ปท.)	กองกำกับการตำรวจจังหวัด งานวิจัยกรณีภูเก็ต ของ สำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และมูลนิธิ สาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.)	200<	150<	100<	50<	50<	110
	2.4.3 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชน ต่อระบบขนส่งมวลชนบริการกลุ่มนักเรียน และประชาชน	กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและ ระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานครบวงจรภายในและระหว่างชุมชน เชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนเชียงใหม่
2. พัฒนาสุขภาพภิบาลแหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ เส้นทางและระบบน้ำเสริมการผลิตให้แก่สวนเกษตร ไร่ นา ในชุมชน
3. พัฒนาระบบน้ำประปาชุมชนให้ได้มาตรฐานทั่วถึง
4. พัฒนาบริการสื่อสารดิจิทัลสาธารณะ (Public Digital Logistics) ชุมชนด้วยเทคโนโลยีทันสมัย
5. จัดการระบบขนส่งมวลชน สำหรับกลุ่มนักเรียนและประชาชนอย่างมีส่วนร่วม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเรียบร้อยในชุมชน

เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย เชิงยุทธศาสตร์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
3.1 ชุมชนมีความสามัคคี รับผิดชอบ อย่างสมานฉันท์ สามารถป้องกัน บรรเทาสา ธารณภัยทางธรรมชาติและ จากพฤติกรรมมนุษย์อย่างมี ส่วนร่วม	3.1.1 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชน ต่อระบบการรักษาความเรียบร้อยปลอดภัย บรรเทาสาธารณภัย อย่างมีส่วนร่วม	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	3.1.2 จัดตั้งหน่วยอาสาสมัครบรรเทา สาธารณภัยขึ้นในระดับตำบลและชุมชน (จำนวน อบท. และ อบจ. เชียงใหม่)	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่	212	212 (คงสภาพ จำนวน)	212 (คงสภาพ จำนวน)	212 (คงสภาพ จำนวน)	212 (คงสภาพ จำนวน)	212 (คงสภาพ จำนวน)
	3.1.3 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชน ต่อผล การฝึ กอบ รรม เพิ่ม สม รรณ ะ อาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
3.2 ชุมชนมีส่วนร่วมกับทาง ราชการในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดการ รักษาความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินในชุมชน	3.2.1 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชน ที่มีส่วนร่วมกับทางราชการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดการรักษาความ ปลอดภัย	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	3.2.2 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชน ที่มีต่อผลการอบรมด้านภัยพิบัติ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด การรักษาความ ปลอดภัยในชุมชน	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	3.2.3 ระดับความพร้อมและทันสมัยที่มี ประสิทธิภาพแผนเผชิญเหตุและจัดการภัย พิบัติท้องถิ่น จากหน่วยตรวจสอบ ความเสี่ยง	กรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	80	80	90	90	90	86

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบป้องกันและรักษาความปลอดภัยอย่างมีส่วนร่วมทั้งด้านสาธารณสุข อุบัติภัยทางธรรมชาติและจากพฤติกรรมมนุษย์
2. พัฒนาระบบป้องกันและรักษาความปลอดภัยอย่างมีส่วนร่วมทั้งด้านสาธารณสุข อุบัติภัยทางธรรมชาติและจากพฤติกรรมมนุษย์
3. ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะหน่วยและสมาชิกอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยระดับตำบลละชุมชน
4. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน
5. แผนเผชิญเหตุและจัดการภัยพิบัติท้องถิ่นระดับตำบลและชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย เชิงยุทธศาสตร์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
4.1 สร้างความตระหนักรู้ความเข้าใจในอนุรักษ์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	4.1.1 ร้อยละของสมาชิกชุมชนระดับหัวหน้าครัวเรือนตระหนักในด้านมลภาวะทางอากาศและน้ำจากทางระบายน้ำ	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	4.1.2 พื้นที่ปลูกป่าในที่ดินสาธารณะและพืชเศรษฐกิจตามหัวไร่ปลายนามีสัดส่วนเพิ่มขึ้น	กรมป่าไม้	>10	>20	>20	>30	>30	>22
4.2 สร้างตระหนักรู้และป้องกันในการจัดการมลภาวะ สิ่งแวดล้อม ด้านอากาศ (PM 2.5)	4.2.1 คุณภาพของอากาศมีค่ามาตรฐานต่ำกว่าเกณฑ์ PM 2.5 (ดัชนีคุณภาพอากาศของประเทศไทยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ตั้งแต่ 0 ถึง 201 ขึ้นไป ซึ่งแต่ละระดับจะใช้สีเป็นสัญลักษณ์เปรียบเทียบระดับของผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย โดยดัชนีคุณภาพอากาศ 100 จะมีค่าเทียบเท่ามาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป หากดัชนีคุณภาพอากาศมีค่าสูงเกินกว่า 100 แสดงว่าค่าความเข้มข้นของมลพิษทางอากาศมีค่าเกินมาตรฐาน และคุณภาพอากาศในวันนั้นจะเริ่มมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน) http://air4thai.pcd.go.th/webV2/aqi_info.php	กองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ	ปานกลาง (101-200)	ดี (51-100)	ดีมาก (26-50)	ดีมาก (26-50)	ดีมาก (26-50)	ดี (51-100)
4.3 การส่งเสริมชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste Management)	4.3.1 ร้อยละของครัวเรือนมีการจัดการคัดแยกขยะด้วยหลักการ Zero Waste Management และระบบการจัดการขยะอย่างยั่งยืน	กรมควบคุมมลพิษ กรมอนามัย สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	20	50	60	70	90	58

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
4.4 ส่งเสริมการสร้างสวนสาธารณะนิเวศชุมชนและการใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์เชิงสาธารณะ	4.4.1 ร้อยละของครัวเรือนในชุมชนมีความพึงพอใจต่อสวนสาธารณะและการใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์เชิงสาธารณะ	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76

กลยุทธ์

1. การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. จัดการเชิงป้องกันและแก้ไขมลภาวะทางอากาศและน้ำจากทางระบายน้ำให้ได้เกณฑ์มาตรฐาน
3. จัดการขยะด้วยหลักการ Zero Waste Management อย่างยั่งยืน และผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Paying Principle – PPP)
4. สนับสนุนการ ขยายและฟื้นฟูพื้นที่ป่าชุมชนและสวนสาธารณะนิเวศชุมชนอย่างมีส่วนร่วม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย เชิงยุทธศาสตร์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
5.1 ส่งเสริมการเกษตรและอาหารปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีทันสมัยบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำด้วยเกษตรอินทรีย์	5.1.1 ร้อยละของผู้ผ่านการอบรมการเกษตรและอาหารปลอดภัยตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและประยุกต์กับดิจิทัลเทคโนโลยี (จากยอดรวมของผู้ลงทะเบียนเกษตรกรในพื้นที่ อปท.)	สำนักงานเกษตรอำเภอ	20	40	50	60	80	50
	5.1.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อส่งเสริมการเกษตรและอาหารปลอดภัยตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	5.1.3 ร้อยละของเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่รับการส่งเสริมจัดการการเกษตรเชิงอัจฉริยะ (Smart Farming) เพื่อเพิ่มเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและควบคุมกลไกการตลาดได้	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (2566-2570)	20	40	50	60	80	50

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
5.2 เสริมสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเศรษฐกิจฐานราก สินค้า OTOP และ SMEs ในและนอกภาคเกษตรของชุมชน	5.2.1 อัตราการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมในกระบวนการผลิตทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ (จากยอดรวมของผู้ลงทะเบียนเกษตรกรในพื้นที่ อปท.)	สำนักงานเกษตรอำเภอ	20	40	50	60	80	50
	5.2.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากและวิสาหกิจชุมชน	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	5.2.3 อัตราการเพิ่มขึ้นของกลุ่มเกษตรกรที่นำเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต แปรรูปและการตลาด (จากยอดรวมของผู้ลงทะเบียนเกษตรกรในพื้นที่ อปท.)	สำนักงานเกษตรอำเภอ	10	30	50	50	60	40
5.3 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน	5.3.1 ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวชุมชนและจังหวัด เพิ่มขึ้น (ย่อมแปรผันกับสถานการณ์คุกคามของ Covid-19 และนโยบายรัฐ)	การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่	5	10	20	50	50	27
	5.3.2 อัตราการใช้ Applications เพื่อกระตุ้นการจัดการความรู้และการตลาดการท่องเที่ยวชุมชน (จากยอดรวมของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ อปท.)	สำนักงานเกษตรอำเภอ	10	20	30	50	50	32
	5.3.3 ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อคุณภาพแหล่งการท่องเที่ยวชุมชน	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
5.4 เพิ่มโอกาสการเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนอย่างดึงดูดใจ	5.4.1 ร้อยละของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศเข้าถึงข้อมูลเพื่อตัดสินใจและเพิ่มความสนใจ (ย่อมแปรผันกับสถานการณ์คุกคามของ Covid-19 และนโยบายรัฐ)	การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่	5	10	20	50	50	27
	5.4.2 ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนนักท่องเที่ยวต่อความเข้าใจด้านเมืองเก่าเชียงใหม่และแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
5.5 เชื่อมโยงการท่องเที่ยว ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมินิเวศ และอาชีพเพื่อสร้างรายได้ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ชุมชนแบบครบวงจร	5.5.1 ร้อยละความเข้าใจและพึงพอใจของประชาชนและบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อแนวคิดและแนวปฏิบัติผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวแนวใหม่ (New Normal Tourism Product)	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	5.5.2 ร้อยละความเข้าใจและพึงพอใจของประชาชนต่อการใช้ประโยชน์พืชเศรษฐกิจเสริมรายได้อย่างยั่งยืน	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
5.6 การจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education)	5.6.1 ร้อยละของงบประมาณการศึกษาส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของประชาชนทุกระดับทุกเพศทุกวัยให้พร้อมรับการปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงของโลก	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	5	10	10	10	15	10
	5.6.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
5.7. จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อัจฉริยะและศูนย์การเรียนรู้ และดูแลผู้สูงอายุ คนพิการหรือ ผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิต และสังคม	5.7.1 ร้อยละของงบประมาณการดูแลผู้สูง วัย คนพิการหรือ ผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทาง จิตและสังคม	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	5	10	10	10	15	10
	5.7.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของ ผู้ใช้ประโยชน์จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อัจฉริยะและศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงวัย คนพิการหรือ ผู้ด้อยโอกาสทางกาย จิตและ สังคม	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
5.8 จัดการศึกษาภาคบังคับ อย่างมีคุณภาพ	5.8.1 ร้อยละของงบประมาณการศึกษาภาค บังคับในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	5	10	10	10	15	10
	5.8.2 ร้อยละของระดับการรับรองคุณภาพ จากกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับโรงเรียนใน สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น และสำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัด เชียงใหม่	70	80	80	90	90	82
	5.8.3 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์ จากการศึกษาภาคบังคับในสังกัดองค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่น	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76

กลยุทธ์

1. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาด้านการเกษตรในการผลิต แปรรูปและการตลาด
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก สินค้า OTOP และ SMEs
3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนเชิงอนุรักษ์ที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน เชิงสุขภาพการแพทย์และการท่องเที่ยวชุมชน (Community-based Tourism – CBT) ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการกระจายรายได้
4. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อการเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ

5. สร้างมิติการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวแนวใหม่ (New Normal Tourism Product)

สมัยใหม่แบบครบวงจร

6. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของประชาชนด้านความรู้และทักษะอาชีพเพื่อปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงของโลก ด้วยการศึกษาดูงานตลอดชีวิต

7. ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะและศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงอายุ คนพิการหรือ ผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิตและสังคม

8. จัดการศึกษาภาคบังคับในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 : ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย เชิงยุทธศาสตร์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
6.1 พัฒนาการองค์ความรู้ของสถาบันทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม	6.1.1 ระดับความถี่ต่อปีในการส่งเสริมการศาสนาอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	10	10	10	10	10	10
	6.1.2 จำนวนและประเภทฐานข้อมูลองค์ความรู้ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น (ตามจำนวน อปท. และ อบจ. เชียงใหม่)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	212	212	212	212	212	212
	6.1.3 จำนวนและประเภทสื่อเสมือนจริง (Virtual และ Online) ขององค์ความรู้ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น (อย่างน้อย แห่งละ 4 ชุด ตามจำนวน อปท. และ อบจ. เชียงใหม่)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	848	848	848	848	848	4,240 (รวมทั้งสิ้นในช่วง 5 ปี จากจำนวน อปท. ทั้งหมด)
	6.1.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อคุณภาพและการเข้าถึงฐานข้อมูล และสร้างสื่อเสมือนจริง (Virtual และ Online) เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
6.2 บูรณาการการอนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและโบราณสถาน เข้ากับการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้งเชิงนิเวศศิลปวัฒนธรรม	6.2.1 มีการบูรณาการการอนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและ โบราณสถานเข้ากับการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อำเภอละ 1 แห่ง)	หน่วยศิลปากรที่ 4 เชียงใหม่	25	25	25	25	25	25
	6.2.2 มีการ ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยว สังคม-มานุษยวิทยาฯ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	25	25	25	25	25	25
6.3 ส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ มรดกโลก ที่สัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่	6.3.1 มีการวิเคราะห์จัดทำแผนงานและโครงการสัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่จัดการความรู้เชิงอนุรักษ์และพัฒนา การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่ (อบจ. ชม. และอปท. 2 แห่ง ๆ ละ 1 แผนแม่บทย่อยต่อปี)	องค์การปกครองส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เทศบาลนครเชียงใหม่ เทศบาลตำบลช้างเผือก	3 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง
	6.3.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสื่อเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มรดกโลกของเชียงใหม่	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	6.3.3 จำนวนสื่อ Online และ Applications ให้นักเรียน นักศึกษา ประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าถึงและรับรู้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (อย่างน้อยแห่งละ 4 ชุดตามจำนวนอปท. จังหวัดเชียงใหม่)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	848	848	848	848	848	4,240 รวมทั้งสิ้น ในช่วง 5 ปี จาก จำนวน อปท. ทั้งหมด)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
	6.3.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้สื่อในและนอกระบบโรงเรียน นักท่องเที่ยวต่อสื่อด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76

กลยุทธ์

1. อนุรักษ์สถาบันทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ยึดโยงคนท้องถิ่นอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ
2. บูรณาการการอนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและ โบราณสถาน เข้ากับการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. จัดทำแผนงานและโครงการสัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 : ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย เชิงยุทธศาสตร์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
7.1 เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข	7.1.1 ร้อยละของกิจกรรมที่ประชาชนร่วมในการแสดงความจงรักภักดี	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	100	100	100	100	100	100
	7.1.2 ร้อยละของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่	60	60	60	70	80	66
	7.1.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือสื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมพัฒนาและลดความขัดแย้ง	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
7.2 พัฒนาสมรรถนะบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพจิตบริการ	7.2.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	7.2.2 อัตราการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพที่ดีของ บุคลากรรายบุคคล รายฝ่าย/แผนก/งานของทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	7.2.3 ร้อยละของการนำผลการติดตามประเมินผลและรายงานไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76
	7.2.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อคุณภาพชีวิต การตระหนักรู้และรักษาวินัยในการปฏิบัติงาน	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (การประเมินรายปี)	70	70	80	80	80	76

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี (ร้อยละ/จำนวน)					พ.ศ. 2566- 2570
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	
7.3 พัฒนาระบบการ ฐานข้อมูลกลางการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบัน ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย	7.3.1 ระบบการฐานข้อมูลกลางการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น ปัจจุบันและครอบคลุม (ตามจำนวน อปท. และ อบจ. เชียงใหม่)	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และ กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น	211	211	211	211	211	211
	7.3.2 มีระบบฐานข้อมูลร่วมเชื่อมโยง ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และ กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น	211	211	211	211	211	211
	7.3.3 มีศูนย์ประสานงานกลางรวบรวมแผน ยุทธศาสตร์ฐานข้อมูลร่วมขององค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ ทุกแห่งให้ เป็นฐานข้อมูลและระบบ Big Data พร้อม ต่อการตรวจสอบ รายงานและการทำงานที่ ถูกต้องด้วยข้อมูลคงเส้นคงวา	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และ กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น	211	211	211	211	211	211

กลยุทธ์

1. เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
2. พัฒนาและประเมินสมรรถนะหลักและสมรรถนะของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ปรับปรุงการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมมาใช้กับระบบการติดตาม ประเมินผล ตรวจสอบและรายงานผลที่ถูกต้องชัดเจน

ส่วนที่ 3

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ 3 การติดตามและประเมินผลนี้ คณะทำงานขอแบ่งข้อเสนอออกเป็น 3 ส่วนย่อยดังนี้

3.1 การติดตามและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่

เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ ความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ และการหาแนวทางแก้ไขได้อย่างถูกต้องเหมาะสมทันที่ต่อสถานการณ์ จึงเห็นควรให้มีการดำเนินงานดังต่อไปนี้

3.1.1 การติดตามประเมินผลจากหน่วยงานภายนอกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

คณะทำงานเสนอให้มีการใช้ที่ปรึกษาจากภายนอกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น สถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการบริหารจัดการด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน และดำเนินการแบบบูรณาการกับหน่วยงานในรูปแบบของคณะทำงานโครงการติดตามประเมินผล เพื่อกำกับติดตามและบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง ตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายพันธกิจของแผนยุทธศาสตร์ โครงการ แผนงาน กิจกรรม โดยมีมาตรฐานตัวชี้วัด ที่มีการใช้ฐานข้อมูลเดียวกัน และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ ด้วยองค์ความรู้ทักษะและวิธีการทำงานที่มีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การติดตามลักษณะนี้อาจดำเนินการปีละ 2 ครั้ง โดยระยะครึ่งแผน ของปี และเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่มีการดำเนินการรวบยอด อาศัยช่องทางการติดต่อสื่อสารผ่านระบบฐานข้อมูล เพื่อการแก้ปัญหาเฉพาะด้าน รายการประสานแผนเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

3.1.1.1 การติดตามภายนอกอย่างไม่เป็นทางการ ทำงานโดยอาศัยการสื่อสารผ่านระบบออนไลน์ ระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายแผนงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่เชื่อมโยงกับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการดำเนินการกับทุกเครือข่าย เช่น เกษตรกร เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน เครือข่าย อสม. โดยใช้ Facebook Line เครื่องมือสื่อสารออนไลน์และการผ่านฐานข้อมูลหรือศูนย์กลางข้อมูลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ที่ควรจะได้รับแต่งตั้งจากจังหวัดเป็นศูนย์กลางของฐานข้อมูลของจังหวัดทั้งหมด ที่เชื่อมโยงต่อกันกับสำนักงานปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1.1.2 จัดให้มีระบบ การรายงาน โดยการใช้หลัก milestone หรือหมุดย้า กำหนด ภาพงานที่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโดยคิดเป็นค่าร้อยละของแต่ละกิจกรรม โครงการ แผนงานและแผนยุทธศาสตร์ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยตนเองหรือตรวจสอบผ่านระบบรายงานออนไลน์ คงเส้นคงวาและโปร่งใส จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที่หรือให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงปรับปรุงโครงการได้อย่างมีธรรมาภิบาล

3.1.2 การติดตามภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

การติดตามภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ สามารถมองได้ 2 มิติ คือ การอาศัย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นโดยสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเป็นฐานกำกับ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ในการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงานและแผนยุทธศาสตร์ที่วางไว้รวมทั้งแผนงาน โครงการ กิจกรรมตามห้วง ระยะเวลาและงบประมาณที่ใช้ โดยมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามผลการดำเนินงานตามแผน เพื่อกำกับให้บรรลุเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว ให้มีเจ้าหน้าที่และผู้บริหารดำเนินงานเชิงรุกเน้นการใช้ ข้อมูลมาปรับปรุงงานให้ทันต่อสถานการณ์ โดยอาจแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

3.1.2.1 การติดตามผลอย่างเป็นทางการ ควรดำเนินการกำหนดระบบการติดตามผลอย่างเป็นทางการออกมาเป็น 5 ระบบดังนี้

1) ติดตามผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีแต่ละไตรมาส นำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารส่วนจังหวัด หรือตามที่กำหนดตามระบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เพื่อรายงานต่อสภาขององค์กร ผ่านระบบที่ใช้ในการติดตามประมวลผล เช่น ระบบการบริหารจัดการ โครงการ ระบบรายงานและติดตามตัวชี้วัด โดยมีการรวบรวมเป็นข้อมูลจัดทำสรุปรายงานประจำปีและ รายไตรมาส

2) ติดตามตัวชี้วัดที่สำคัญตามภารกิจได้แก่ตัวชี้วัด ก.พ.ร. ตัวชี้วัดสำนักงบประมาณ ตัวชี้วัด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นต้น

3) จัดประชุมประจำเดือนเพื่อติดตามผลการดำเนินงานรายงานกิจกรรมและโครงการและ เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อทราบ แล้วเก็บรวบรวมเป็นฐานข้อมูลกลางที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ให้สำเนา ข้อมูลไว้ที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะได้รับ มอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพดำเนินการ เป็นข้อมูลกลางด้วยระบบ Format และ Platform เดียวกัน

4) การนิเทศตรวจเยี่ยมงานตามเป้าหมายด้วยกองแผนงานและงบประมาณ และกองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเฉพาะแผนงาน แผนยุทธศาสตร์ โครงการที่เป็นเจ้าของเรื่องและการติดตามให้คำปรึกษาแนวทางการ ดำเนินงานเพื่อพัฒนาทักษะ การเพิ่มสมรรถนะหลัก สมรรถนะศักยภาพและให้กำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ในพื้นที่ ไม่ว่าจะในภาวะปกติหรือภาวะฉุกเฉินโดยมีการจัดทำรายงานเสนอผู้บริหารเพื่อพิจารณาและแจ้งต่อสภา เพื่อทราบ

5) การติดตามโครงการวิจัยหรือการจัดจ้างที่ปรึกษาที่มีคณะกรรมการกำกับติดตาม ประเมินผลโครงการวิจัยหรือโครงการที่ปรึกษานั้น ให้ทำการตรวจพื้นที่หรือร่วมสังเกตการณ์ในขณะปฏิบัติการ วิจัยของผู้รับจ้างทำการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลกลุ่มผู้เกี่ยวข้องโดยตรงและผู้ใช้ประโยชน์จากการจัดประชุมนำเสนอ ความก้าวหน้าและพิจารณาจากรายงานความก้าวหน้าและสมบูรณ์ตามลักษณะของ Milestone หรือหลักหมุด แห่งความสำเร็จ และมีเกณฑ์ที่ยอมรับกันได้ทั้งสองฝ่ายใช้ในการติดตามประเมินผลและตัดสิน ความสมบูรณ์ของ เอกสารรายงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการ

6) การประเมินผล ความคุ้มค่าการดำเนินการ 10 ลักษณะคือ

ลักษณะที่ 1 เป็นการประเมินผล ก่อนเริ่มโครงการเพื่อจะดูผลกระทบ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการหรือกิจกรรมนั้น หรือศึกษาความเป็นไปได้เพื่อลดความเสี่ยงต่อความเสียหายหรือให้เกิดผลดีขึ้น

ลักษณะที่ 2 เป็นการประเมินผลเมื่อเริ่มดำเนินโครงการระหว่างดำเนินการ เมื่อสิ้นสุดโครงการ ละหลักจากโครงการสิ้นสุดไปแล้วระยะหนึ่ง เพื่อตรวจสอบความสำเร็จ หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ลักษณะที่ 3 การประเมินระดับความสำเร็จของการดำเนินงานจากการใช้ง่ายงบประมาณ โดยใช้หลักการ Performances mentioning tool เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของผลลัพธ์ ผลผลิต กิจกรรมและงบประมาณอย่างเป็นระบบ ตลอดจน รายงานเพื่อเสนอต่อ หน่วยเหนือและสำนักงานงบประมาณตามระบบ

ลักษณะที่ 4 การประเมินความคุ้มค่า จัดการดำเนินงานและประสิทธิผลของงานที่เกิดขึ้นจากยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ กิจกรรม

ลักษณะที่ 5 การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ผู้ใช้บริการ จากงานพัฒนา งานวิจัย หรือที่เป็นลักษณะของงานประจำ

ลักษณะที่ 6 การประเมินการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ต่างๆในระยะเริ่มโครงการหรือแผนงาน ระยะระหว่างดำเนินการ และระยะสิ้นสุดแผนและผลกระทบที่เกิดขึ้น เพื่อแสดงถึงความห่วงใย ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและรายงานต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน

ลักษณะที่ 7 การสำรวจ เพื่อประเมินสถานะเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงหรือปรับบทบาท หลักการดำเนินงานของโครงการกิจกรรมหรือแผนงานนั้นให้เหมาะสมให้เกิดความคุ้มค่าและคุ้มค่าและประสิทธิผลที่เหมาะสมยิ่งขึ้น การประเมินความคุ้มค่าจากการดำเนินงาน และการดำเนินงานของยุทธศาสตร์แผนงานโครงการและกิจกรรมก็มีประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างไรต่อพื้นที่ การประเมินมูลค่าดังกล่าวอาจจำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญหรือที่ปรึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องมาเป็นที่ปรึกษา

ลักษณะที่ 8 การทบทวนแผนยุทธศาสตร์ประจำปี ปรับการดำเนินงานเป็นงวด ๆ ไป และเสนอฝ่ายนโยบายเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานระยะต่อไปทั้งนี้ควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมดำเนินงานด้วย

ลักษณะที่ 9 การประเมินลักษณะของการจัดการเรียนรู้ หรือ Knowledge management - KM เพื่อทำการถอดบทเรียนความสำเร็จตามประเด็นที่สำคัญ สรุปการขยายผลการปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อหาจุดอ่อนจุดแข็งโอกาสและภาวะที่ควรปรับปรุง ให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลและความคุ้มค่า และสามารถเข้าถึงด้วยสาธารณะชนอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม จะเกิดการเรียนรู้ได้รู้ร่วมกัน

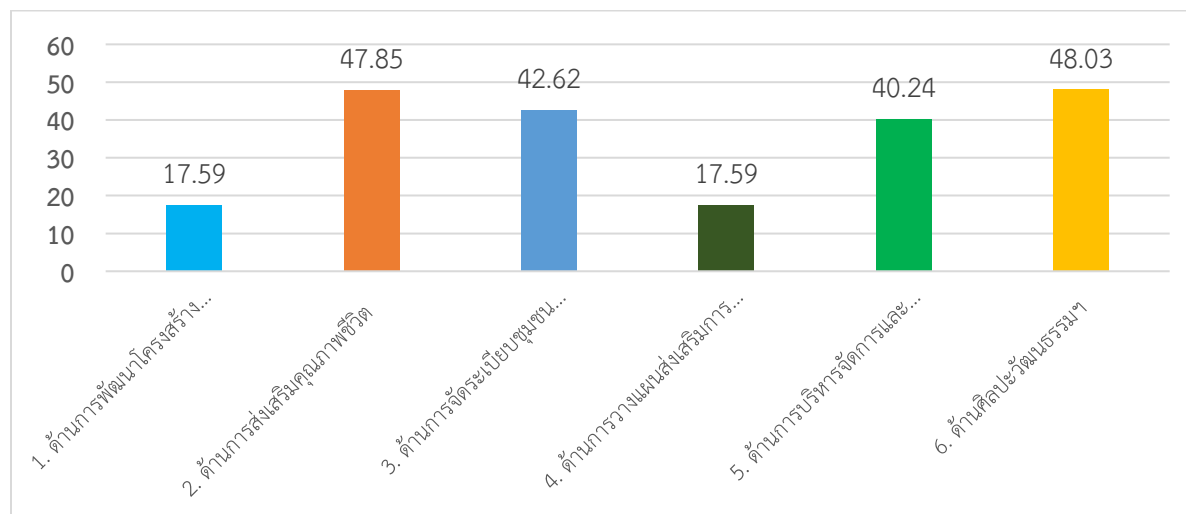
ลักษณะที่ 10 การประเมิน ผลดำเนินงาน เพื่อหาความสอดคล้องและความคุ้มค่าบริการ ตามนโยบายของแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 แผนระดับภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนแม่บทต่างๆที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียง ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องผ่านระบบการติดตามและประเมินผลแห่งชาติ หรือ Electronic monitoring and evaluation System of National standard and Country รวมทั้งระบบการตรวจรับ ตาม

ระเบียบว่าด้วยการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศพ. ศ. 2562 และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ตาม การประเมินผลที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละตำบล คาบเกี่ยวอำเภอนั้น ควรมอบหมายให้ห้องการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพในการประสานงานเพื่อให้โครงการต่างๆเชื่อมโยงต่อกัน โดยปราศจากจุดบอด จะก่อให้เกิดความคุ้มค่าคุ้มทุนมีประสิทธิภาพประสิทธิผล หากมีระเบียบใดขัดข้องก็ควรจะดำเนินการแก้ไขระเบียบนั้นให้สอดคล้องกับสถานการณ์ไม่ว่าในภาวะฉุกเฉิน ภาวะผิดปกติและภาวะปกติ

3.2 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

การนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ไปใช้ผ่านโครงการต่าง ๆ ทำให้เกิดผลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จากการสรุปผลการดำเนินงานภาพรวมปีงบประมาณ พ.ศ. 2561–2563 โครงการ/กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 211 แห่ง แยกตามประเด็นการพัฒนาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พบว่า มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมในด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นอันแรก รองลงมาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการบริหารบ้านเมืองที่ดี ด้านการจัดระเบียบชุมชน และสังคม ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน และท่องเที่ยว จะเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ได้กำหนดโครงการ/กิจกรรมในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน และท่องเที่ยวมากที่สุด แต่จากผลการวิเคราะห์การดำเนินโครงการ/กิจกรรมจริงที่เกิดขึ้นในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2563 ปรากฏว่าได้ให้น้ำหนักในทางปฏิบัติกับการดำเนินโครงการ/กิจกรรมในด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการบริหารบ้านเมืองที่ดี ด้านการจัดระเบียบชุมชน และสังคม มากที่สุดและอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในด้านการจัดระเบียบชุมชน และสังคม ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน และท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการพัฒนาครบถ้วนในทุกมิติตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงสรุปผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมแยกตามประเด็นการพัฒนาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561–2563

3.3 ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ในอนาคต

3.3.1 ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

3.3.1.1 ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในทางบวกในอนาคต ได้แก่

1) เกิดการส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง สาธารณภัยต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างพนัง การขุดลอกคูคลอง ลำน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมมลพิษต่าง ๆ

2) ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีความพร้อมสำหรับการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน

3) เกิดการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ทำงานที่มุ่งเน้นประโยชน์ของประชาชน

4) เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีโอกาสในการเสนอปัญหาความต้องการ การกำหนดนโยบาย เสนอแนะและบทบัญญัติ รวมถึงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

5) ทำให้ชุมชนมีความปลอดภัย และมีความสุข เกิดการพัฒนาทั้งในด้านบุคลากร การจัดหา/สนับสนุน เครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี และการพัฒนาเครือข่ายในการป้องกันและเฝ้าระวังภัยและการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ

6) ทำให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจและสามารถสนับสนุนต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

7) การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทั้งการท่องเที่ยวและ บริการสุขภาพ เชื่อมโยงชุมชน และท้องถิ่น

8) จัดกิจกรรมที่ส่งผลให้ประชาชนดำเนินชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

9) มีการปลูกฝังจิตสำนึกบุคลากรให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การรับผิดชอบต่อส่วนรวม การพร้อมรับการตรวจสอบจากประชาชน

10) เกิดการส่งเสริม การเกษตร การผลิตสินค้าชุมชน

3.3.1.2 ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเชิงปรับปรุงแก้ไขในอนาคต ได้แก่

ผู้บริหารและผู้แทนหน่วยงานส่วนท้องถิ่นมีความคิดเห็นต่อความน่าเป็นห่วงด้านคุณภาพชีวิตและสภาพการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ที่เกิดจากการดำเนินการพัฒนาที่ผ่านมา เพื่อช่วยเป็นหลักการในการเตรียมการวางแผนพัฒนาโดยเฉพาะในช่วง พ.ศ. 2565 เป็นต้นไป โดยให้ความสำคัญกับ 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ไม่มีแผนแม่บทหรือแผนร่วมที่จะประสานระหว่างหน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งภายในเขตพื้นที่ตนเองและระหว่างกรมข้ามเขตพื้นที่ตำบลที่รับผิดชอบ

ลำดับที่ 2 ขาดการเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (Emerging and Re-emerging Infectious Disease) เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่จะรอคำสั่งปฏิบัติการในการตั้งด่านตรวจบุคคลและยานพาหนะจากหน่วยงานระดับอำเภอและจังหวัด ในการปฏิบัติงานร่วมกับ

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัด หน่วยงานการปกครอง ทหารและตำรวจ และขาดแผนงานเชิงรุกและเชิงป้องกันที่ชัดเจน

ลำดับที่ 2 คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของบุคคลในเขตพื้นที่รอบนอกอำเภอเมืองและ เมืองบริวาร (Sub-urban areas and Suburb) ค่อนข้างจำกัดในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อการจัดการความรู้ในการดำรงชีวิตประจำวันและการศึกษาตลอดชีวิต ยิ่งหากเทียบกับแผนยุทธศาสตร์การจัดการความรู้บนพื้นที่สูงของโครงการหลวง และสำนักวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (สวพส.) ที่ดำเนินการกับประชากรบนพื้นที่สูงแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ยังขาดแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ลักษณะดังกล่าวอยู่ สวพส. และมูลนิธิโครงการหลวงจำแนกการจัดการความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ออกเป็น 4 องค์ความรู้หลัก ได้แก่ การส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพที่เน้น ดิน น้ำและป่า การส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรม การส่งเสริมอาชีพในและนอกภาคการเกษตร และการส่งเสริมการพัฒนาชุมชน โดยร่วมมือกับกรมส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต หรือกรมการศึกษานอกโรงเรียนเดิมนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปแปลงเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนให้คนบนพื้นที่สูงอ่านออก เขียนได้ และคิดเลขเป็น และคิดเป็น ทำเป็นอย่างเป็นเหตุเป็นผล

ลำดับที่ 3 ขาดแผนแม่บทแบบองค์รวมที่สามารถเชื่อมต่อระหว่างแนวเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากธรรมชาติและจากการกระทำของมนุษย์ให้เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน อากาศ ขยะของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้น

ลำดับที่ 4 รายจ่ายด้านสุขภาพภาครัฐมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ซึ่งอาจจะลดภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐบาลกลางได้บ้างถ้าหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ดำเนินการด้านโครงการสุขภาพตำบล สำหรับกลุ่มเป้าหมายตามเพศ วัย ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หรืองานป้องกันเฉพาะโรคพื้นฐาน ในลักษณะกรณีตัวอย่างการดูแลผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมืองเชียงใหม่หรือการดูแลจัดการโรงเรียนผู้สูงอายุที่เทศบาลตำบลแม่ข่า อำเภอฝาง หรือตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด กับตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง

ลำดับที่ 5 ปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมและไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์ สุจริตและการมีจิตสาธารณะ และการเตรียมการสร้างความรู้ให้แก่ประชาชนที่รอพึ่งพาความช่วยเหลือจากรัฐเป็นสำคัญ (จนกลายเป็นความเคยชิน) จากโครงการคนละครึ่ง โครงการสวัสดิการแห่งรัฐและอื่น ๆ เป็นต้น ที่ทำให้ขาดต่อหลักการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.3.2 ความเสี่ยงในการดำเนินการและข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ในการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้

จากการวิเคราะห์ผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงานในช่วงเวลาที่ผ่านมานี้ ทำให้เห็นภาพของความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

3.3.2.1 ความเสี่ยงทางด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่สามารถดำเนินงานตามแผน หรือกลยุทธ์ให้บรรลุวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดไว้ ได้แก่

1) จากผลกระทบที่ได้รับจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปรับปรุงแก้ไข พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ยังไม่มีแผนแม่บทหรือแผนร่วมที่จะชัดเจนในการประสานระหว่างหน่วยงาน ทั้งภายในเขตพื้นที่ตนเองและระหว่างกรมข้ามเขตพื้นที่ตำบลที่รับผิดชอบ อันจะก่อให้เกิดการทำงานในลักษณะมุ่งไปคนละทิศทางและในที่สุดก็จะไม่สามารถบรรลุ

เป้าหมายเดียวกันทั้งในระดับจังหวัดและระดับประเทศ นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดการสูญเสียงบประมาณโดยไม่จำเป็น

2) การวางแผนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในอนาคต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องคาดคะเนสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อจากนี้ไป เพื่อที่จะได้เตรียมรับมือวางแผนไว้ล่วงหน้า ไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพยากรบุคคล ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ดังจะเห็นตัวอย่างได้จากปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้ออุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดขึ้น

3) การให้ความสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ในด้านคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของประชาชนในเขตพื้นที่รอบนอกอำเภอเมืองและเมืองบริวารให้มากขึ้น เพราะการที่ประชาชนขาดทักษะในการอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น และคิดเป็น ทำเป็นอย่างเป็นทางการจะเป็นเหตุเป็นผล จะทำให้การดำเนินงานของภาครัฐกับประชาชนเป็นไปได้ยากและบรรลุผลสำเร็จได้น้อยลง

4) แผนยุทธศาสตร์ที่เตรียมความพร้อมรองรับสังคมสูงวัย ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนเชิงกายภาพ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ การสร้างบุคลากรบริการ การสร้างอาชีพ การให้ความสำคัญของโรงเรียนผู้สูงอายุในหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเตรียมบริการที่เกี่ยวข้องในแต่ละหน่วยย่อยด้านสาธารณสุข เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นต้น

5) แผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่อเนื่องที่ยังไม่มีการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม และยังคงเป็นปัญหาเรื้อรังที่นับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงของปัญหา และยังทำให้เกิดปัญหาสะสมในระยะยาว อาทิ ปัญหาหมอกควันที่ส่งผลต่อสุขภาพทางเดินหายใจของคนในจังหวัดเชียงใหม่ ปัญหาการจัดการขยะ ปัญหาการอนุรักษ์ภูมิปัญญา จารีตประเพณี ที่นับวันนับจะสูญหายไป เป็นต้น

3.3.2.2 ความเสี่ยงทางด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในระดับการปฏิบัติงาน

1) การขาดอัตรากำลังด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพราะปัญหาด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขชนบทนับวันยิ่งทวีความรุนแรง ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและคาดว่าจะยังคงเป็นปัญหาเรื้อรังไปในอนาคตคือ การขาดบุคลากรสนับสนุนเพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาสาธารณสุข ทั้งจากภัยธรรมชาติ ภัยสังคม ภัยด้านสาธารณสุข เป็นต้น

2) เทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับตัวให้ทันและพร้อมอยู่เสมอ ทั้งด้าน Software Hardware Peopleware ซึ่งจำเป็นต้องลงทุนอย่างมหาศาลทั้งในแง่งบประมาณ การฝึกฝน การอบรม การพัฒนาระบบและโปรแกรมรองรับการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีของโลกที่มุ่งเน้นความสำคัญของพลังของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และนโยบาย 4.0 ของรัฐบาล

3) การบริหารจัดการข้อมูลที่ทำให้สามารถติดตามประเมินผลได้ทั้งระดับจุลภาคและมหภาค โดยหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถติดตามประเมินผลการทำงานของตัวเองและกัน และของหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลได้อย่างใกล้ชิด ถือเป็นความเสี่ยง

4) การส่งมอบบริการให้แก่หน่วยงานภายใต้การกำกับดูแล และประชาชนระดับชุมชน และระดับจังหวัด เนื่องจากภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่คือ การให้บริการ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นผลิตภัณฑ์หลักขององค์กร ดังนั้น หากองค์กรไม่สามารถพัฒนาการบริการ ไม่มี

นวัตกรรมบริการ ไม่มีระบบสารสนเทศใหม่ ๆ เข้ามาบริหารจัดการ ควบคุมการดำเนินงานภายใน และประสานเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานย่อมถือเป็นความเสี่ยงสำคัญ

5) การกำกับดูแลหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องทั้งในทางปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ของโครงการตามยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ

3.3.2.3 ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการด้านการเงินที่ไม่มีประสิทธิภาพ ในบทบาทที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไว้ไว้ดังนี้

1) การประมาณการงบประมาณไม่เพียงพอ อันเนื่องมาจากปัญหาารายรับของภาครัฐไม่ไปไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทั้งในระดับจังหวัดและระดับประเทศ ในอดีตที่ผ่านมาจังหวัดเชียงใหม่ มีรายได้หลักส่วนหนึ่งมาจากการท่องเที่ยวที่นำมาใช้ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ด้วยความตกต่ำของการท่องเที่ยวในปัจจุบันและอนาคตที่มีสาเหตุหลักจากการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวสูญหายไปเกือบทั้งหมด นอกจากนี้ งบประมาณที่ได้รับจากภาครัฐบาลก็มีแนวโน้มจะลดลงจากการสูญเสียรายได้ของประเทศในระดับมหภาค ไม่ว่าจะเป็นด้านการท่องเที่ยว การส่งออก การเก็บภาษีของประชาชนและภาคเอกชน ฯลฯ ส่งผลให้การบริหารจัดการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเสี่ยงในการใช้จ่ายงบประมาณในหลายด้าน จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนรับมือกับความเสียดังกล่าว ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อวงกว้าง อาทิ การบริหารจัดการโครงการตามยุทธศาสตร์ การจัดสรรงบประมาณไปยังหน่วยงานภาครัฐภายใต้การกำกับดูแล อัตรากำลังของบุคลากร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริการด้านสาธารณสุข การศึกษา การสนับสนุนภูมิปัญญาจารีตประเพณี ศาสนาและวัฒนธรรม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ

2) ความรัดกุมในการเบิกจ่ายทางการเงินที่มักก่อให้เกิดการฉ้อฉลของพนักงาน การเบิกจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเกี่ยวข้องกับภาพรวมของการบริหารงานในหลากหลายด้าน โดยแต่ละด้านต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก อีกทั้งบางด้านมีความเกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมากทำให้มีโอกาสทุจริตค่อนข้างสูง ดังนั้น การดำเนินงานดังกล่าวจึงมีความเสี่ยงอยู่เป็นประจำจากอดีตถึงปัจจุบัน และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือมองเห็นช่องทางพยายามคิดหาวิธีการในการฉ้อโกงมากขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องมีทั้งระบบ กลไก และบุคลากร ที่มีมาตรฐาน น่าเชื่อถือ และไว้วางใจได้

3) การเบิกจ่ายงบประมาณประจำโครงการควรมีการวางแผนล่วงหน้า เพราะปัญหาที่มักเกิดขึ้นบ่อยคือ การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้าทำให้การดำเนินงานโครงการไม่ไปตามเป้าหมาย เนื่องจากระยะเวลาดำเนินงานมีไม่เพียงพอ การดำเนินงานบางโครงการต้องพิจารณาถึงฤดูกาล การเข้าถึงพื้นที่ห่างไกล การสั่งซื้อ การจัดสรรอัตรากำลังและ/หรือทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง

3.2.3.4 ความเสี่ยงทางด้านกฎหมาย และข้อกำหนดผูกพันองค์กร (Compliance Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมาย ปัจจุบันการบริหารงานภาครัฐจำเป็นต้องมีการศึกษาเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจกับระเบียบและกฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลงและซับซ้อนมากขึ้นกว่าการปฏิบัติงานในอดีต เนื่องจากปัญหาารูปแบบใหม่มีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ รวมถึงการพยายามหาช่องว่างของกฎหมายเพื่อเอารัดเอาเปรียบหรือฉกฉวยประโยชน์ส่วนตน ส่งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องพยายามออกกระเปียบและกฎหมายที่มีผลบังคับต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องพิจารณาถึงความเสี่ยงและหาแนวทางป้องกันควบคู่กันไป

1) การพัฒนาบุคลากรมืออาชีพที่มีความรู้และสามารถรับมือกับระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และรู้เท่าทันมิชชันที่คอยหาหนทางทุกรูปแบบที่จะเอาเปรียบรัฐและประชาชน

2) ความเสี่ยงจากการสื่อสารกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึงและครอบคลุม เพื่อป้องกันความผิดพลาดทั้งเจตนาและไม่เจตนาของบุคลากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับผิดชอบจำนวนมากและกระจายหลายพื้นที่

3) ความเสี่ยงจากการตีความระเบียบ และกฎหมาย เป็นสิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องให้ความสำคัญเพราะทักษะความรู้ พื้นฐาน ของผู้ปฏิบัติในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรคำนึงถึงการตีความระเบียบและกฎหมายให้เกิดความชัดเจน สามารถนำสู่การปฏิบัติได้โดยง่าย และป้องกันปัญหาความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น

4) การดำเนินงานบางด้านจำเป็นต้องมีการทบทวนวิธีการและขั้นตอนการทำงาน เพื่อป้องกันความสูญเสียตั้งแต่ระดับน้อยที่สุดจนถึงความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สิน ควรมีการทบทวนและเพิ่มทักษะในการทำงาน (Reskills and Upskills) อย่างต่อเนื่อง

3.3.3 ข้อเสนอแนะ ในการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ไปใช้

การใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง จะทำให้สามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่า และเกิดการบูรณาการ การประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.3.3.1 การใช้งบประมาณในการดำเนินงานในช่วงระยะเวลา 5 ปี ตามแผนงบประมาณ ปี พ.ศ. 2566-2570 เป้าหมายตามแผนจัดสรร ร้อยละ 100 ของการดำเนินงานตามแผนงบประมาณทั้งหมด โดยใช้งบประมาณไม่เกินจากที่ได้รับจัดสรรให้ในแต่ละงบประมาณ ทั้งนี้ควรพิจารณาให้นำหน้การบริหารจัดการงบประมาณดังนี้

1) การลดขั้นตอนและลดความซ้ำซ้อนของการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2) มีการสร้างความตระหนักรู้ เข้าถึงแหล่งข้อมูลและฐานข้อมูลตามระดับชั้นข้อมูล (หรือชั้นความลับ) ของทางราชการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดเข้าใจร่วมในเป้าหมาย พื้นที่ เนื้อหาและตัวชี้วัดแห่งความสำเร็จระหว่างผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับที่เกี่ยวข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งที่มีพื้นที่ประชิดกัน และกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพื้นที่ซ้อนเหลื่อมครอบคลุมพื้นที่ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดรวม 211 แห่ง ในลักษณะเครือข่ายองค์กรและ/หรือความร่วมมือระหว่างองค์กรที่มีส่วนช่วยพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการแก่ประชาชน

3) การวิเคราะห์ข้อมูล เชื่อมโยงสวนงานทุกระดับด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน สังคมและระบบนิเวศในบริบทพื้นที่เป้าหมายเพื่อค้นหาความต้องการตามระดับความสำคัญและมิติเฉพาะด้านที่เหมาะสมตามกาลและเทศะ สาเหตุ และแก้ปัญหาในพื้นที่ได้อย่างทันการณ์และสามารถคาดการณ์ ผลลัพธ์ได้

โดยเทียบเคียงกับหลักการอย่างเป็นสากล เช่น ประเด็นของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDG)¹ หรือจะมองในระดับแผนการปฏิรูปประเทศ 20 ปี (แผนระดับ 1)

3.3.3.2 ทบทวนสถานภาพของระบบการบริหารฐานข้อมูลร่วม (Data Base) และระบบการดำเนินงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาระดับอำเภอแห่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบและประโยชน์ที่พึงบังเกิดกับความคุ้มค่าที่พึงได้รับ จากการมีและการทำงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาระดับอำเภอแห่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น² เพราะจากการศึกษาวิเคราะห์ปรากฏเชิงประจักษ์อย่างชัดเจนว่าคณะทำงานพบว่า ยังมีข้อสงสัยต่อระบบการจัดเก็บข้อมูล การบริหารจัดการ ที่ทุกหน่วยงานและประชาชนจะเข้าถึงอย่างเข้าใจอย่างเป็นระบบ ที่ทันต่อเหตุการณ์ เป็นปัจจุบันและความตรงต่อหัวข้อ ประเด็นตามแผนแม่บท แผนยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ กิจกรรมและงบประมาณ ที่แต่ละหน่วยงานจะเข้าถึง เข้าใจและนำมาต่อยอดการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ระดับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ ถึงระดับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานส่งเสริมการปกครองจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และข้อมูลย้อนกลับ

3.3.3.3 มีการพัฒนาระบบการทำงานร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและชุมชน

3.3.3.4 มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสม (Modern and Appropriate Technology) ในการดำเนินงานและติดตามผล ประเมินผล คาดการณ์ความเสี่ยงในมิติต่าง ๆ และรายงานผลอย่างรวดเร็ว ฉับไว และตอบสนองการบูรณาการการพัฒนา

3.3.3.5 บุคลากรทุกระดับมีสมรรถนะที่เปี่ยมคุณภาพ ด้วยความรู้ ความสามารถ ทักษะและทัศนคติที่เหมาะสม ด้วยค่านิยมหลักขององค์กร รอบรู้ในงานพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมตามโครงการ แผนงาน แผนยุทธศาสตร์ และการแก้ไขปัญหา อุปสรรคพื้นที่ใดเหมาะสม

3.2.3.6 บริหารความเสี่ยง โดยการตรวจสอบ ติดตามและประเมินความเสี่ยง พร้อมกับรายงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง และการควบคุมภายในอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ประกอบด้วย

1) ความเสี่ยงที่สำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงาน

¹ 1) ขจัดความยากจน 2) การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี 3) ขจัดความอดอยาก 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ 5) สุขภาพและน้ำสะอาด 6) การดูแลเรื่องสภาพภูมิอากาศ 7) การมีงานทำที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ 8) ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างบุคคล และชุมชน 9) ดูแลทรัพยากรทางน้ำให้มีคุณภาพ 10) พัฒนาภาคอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานให้พร้อม 11) สร้างให้เกิดชุมชนเมืองที่ยั่งยืน 12) การสร้างความสงบ ความยุติธรรมและสถาบันที่เข้มแข็ง 13) การมีพลังงานสะอาดใช้อย่างเพียงพอ 14) การบริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ 15) ความเท่าเทียมทางเพศ 16) การสร้างความสงบ ความยุติธรรมและสถาบันที่เข้มแข็ง 17) สร้างเสริมภาคีความร่วมมือเพื่อผลักดันการพัฒนาให้ถึงเป้าหมาย

² คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาระดับอำเภอแห่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่

1) ประชุมพิจารณา ร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่แต่ละอำเภอต้องการ 2) เสนอโครงการเข้าสู่บัญชีประสานการพัฒนาโครงการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ 3) คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด พิจารณาจัดลำดับความสำคัญของบัญชีโครงการดังกล่าว 4) บรรจุเข้าบัญชีแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ 5) จัดทำบัญชีประสานโครงการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ 6) แจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ทุกแห่ง นายอำเภอ ทุกอำเภอ หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรภาคประชาสังคม ทราบผลการดำเนินการดังกล่าว

- 2) ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการทุจริต รวมถึงระบบการร้องเรียน (Whistleblowing) ติดตามผลและรายงานย้อนกลับ
- 3) ความเพียงพอและเหมาะสมของการควบคุมภายในด้านการเงิน และกระบวนการอื่นที่พิจารณาว่ามีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดการทุจริตและแนวทางการแก้ไขปัญหา